

P
za **POUKA**
MLADE
2017.

2. tromesečje

»PASI OVCE MOJE«

»»PASI OVCE MOJE««
1. i 2. Petrova poslanica

POUKA ZA MLADE

april, maj, jun 2017.

Sadržaj:

1. Petar	4
2. Nepropadljivo nasledstvo	13
3. Carsko sveštenstvo	22
4. Društveni odnosi	31
5. Posvetiti život Bogu	40
6. Stradanje za Hrista	49
7. Vođa kao sluga	58
8. Isus u spisima apostola Petra	67
9. Budi ono što jesi u Hristu	76
10. Proroštvo i Pismo	85
11. Lažni učitelji	94
12. Gospodnji dan	103
13. Glavne teme u 1. i 2. Petrovoj poslanici	112

»PASI OVCE MOJE«, 1. i 2. Petrova poslanica
Broj 2/2017.

Naslov originala:

»Feed My Sheep«, First and Second Peter

Prevod s engleskog:

Tamara Babić

Lektura:

Mirjana Đerić

Izdaje:

Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve,

Odeljenje za subotnu školu

Štampa:

TIP »Preporod«, Beograd

Za izdavača:

Dragan Pejovski, 11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tiraž:

300 primeraka

Kako najviše dobiti iz biblijske pouke za mlade?

Činjenice koje treba znati:

Ove pouke zasnovane su na osvedočenju da Božja reč ima silu da preobrazi, i da je zajedničko, grupno proučavanje bitan način upoznavanja s tom silom. Svrha ovih pouka je da se mladim adventističkim hrišćanima stavi na raspolaganje materijal za samostalno proučavanje o kome se, potom, može raspravljati svake sedmice u razredima subotne škole. Mnogi koji se inače služe biblijskim poukama za odrasle kažu da je ovaj materijal, pošto se bavi istim temama, vrlo koristan kao pomoćni materijal za proučavanje i razgovor u razredu.

Oko četiri stotine mladih adventista svake godine doprinosi oblikovanju ovog materijala. Ogromna raznovrsnost i povremeno ponavljanje sadržaja odražavaju veliku spremnost različitih autora i saradnika iz celog sveta, koji su stvaralački i pojedinačno doprinosili razradi pojedinih tema.

Uputstva za proučavanje:

1. Uz molitvu, otvori svoj um za vođstvo Svetoga Duha tokom proučavanja.
2. Biblijski tekstovi na kojima se temelji pouka za svaku sedmicu pojavljuju se štampani masnim slovima u delu svake pouke pod nazivom »Logos«. Čitaj te tekstove u celini.
3. Biblijski tekstovi za svaku sedmicu obično su podeljeni u delove na stranicama pod nazivom »Logos«. Dok budeš proučavao te delove pouke, pažljivo pročitaj i biblijske tekstove na koje ukazuju masno štampani naslovi, pre nego što pročitаш komentare ispod naslova.
4. Čitaj ostale delove pouke za tu sedmicu iz perspektive koju si stekao na osnovu proučavanja biblijskih tekstova.
5. Imaj na umu svrhu svakog dela biblijske pouke:
 - **Uvod** je zamišljen da pobudi interesovanje i usredsredi tvoje razmišljanje na sedmičnu temu pouke.
 - **Logos** je vodič za neposredno proučavanje biblijskih tekstova, koji se odnose na sedmičnu tematiku.
 - **Svedočanstvo** objavljuje perspektivu Duha proroštva na temu sedmične pouke.
 - **Dokaz** pristupa pitanjima koja je pokrenula pouka, iz istorijske, naučne, filozofske ili teološke perspektive.
 - **Primena** raspravlja o tome šta apstraktno u pouci znači u svakodnevnom životu.
 - **Mišljenje** je lično stanovište o pouci, koje treba da pokrene na dalje razmišljanje i razgovor.
 - **Istraživanje** stavlja čitaocu na raspolaganje kreativne načine da istražuje tematiku sedmične pouke.

Biblijska pouka za mlade i Crkva

Biblijska pouka za mlade pripremljena je u Generalnoj konferenciji u Odeljenju za mlade vernike Crkve i objašnjava verovanja Hrišćanske adventističke crkve.

Pouka 1

Od 25. do 31. marta 2017.

Petar

»No videći vjetar veliki uplaši se, i počevši se topiti, povika govoreći: Gospode, pomagaj! I odmah Isus pruživši ruku uhvati Petra, i reče mu: Malovjerni! Zašto posumnja?«

(Matej 14,30.31)

25. mart 2017.

ZOVEM SE PETAR

UVOD (Luka 22,31-34.54-62)

Su

Zovem se Petar i ja sam kukavica.

Sve je počelo jednom kad smo moji prijatelji i ja večerali sa Isusom. On nam je govorio neke prilično uznemirujuće stvari. Razlomio je hleb i dodavao ga unao-kolo, nazivajući ga svojim »telom«. Podelio je sa nama čašu grožđanog soka, nazivajući ga svojom »krvlju«. Govorio je o iskušenjima koja će doći.

I tada sam začuo kukurikanje petla.

A onda je kazao da će me sotona tražiti, da će hteti da me rešeta kao pšenicu. Rekao je da se On lično molio da moja vera ne prestane. Pokušao sam da Ga razuverim, rekavši: »Gospode, s Tobom gotov sam i u tamnicu i na smrt ići« (Luka 22,33). Međutim, Isus je na to kazao da ću već te iste noći tvrditi da Ga uopšte ne poznajem, i to ne jedanput, već tri puta – pre nego što se petao oglasi!

Jasno je da sam voleo Gospoda više nego bilo ko drugi! Bio sam s Njim od početka Njegove službe i slušao Ga kako propoveda. Hodao sam po vodi pošavši Mu u susret usred oluje! Pomisao da bih ja mogao reći da Ga ne poznajem zvučala mi je apsurdno!

Sve dok...

Sve dok jedna sluškinja, šćućurena kraj vatre u mojoj blizini, nije povikala da sam i ja bio sa Isusom.

Sve dok i jedan čovek koji se tu nalazio nije potvrdio da sam ja zaista bio sa Isusom. Sve dok još jedan čovek nije ukazao da sam Galilejac i ustvrdio da je siguran da sam bio sa Isusom.

Mladoj sluškinji sam odgovorio da ne poznajem Isusa. Onom čoveku sam rekao da nikad nisam bio sa Isusom. Trećoj osobi sam se zakleo da ne znam o čemu govori. I tada sam začuo kukurikanje petla.

Te noći, Isus je bio izveden pred korumpirani savet. Sledećeg dana je izbijen, izvrnut ruglu, osuđen na smrt, prisiljen da nosi svoj krst po ulicama. Bio je obešen na krst, rugali su Mu se, a onda je, izgovorivši: »Svrši se«, umro.

Ali to nije kraj priče! Isus je ustao iz mrtvih. Smrt nije mogla da zadrži Božju slavu! I upravo zato što je On sve to podneo, moji gresi su očišćeni. Moj dug je otplaćen. Isus je svojom smrću zauzeo moje mesto!

Zovem se Petar, i ja sam iskupljen.

Alison Sosedá, Sentervil, Ohajo, SAD

PROMENA U PETROVOJ LIČNOSTI

LOGOS (Matej 4,18; 16,13-23; Marko 1,16-18; Luka 22,31-34.54-62; Jovan 1,40-42; 21,15-19; 1. Petrova 5,4)

Ako u Bibliji tražite nekog koga je Hristos potpuno preobrazio, nema potrebe da idete dalje od Simona Petra. Ove sedmice upoznaćemo Petra iz perioda pre nego što je Hristos ušao u njegov život, a zatim ćemo posmatrati preobražaj kojem je podvrgnut, kao i način na koji ga je Hristos na kraju upotrebio da bi mnoge doveo u novoosnovanu hrišćansku crkvu.

Simon kao ličnost (Matej 4,18)

Izbor Simona da bude u Isusovom timu otkriva koliko je Isusu nedostajala dobra kadrovska služba koja bi ispitala kvalifikacije Njegovih učenika. Teško da bi se mogao naći gori kandidat od Simona. Bio je neobrazovan – naročito u očima religioznih vođa sa kojima će Isus dolaziti u dodir. A trebalo je tako mnogo da nauči! Ali, s druge strane, nije bilo mnogo toga od čega je trebalo da se »oduči«. Bio je poučljiv.

Simon je shvatio da Isus traži upravo njega i odjednom se osetio pronađenim.

Kao ribar, Simon je zauzimao nizak položaj u jevrejskom društvu. Sećam se kako mi je u nekim prilikama bilo teško da uklonim miris ribe sa svojih ruku, čak i uz pomoć najmirišljavijih sapuna. Ribari često oko sebe šire određeni »miris« koji nije baš prijatan. Osim toga, oni su se u Isusovo vreme smatrali ritualno nečistim jer su često dolazili u dodir sa nečistim ribama koje bi se uhvatile u njihove mreže. I pored toga, sedmorica od prvobitnih 12 apostola bili su ribari.

Simon postaje Petar (Marko 1,16-18; Jovan 1,40-42)

Andrija, učenik Jovana Krstitelja, čuo je Jovanovo svedočanstvo o tome da je Isus Mesija. Pun radosti, našao je svog brata Simona i pozvao ga da se upozna sa Isusom. Kada je prvi put video Petra, Isus je rekao: »Ti si Simon, sin Jonin«. Simon je shvatio da Isus traži upravo njega i odjednom se osetio *pronađenim*.

Tada je Isus izgovorio reči koje će promeniti ne samo Simonovo ime, već i njegov život: »Ti ćeš se zvati Kifa« (Jovan 1,42). Kifa (*Kefas*) na aramejskom znači kamen. Grčki ekvivalent je Petar – kamen. On se izvesno vreme kotrljao i vrludao kao oblutak, ali naposljetku je dorastao svom imenu.

Kasnije, Isus je video Simona i Andriju kako pecaju i rekao: »Hajdete za Mnom, i učiniću vas lovcima ljudskijem« (Marko 1,17). *Istog trenutka*, oni su ostavili svoje mreže i krenuli za Isusom!

Petar – stena i kamen spoticanja (Matej 16,13-23)

U Evanđelju po Mateju 16,13, Isus pita svoje učenike: »Ko govore ljudi da je Sin Čovječij?« Petar, posredstvom otkrivenja nebeskog Oca, naglo izgovara: »Ti si Hristos, Sin Boga živoga!« (stih 16). Isus ga pohvaljuje zbog njegovog odgovora.

Petar je to prvi shvatio i Isus ga podseća da je on kamen.

Od tog trenutka Isus počinje da govori o predstojećem odbacivanju, smrti i vaskrsenju koje će doživeti. Užasnut, Petar Mu se suprotstavlja rečima: »Bože sačuvaj!« (22. stih). Isus na to odgovara: »Idi od Mene sotono; ti si mi sablazan« (23. stih). Petar je shvatio da je Isus Mesija, ali još uvek nije razumeo pravu prirodu Njegove misije.

Petrovo odricanje (Luka 22,31-34.54-62)

Nažalost, poslednji dijalog između Isusa i Petra narušen je Petrovom arogancijom. Isus je rekao: »Evo vas ište sotona da bi vas činio kao pšenicu« (Luka 22,31.32). Petar se odlučno usprotivio: »Gospode, s Tobom gotov sam i u tamnicu i na smrt ići« (33. stih). Sledeće Isusove reči bile su veoma bolne za njega: »Kažem ti, Petre, danas neće zapjevati pijetao, dok se triput ne odrečeš da Me poznaješ« (34. stih).

Kad se Petar i treći put odrekao Isusa, njihovi pogledi su se ukrstili (videti 61. stih). U tom trenutku, Petar je bio potpuno skrhan. Izašao je i gorko plakao. A onda su Isusa odveli i tako je poslednje što je čuo od svog učenika bilo njegovo odricanje. Kako da se Petar izbori sa tim sećanjem?

Petar kao pastir (Jovan 21,15-19; 1. Petrova 5,4)

Kad je Isus vaskrsao iz mrtvih, Petar je bio van sebe od radosti. Među prvima je stigao do groba zato što je *trčao*. Međutim, sećanje na njegovo odricanje još uvek ga je proganjalo. Da li je on sada odbačen kao učenik?

Isus mu je na to pitanje odgovorio pored Galilejskog mora. Pošto ništa nisu ulovili čitave noći, učenicima je jedan stranac sa obale doviknuo savet, a rezultat toga bio je da su im mreže iznenada bile pune ribe. Shvativši da je taj nepoznati čovek zapravo Isus, Petar je skočio u vodu i doplivao do obale – pre svih ostalih.

Nakon doručka, Isus je pitao: »Simone,... ljubiš li Me većma nego ovi?« Petar je odgovorio: »Da, Gospode! Ti znaš da te ljubim«. Isus je na to rekao: »Pasi jaganjce Moje« (Jovan 21,15). Još dvaput je Isus postavio isto pitanje. Petar mora da je bio sve tužniji svaki put kad bi se pitanje ponovilo – i svaki put bi odgovorio: »Da, Gospode!« A Isus bi svaki put rekao: »Pasi ovce Moje«.

Tri puta se Petar odrekao Isusa. Tri puta Mu je Isus pružio priliku da Mu izrazi svoju ljubav. Petar nije bio odbačen – oprosteno mu je! U tom svojstvu pastira, on će kasnije napisati 1. i 2. Petrovu poslanicu – ohrabrujući stado i podsećajući ga da će Isus ponovo doći, kao i da će oni koji budu čekali Isusov povratak, »kad se javi Poglavar pastirski«, primiti »vjenac slave koji neće uvenuti« (1. Petrova 5,4).

ODGOVORITE

1. Koje novo ime bi Isus mogao da da *tebi*?
2. Na koji način si se ti odrekao Isusa? Šta ti daje sigurnost da ti je oprosteno?

»U trenutku kada su verovali da su izgubljeni, zračak svetlosti otkrio je tajanstvenu priliku koja im se po vodi približavala. Međutim, oni ne shvataju da je to Isus. Onoga koji im je došao u pomoć, smatrali su neprijateljem...

Misleći da je to priviđenje predznak njihovog uništenja povikali su u strahu. Isus je išao kao da će ih mimoići; ali prepoznali su Ga i povikali preklinjući za pomoć. Njihov voljeni Učitelj se okrenuo, Njegov glas utišao je njihov strah: 'Ne bojte se; Ja sam, ne plašite se'.

Čim su shvatili ovu čudesnu činjenicu, Petar je bio gotovo izvan sebe od radosti. Kao da je jedva mogao da poveruje, povikao je: 'Gospode! ako si Ti, reci mi da dođem k Tebi po vodi. A On reče: Hodi!'

»Hristos je skriven od njegovog pogleda i njegova vera je klonula.«

Gledajući u Isusa, Petar je sigurno hodao; ali kada se u samozadovoljstvu okrenuo prema svojim drugovima u čamcu, njegove oči odvojile su se od Spasitelja. Petar je bio žestok. Valovi su se visoko podizali i dolazili upravo između njega i Učitelja; i on se uplašio. Za trenutak, Hristos je bio skriven od njegovog pogleda i njegova vera je klonula. Počeo je da tone. Međutim, dok su mu ogromni talasi pretili smrću, Petar je podigao svoje oči od besnih talasa i, upravljajući ih na Isusa, uzviknuo: 'Gospode, pomagaj!' Isus je odmah dohvatio ispruženu ruku rekavši: 'Malovjerni! Zašto posumnja?...'

Kako smo često, kad naiđu nevolje na nas, i mi slični Petru! Gledamo talase, umesto da svoje oči netremice držimo upravljene na Spasitelja. Naši koraci počinju da klize i nabujale vode prelaze preko naših duša. Isus nije pozvao Petra da dođe k Njemu da bi poginuo; On nas ne poziva da Ga sledimo a zatim da nas napusti.«*

ODGOVORITE

1. U kom smislu odvrćate pogled od Isusa u teškim trenucima? Šta vam odvlači pažnju i sprečava vas da se usredsredite na Njega?
2. Setite se nekih trenutaka u svom životu kad ste bili uvereni da sve možete da postignete sami. Šta se dogodilo a što vas je navelo da shvatite da niste u stanju sami da se spasite?
3. Kad u svom životu osetite da ste savladani, da li glasno pozivate Isusa?

Nejtan Zolman, Čatanuga, Tenesi, SAD

* Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 381, 382 orig.

NEPOKOLEBLJIV I ODVAŽAN U RADU ZA HRISTA

DOKAZ (Dela 1,15-25; 2,14-36; 4,1-12; 10,1-48)

Ut

Kad u Bibliji prvi put naiđemo na Simona Petra, srećemo se sa jednim naglim, samouverenim ribarom. Premda je bio prilično grub, Isus je mogao da zaviri u njegovo srce i uoči potencijal koji se krio u njemu. U svom međuodnosu sa Hristom, Petar je postao promenjen čovek. Njegov sebičan, drzak način ophođenja zamenjen je oduševljenjem prema Isusu i objavljivanju Njegove Reči.

Nakon što se Isus vratio na nebo, Petar je postao jedan od praotaca hrišćanske vere. Na stranicama knjige Dela apostolska, vidimo da Petar ima istaknutu ulogu na svakoj prekretnici. On zauzima svoje mesto kao vođa crkve (Dela apostolska 1,15-25), propoveda na dan Pedesetnice (Dela apostolska 2,14-36); brani i leči hromog čoveka pred jevrejskim vođama i objavljuje da to čini u ime Isusa iz Nazareta (Dela apostolska 3; 4,1-12); i propoveda neznabošcima prema kojima su se Jevreji odnosili kao prema »nečistima« (Dela apostolska 10,1-48).

Petar je zatražio da bude razapet s glavom nadole.

Prema tradiciji, Marko je napisao svoje Evanđelje na osnovu izveštaja koje je primio od Petra. Prema tome, kad čitamo Evanđelje po Marku, to je skoro kao da čitamo reči samog Petra. Istorijski podaci ukazuju da je on umro otprilike u isto vreme kad i Pavle u Rimu – oko 67. ili 68. godine posle Hrista – tokom progonstva hrišćana. Svi izveštaji se slažu u tome da je Petar pogubljen raspećem. Međutim, rani crkveni otac Origen izveštava o najznačajnijem aspektu njegove smrti. Petar se smatrao nedostojnim da bude pogubljen na isti način kao i njegov Učitelj. Zato je zatražio da bude razapet s glavom nadole.* Njegova poslednja želja nije bila da ostane u životu, već jednostavno da umre na još ponizniji način nego njegov Spasitelj. Petar je bio nepokolebljiv i odvažan do kraja!

Ako je Isus tako otvrdlog, ludo odvažnog čoveka mogao da obrati u jednog od prvih otaca svoje Crkve, šta mislite kakve bi planove mogao da ima za vas i mene?

ODGOVORITE

1. Na koji način ste vi odvažno stali uz Isusa? Ako niste bili odvažni u prošlosti, u kojim trenucima je trebalo to da budete? Šta ste mogli da uradite drugačije?
2. Šta je za vas najdirljivije u vezi sa Petrovim preobraženim životom? Kako možete dopustiti Hristu da vas još više promeni?

Andres Soseda, Sentervil, Ohajo, SAD

* »When and How Did the Apostles Die?« Amazing Bible Timeline with World History, accessed March 24, 2017, http://amazingbibletimeline.com/bible_questions/q6_apostles_die/.

ŽIVETI KAO IZABRANA OSOBA

PRIMENA (1. Petrova 1,13-15; 2,9.11; 5,8; 2. Petrova 2,11)

Kao adventisti sedmog dana, verujemo da smo pozvani da budemo izabrani narod. Mi treba da živimo u svetu, ali da ne budemo od sveta. Ali, budući da svi grešimo, u čemu se zapravo sastoji razlika između hrišćanskog života i života nekog ko se ne predstavlja kao hrišćanin?

Znamo da je Petar, kad ga je Isus pozvao i kad je postao Njegov učenik, bio grub i prilično nagao. Međutim, njega je – svojeručno – odabrao sam Isus. To što je doživio Božje oprostjenje i ljubav navelo ga je da se promeni i postane čovek kakvog je Bog u njemu video od samog početka.

Kako se to može ostvariti u našem životu danas? Sam Petar daje nam neke praktične primere.

Moramo razumeti da smo isključivo po Božjoj blagodati pozvani da budemo izabrani. Bog je otpočeo taj proces iz čiste ljubavi i mi ne možemo sebi pripisati nikakve zasluge za to.

Koliko blizu biste dopustili sebi da priđete gladnom lavu koji riče?

Sećajmo se da nas je Bog pozvao da budemo sveti u svemu što radimo. A to znači u vožnji, u šetnji, dok plaćamo račune, dok obavljamo školske zadatke – šta god da radimo, treba to da radimo ljubazno i u skladu sa svojim najboljim sposobnostima (1. Petrova 1,13-15).

Zaštitimo se od svetovnih iskušenja. Moramo zaštititi svoj um i ne smemo ponavljati greške koje nam je Bog već oprostio. To zahteva odlučan, svestan napor. To znači da se ne prepuštamo telesnim željama koje će oštetiti našu dušu (1. Petrova 2,9-11). To takođe znači da se ne prepuštamo iskušenju da govorimo loše jedni o drugima (2. Petrova 2,11).

Budimo svesni da đavo »kao lav ričući hodi i traži koga da proždere!« (1. Petrova 5,8). Koliko blizu biste dopustili sebi da priđete gladnom lavu koji riče? Moramo neprekidno biti na oprezu da ne padnemo u njegove zamke!

Imajmo na umu da smo izabrani rod. Međutim, to što smo izabrani ne znači da smo bolji od drugih. To znači da smo zahvalni i da se od nas mnogo više očekuje. Bog računa na vas i mene! Bog nas je odabrao da bi svetu pokazao ko je On i da bi mu, preko naših dela, pružio svoju ljubav.

ODGOVORITE

ODGOVORITE

1. Koje konkretne promene mislite da Bog očekuje od vas kao od svog izabranog naroda?
2. Po čemu se to razlikuje od onog što ovaj svet uči?
3. Kako vama izgleda hrišćanski život?

Da li je Isus napravio grešku izabравši Petra?

Znam da Isus nije obavljao nikakve intervjuе pre nego što je pozvao svoje učenike da bi ih učinio »lovcima ljudskim«, ali jeste li se ikad zapitali da li je možda trebalo da zaobiđe Petra? Mislim, nije morao da pozove *oboјicu* – i Andriju i Petra samo zato što su braća. A izgleda da je Petar, Bog ga blagoslovio, bio gubitnik. Da li biste vi primili radnika koji ima sledeće karakteristike?

Zahteva privilegije (Matej 14,28).

Sporo shvata (Matej 15,15.16).

Raspravlja se sa pretpostavljenim (Matej 16,22.23).

Govori onda kad ne bi trebalo (Matej 17,1-4).

Nije blagonaklon kad drugi greše (Matej 18,21).

Koristolјubiv je (Matej 19,27).

Preterano je samopouzdan (Matej 26,33).

Povlači se pred teškoćama (Matej 26,56).

Ima pogan jezik (Matej 26,74).

Laže u vezi sa svojim učešćem u poslu (Matej 26,69-74).

Zašto mu Isus, ipak, nije dao otkaz? I zašto ga je uopšte angažovao?

Kad traži radnike, Isus koristi merila drugačija od naših. Dok smo mi zainteresovani za učinak i efikasnost, Isus traži dobro srce, čak i kada se ono krije u grudima jednog gubitnika. Njegov pogled pretražuje masu ne bi li ugledao one koji Njega traže.

A pogledajte rezultate. Sila Njegove dvanaestorice, uključujući i gubitnika Petra preokrenula je svet.

Suprotnost između Petrovog ponašanja u trenutku kad je angažovan i u trenutku kad je završio posao skoro je nepojmljiva. U jednoj od svojih poslanica, napisanoj nekih 30 godina kasnije, gubitnik koji je postao vođa piše: »Budite svi složni, žalostivi, bratolјubivi, milostivi, ponizni; Ne vraćajte zla za zlo... Zadrži jezik svoj od zla, i usne svoje da ne govore prijevare... Traži mira i... drži /se/ njega« (1. Petrova 3,8-11).

Da li je moguće? Petar je to napisao?

Da. Zaista je zadivljujuće šta Isus može da učini od jednog gubitnika.

ODGOVORITE

1. Čemu nas priča o Petru uči kad je reč o načinu na koji procenјujemo druge hrišćane?
2. Čemu nas priča o Petru uči kad je reč o načinu na koji procenјujemo sebe same?

**Zaista je
zadivljujuće šta
Isus može da
učini od jednog
gubitnika.**

ZAKLJUČAK

Petar je doživeo dramatičan preobražaj – od krajnje sebičnog, neobrazovanog ribara postao je odvažan, hristocentrični vođa crkve. Petar se nije sam promenio. Isus je preobrazio njegov karakter. Petar je nastavio da sledi Isusa čak i kad je shvatio kakvu je ogromnu grešku napravio odričući se svog Gospoda. On je dopustio Isusu da promeni njegovo srce i da njegov strah i sebičnost zameni ljubavlju. Bog i nas poziva kao što je pozvao Petra – iz koristoljubivog, sebičnog življenja u život samopredanja. Tek tada ćemo doživeti istinsku sreću u onome što je On planirao za nas.

RAZMOTRITE

- U uvodu svog molitvenog dnevnika napišite gde se trenutno nalazite na svom putovanju sa Bogom. Da li se, kao svojevremeno Petar, nalazite na samom početku svog verskog iskustva, još uvek nesigurni i nepostojani u svojoj veri? Da li ste obeshabreni izazovima koji postoje u vašem životu? Da li se oslanjate na Isusa šta god da se dešava? Čemu Isus upravo sada pokušava da vas nauči?
- Razgovarajte sa svojim kolegama o Isusu. Ispričajte im kako je On promenio vaš život.
- Osnujte malu grupu u kojoj će se članovi moliti jedni za druge da imaju veću veru, i pružati ohrabrenje jedni drugima na svom duhovnom putovanju.
- Napravite neko umetničko delo koje dočarava preobraženje.
- Napišite i odigrajte skeč koji prikazuje neku scenu iz Petrovog života. Naglasite preobražavajuću silu odnosa sa Isusom.
- Razmišljajte o tome šta možemo, proučavajući Petrov život, naučiti o osuđivanju drugih.

POVEŽITE

Ponovo pročitajte biblijske stihove koji se navode u odeljku »Logos« u različitim prevodima po sopstvenom izboru.

Elen G. Vajt, *Čeznja vekova*, 25. poglavlje, »Poziv na obali mora«, i 40. poglavlje, »Noć na jezeru«.

Kristi Jangling Gase, Loma Linda, Kalifornija, SAD

Pouka 2

Od 1. do 7. aprila 2017.

Nepropadljivo nasledstvo

*»Duše svoje očistivši u poslušanju istine
Duhom za bratoljublje nedvolično,
od čista srca ljubite dobro jedan drugoga.«*

(1. Petrova 1,22)

Moj strah je bio prosto opipljiv. Bila sam već nekoliko meseci kvalifikovani lekar, ali to je bila moja prva noć na dužnosti. Primala sam ljude – bolesne, komplikovane pacijente – i bila sam preplašena da ću nešto propustiti. Imala sam tako puno znanja, ali tako malo iskustva. Imala sam sve neophodne rekvizite – uštirkan beli mantil, hladan metalni stetoskop, pa čak i pločicu sa imenom. Ali osećala sam se kao običan pozer.

Revnosno sam prečešljavala zdravstveni karton svakog pacijenta i konsultovala se sa svojom »plavom knjigom« za svaki medicinski problem. »Plava knjiga« je tekst koji poseduje svaki stažista, koji ga vodi u radu i pomaže mu da ne napravi neki propust. Kako je godina mog stažiranja odmicala, sve manje mi je bila potrebna ta knjiga, ne zato što mi nisu bile potrebne informacije, već zato što je ona prosto postala deo mene. Zнала sam je napamet, usvojila sam je, poznavala sam je.

Zнала sam je napamet, usvojila sam je, poznavala sam je.

Petar je bolje od ikog poznao svog Učitelja. Znao je da biti novi, mladi, neiskusni hrišćanin nije lako. Petar je imao tu prednost da lično poznaje Hrista, a ipak je posrnuo.

Petar je i dalje imao u vidu svoju slabu ljudsku prirodu – i očajničku potrebu za iskupljenjem – kad je pisao: »Blagosloven Bog i Otac Gospoda našega Isusa Hrista, koji nas po velikoj milosti svojoj prerodi za živ nad vaskrsenijem Isusa Hrista iz mrtvih. Za nasljedstvo nepropadljivo, koje neće istruhnuti ni uvenuti« (1. Petrova 1,3.4).

Priznajući svoju (i našu) slabost, Petar napominje svojim čitaocima da ne izgube iz vida da bi bez blagodati potonuli, kao što je i on mogao da potone one noći kad ga je Isus pozvao da hoda po vodi. »Zato, ljubazni«, pisao je, »zapre-gnuvši bedra svojega uma budite trijezni, i zacijelo se nadajte blagodati koja će vam se prinijeti kad dođe Isus Hristos« (13. stih).

Oslanjajući se na svoje bogatstvo znanja i iskustva, Petar je napisao 1. Poslanicu kako bismo mi imali svoje uputstvo, svoju »plavu knjigu« na koju možemo da se pozovemo u trenutku nesigurnosti. U takvim trenucima su nam potrebni blagodat, oprostjenje i preusmerenje ka Hristu.

Trebalo bi pomno da prečešljavamo svoju ličnu biblijsku »plavu knjigu«, da je često koristimo u nadi da će ona jednog dana postati deo nas.

Lisa Herman, Nešvil, Tenesi, SAD

2. april 2017.

APOSTOLOVA PISMA I LJUDIMA U BUDUĆNOSTI

DOKAZ (1. Petrova 1,13)

Ne

Petrova 1. i 2. Poslanica bile su posebno upućene mladim hrišćanskim crkvama u prošlosti. One se bave mnogim pitanjima koja su opterećivala hrišćanske vernike u to vreme. Dok je neke navode danas potrebno detaljnije objasniti (na primer, savet o odnosu između roba i gospodara, što bi se moglo primeniti na moderno radno okruženje), drugi delovi ovih poslanica izuzetno su bitni za naše vreme. Autor veoma jasno govori o potrebi da budemo oprezni kad je reč o dvoličnosti i lažnim učiteljima, o tome kako da budemo časni supružnici i kako da se brinemo o članovima svog domaćinstva.

Da bismo razumeli pozadinu ovih poslanica, moramo posvetiti više pažnje samom autoru. Prva Petrova poslanica pisana je na grčkom jeziku. Procenjuje se da je napisana oko 60. godine posle Hrista, što obe poslanice stavlja u okvir vladavine rimskog imperatora Nerona i njegovog progonstva hrišćana.¹ Prema tradiciji, Marko je služio Petru u Rimu i sasvim je moguće da mu je pomagao tako što je zapisivao njegove reči dok se ovaj nalazio u zatvoru.

Iako se poslanice ne usredsređuju u potpunosti na progonstvo ranih hrišćana, ono se često nazire u njihovoj pozadini, što odgovara vremenu sve veće verske netrpeljivosti.²

U 1. Petrovoj 1,13, apostol savetuje svoje čitaoce da se trude »zapregnuvši be-dra uma svojega«. Ta živopisna slika aludira na duge ogrtače koji su bili sastavni deo svakodnevne odeće, koje su ljudi, kad god bi se prihvatili nekog energičnijeg posla, morali da zadenu za pojas da se ne bi saplitali. Petrove reči predstavljaju ozbiljan savet vernicima koji su možda strahovali da ih njihova vera odvaja od uobičajenog, »prihvatljivog« ponašanja. Prva Petrova poslanica poziva nas da savladamo sve ono iz naše prošlosti što nas opterećuje.

ODGOVORITE

Autor 1. i 2. Petrove poslanice nije znao za internet, društvene medije, niti sveopštu umreženost kakvu mi danas imamo. Koji aspekti njegovih poslanica bi ipak mogli direktno da se primene na naš umreženi svet?

Johana Bjork, Bizmark, Severna Dakota, SAD

1. *The New Interpreter's Bible*, vol. 12 (Nashville, Tenn.: Abingdon Press, 1957), p. 80.

2. Robert A. Spivey, D. Moody Smith Jr., C. Clifton Black, *Anatomy of the New Testament*, 7th ed. (Minneapolis, Minn.: Fortress Press, 2013), p. 409.

***Parepidemoi (Jovan 3,16; Rimljanima 8,28-30; Efescima 1,4;
1. Petrova 1,1-3)***

Parepidemoi. Zvuči kao da je reč o nekom stvorenju koje pliva u mračnom okeanu, i u emotivnom smislu, to je sasvim prikladna slika. Grčka reč upotrebljena u 1. Petrovoj 1,1 i 2,11 prevedena kao »saputnici«, »stranci«, ili »prognanici«, doslovno znači ljudi odvojeni od svog doma, a kad su u pitanju prvi hrišćani, od kojih su mnogi bili prisiljeni da zbog vere napuste svoje ognjište, ta reč je bila zbilja dobro pogođena.

Petrova upotreba tog termina veoma je upečatljiva, s obzirom da je on, kao jedan od prvih učenika, svojevremeno bio spreman da se bori za ovozemaljsko carstvo. Biblija opisuje njegov duhovni i emotivni rast kao retko čiji drugi, a njegova upotreba izraza *parepidemoi* naglašava da je on konačno prihvatio istinu o pravom smislu hrišćanskog tj. putničkog života. Mi smo, objavljuje Petar, samo prolaznici na ovoj zemlji koja treba da se obnovi. Naš pravi dom čeka nas u svetu koji još nije viđen.

U dve knjige koje nose njegovo ime, čovek koji je jednom prilikom sramno porekao da poznaje Isusa ne naglašava svoju povezanost sa tom sada visoko poštovanom ličnošću. Petar se jednostavno predstavlja kao »apostol« (1. Petrova 1,1) i dodaje da je on »svjedok Hristova stradanja« (1. Petrova 5,1). Kad je reč o hrišćanskoj zajednici, on sebe jednostavno opisuje kao nekog ko je tu »starješina«. Kad on za sebe kaže »i imam dijel u slavi koja će se javiti« (stih 1), nemoguće je odvojiti njegovu punu nade, čak likujuću retoriku od okolnosti u kojima su njegove poslanice napisane. Iako tačan datum njihovog pisanja nije naznačen, to je očigledno bilo pred kraj Petrovog života, kad je on već uveliko znao da mu okolnosti ne idu u prilog (Jovan 21,18.19). Ako je mislio na Rim govoreći o »Vavilonu« (1. Petrova 5,13), onda je skoro sigurno da je Petar pisao iz rimske prestonice, gde je, prema predanju, umro mučeničkom smrću.

»Došljaci« kojima se Petar obraća daleko su od nekih otpadnika. Pre bi se moglo reći da su oni, paradoksalno, izabrani Božji (1. Petrova 1,1.2). Budući da su prihvatili Božji poziv upućen svima, osposobljeni su da žive svetim životom posredstvom Duha i sada su svedoci Božje blagodati i Hristove žrtve. Petrove reči pune značenja veličaju Božanstvo i istovremeno naglašavaju ulogu koju svaki Njegov član – Otac, Sin i Sveti Duh – igra u našem životu.

Način na koji Petar upotrebljava grčku reč *eklektoi* – »izabrani« – zahteva teološko pojašnjenje, naročito kada je u paru sa grčkom reči *prognosis*, prevedenom kao »proviđenjek«. Na njih se pozivaju oni koji hoće da uspostave doktrinarni pojam predestinacije, prema kojem je Bog unapred odredio neke ljude da budu

spaseni, a ostale da budu izgubljeni. Petar rasvetljava to pitanje ljudske slobodne volje u 2. Petrovoj 3,9, gde piše: »Ne docni Gospod s obećanjem, kao što neki misle da docni, nego nas trpi, jer neće da ko pogine, nego svi da dođu u pokajanje«.

Poziv na spasenje upućen je svima. U Rimljanima poslanici 8,28-30, Pavle raspravlja o tome kako Bog deluje u životu onih koji Ga vole »koji su pozvani po namjerenju« (28. stih). On kaže: »Jer koje naprijed pozna one i odredi da budu jednaki obličju Sina Njegova, da bi On bio Prvorodeni među mnogom braćom. A koje odredi one i dozva; a koje dozva one i opravda; a koje opravda one i proslavi« (stihovi 29, 30).

Nepropadljivo nasledstvo (1. Petrova 1,3-9)

Petar upućuje svoje čitaoce na »nasljedstvo nepropadljivo« (1. Petrova 1,4). Besprekorna budućnost koja je pred nama poredi se sa prolaznim iskušenjima života. Zaista, Petar poredi veru koju hrišćani razvijaju u svakodnevnom životu sa zlatom prečišćenim u ognju. Zlato može da se istopi u plamenu, ali naša vera biva pročišćena i ispunjena.

»Jer sam Ja svet« (1. Petrova 1,13-21)

Petar poučava svoje čitaoce sledećim rečima: »Zapregnuvši bedra svojega uma budite trijezni, i zacijelo se nadajte blagodati« (13. stih). To je poziv na poverenje i akciju. Pozvani smo da budemo budni, bistrog uma, usredsređeni, ali sa poverenjem u blagodat ponuđenu od Spasitelja koji je obavio sav posao za nas.

Petar navodi Božje reči zapisane u 3. Mojsijevoj 11,44: »Budite sveti, jer sam Ja svet« (stih 16). Taj tekst iz 3. Mojsijeve uokviruje zapovest koja se odnosi na čistu i nečistu hranu (Dela apostolska 10,9-16; 3. Mojsijeva 11). Petar veoma dobro poznaje taj deo Mojsijevog zakona, kao što je pokazano u uznemirujućoj viziji koju je primio od Boga i u kojoj mu je ponuđeno da jede nečiste životinje, što ga je navelo da u potpunosti prihvati neznabošce (nejevreje) kao ravnopravne Hristove sledbenike.

Dakle, na koji način mi, kao hrišćani, ostvarujemo svoju svetost? Odgovor glasi: »Od čista srca ljubite dobro jedan drugoga« (1. Petrova 1,22). Ako nemamo »bratoljublje nedvolično«, to je jasan znak da istina nije u nama.

ODGOVORITE

1. Kako živimo u svetlu tenzije između našeg zemaljskog života i našeg večnog doma?
2. Koliko je važno da već danas znamo da očekujemo budućnost koja će uvek biti besprekorna?
3. Šta znači usredsrediti se na svetost kad nikakvim svojim trudom ne možemo da ostvarimo ono što je Hristos ostvario? Postoji li neki holistički smisao koji treba da uzmemo u obzir?

Tompol Viler, Nešvil, Tenesi, SAD

Moja prijateljica Rovena nedavno je otkrila da njena usvojena mačka Niki, kao i mnogi drugi pripadnici mačjeg roda, posebno uživa u jednoj igrački. To je štapić sa kojeg visi nešto što mačke posebno uznemirava. Rovena maše njime, a Niki skače i kidiše, pokušavajući da uhvati lažnog miša pre nego što bude povučen izvan njenog domašaja.

**»Svetost nije zanos;
to je potpuno
pokoravanje volje
Bogu.«**

Poema Roberta Brauninga pod nazivom »Andrea del Sarto« sadrži sledeći stih: »Ah, ali čovekov doseg prevazilazi ono što on može da dohvati, jer čemu inače nebo?«¹ To izgleda tačno, bar kada je reč o Niki. Ali kako da hrišćanin nađe način da razume misao o spasenju?

»Mnogi koji iskreno teže svetosti srca i čistoti života izgledaju zbunjeni i obeshrabreni. Oni neprestano gledaju na sebe i jadikuju zbog svog nedostatka vere. A budući da nemaju vere, smatraju da ne mogu polagati pravo na Božji blagoslov. Ti pojedinci mešaju osećanje i veru. Oni previđaju jednostavnost iskrene vere, i tako navlače veliku tamu na svoju dušu. Oni bi trebalo da odvrte svoje misli od sebe, da razmišljaju o Božjoj dobroti i milosti, da se podsećaju Njegovih obećanja, a onda da jednostavno veruju da će On ispuniti svoju Reč.«²

»Ne treba činiti nikakav napor da bi se u sopstvenom umu pobudila izvesna intenzivna osećanja. Možda danas nećemo osetiti mir i radost koje smo osetili juče, ali bi trebalo verom da se uhvatimo za Hristovu ruku i da se potpuno uzdamo u Njega u tami kao i na svetlosti.«³

»Svetost nije zanos; to je potpuno pokoravanje volje Bogu; to je življenje od svake reči koja izlazi iz usta Božjih; to je poštovanje volje našeg nebeskog Oca; to je poverenje u Boga u nevoljama, u tami kao i pri svetlosti, to je hodanje verom, a ne gledanjem; to je oslanjanje na Boga u neograničenom poverenju, počivanje u Njegovoj ljubavi.«⁴

ODGOVORITE

1. Sotona je veoma pronicljiv posmatrač i on cilja naše slabe tačke. Gde ste vi najranjiviji?
2. Ako vera nije osećanje, šta je onda?

Kristina Rasmusen, Lorel, Merilend, SAD

1. Robert Browning, »Andrea del Sarto«, accessed March 24, 2017, <http://www.poetryfoundation.org/poem/173001>; »Ah, but a man's reach should exceed his grasp, / Or what's a heaven for?«

2. Ellen G. White, *The Sanctified Life*, p. 89.

3. Isto, str. 90.

4. Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 51 orig.

5. april 2017.

OHRABRENJE I UPUTSTVO ZA POSVEĆEN ŽIVOT

Sr

PRIMENA (Jovan 3,7; 1. Timotiju 2,4; 1. Petrova 3,21.22; 4,3; 2. Petrova 3,9)

Iskušnja nas često dovode do krajnjih granica, navodeći nas da poželimo da odustanemo. Ali, kako možemo imati nadu? Petar nam kaže: »Zacijelo se nadajte blagodat koja će vam se priinjati kad dođe Isus Hristos« (1. Petrova 1,13).

Na Isusovu blagodat ne moramo da čekamo. Možemo je imati već SADA. Kako onda treba da živimo? Treba li samo da se uzdamo u Isusa i sve će biti OK? Možemo li jednostavno da živimo kao i obično, ne brinući se zbog mnogo čega drugog?

Petar ističe da moramo biti »trijezni« i obuzdati svoju sebičnost »ne vladajući se po prvijem željama« (stihovi 13 i 14). On takođe tvrdi da Bog »sudi svakome po djelu« (17. stih). Dakle, jasno je da Bog ima određena očekivanja u vezi s tim kakav život vodimo. Ali, šta On zapravo očekuje?

Petar nam kaže: »Od čista srca ljubite dobro jedan drugoga« (22. stih). To mnogima može izgledati prilično neodređeno i nejasno. Verovatno ste već toliko puta čuli te reči da su one za vas donekle izgubile na težini. Čitajte 2. poglavlje. Petar tu navodi »svaku pakost i svaku prijevaru i licemjerje i zavist i sva opadanja« (1. Petrova 2,1) kao posebne crte od kojih moramo očistiti svoj život.

Možda mislite da ste to već u velikoj meri učinili tako da možete reći: »Ja nemam problema s tim«. Ja mislim da Petar zna više o ljudskom ponašanju nego što mu mi možda priznajemo. U 1. Petrovoj 2,12, on nam kaže: »Vladajte se dobro među neznabošcima.« Zašto bi on to rekao ako je lako živeti pobožno? Ali, nije. Svet će pokušati da vas povuče za sobom. A mi smo pozvani da ovaj svet smatramo svojim »privremenim boravištem«. Petar pruža ohrabrenje i promišljeno uputstvo o tome kako da živimo da ne bismo pali kao žrtve kad iskušnja naiđu na nas.

ODGOVORITE

1. Šta konkretno možete već danas preduzeti da biste živeli svetijim životom?
2. Koje tri druge crte biste mogli dodati listi koja se navodi 1. Petrovoj 2,1? Razgovarajte o toj listi sa nekim prijateljem i uporedite šta je svako od vas zapisao. Da li se nešto od onoga što je vaš prijatelj zapisao na bilo koji način odnosi na vaš život?

Brent J. Bergerm, Vala Vala, Vašington, SAD

Raseljeni. Ozlojeđeni. Ogorčeni. Takva osećanja mogla su da obuzmu hodočasnike koji su bili prinuđeni da napuste svoj dom. »Sve radim kako treba – u čemu sam pogrešio/pogrešila?«

Međutim, uprkos njihovom prisilnom rasejanju, oni odlučuju da se raduju. Raduju se svom nasleđstvu na nebu. Teškoće kroz koje prolaze trajaće neko vreme, kušajući iskrenost njihove vere. Petar ih podseća da je njihova vera mnogo dragocenija od zlata. Međutim, postoji nešto drugo zbog čega im još uvek treba dodatno poučavanje.

Mi smo u stanju da volimo jedino na osnovu primera koji nam je dat.

»Budite sveti u svemu življenju« (1. Petrova 1,15). Petar zapravo kaže: »Vi možda imate hrišćansku veru, a da li se i ponašate u skladu s njom?« Da li je moguće da smo kao hrišćani naučili da držimo snažne, nadahnjujuće govore, naglašavajući ono što je ispravno, a da nismo savladali ni prvi korak u praktičnom hrišćanstvu?

Petar predočava da smo prešli dug put od svoje grešne prošlosti. Nemojte da nam pređe u naviku da se vladamo »po prvijem željama u svojem neznanju« (14. stih). U jednom trenutku svima nam je nedostajalo znanje. Ali, to što smo nekad bili bez znanja ne znači da moramo takvi i da ostanemo. Petar nam daje i jedan svež primer. Ne treba više da se držimo »sujetnoga svojeg življenja, koje ste vidjeli od otaca«. Umesto toga, moramo imati na umu da smo iskupljeni »skupljenom krvlju Hrista« (19. stih).

Kao ljudi, mi oponašamo one koje poznajemo. Lako je gledati na običaje i verovanja koja se prenose s generacije na generaciju. Lako nam pređe u naviku da nastavimo sa onim što se oduvek radilo, a da li je to ispravno?

Petar zalazi u detalje kada je reč o našem ponašanju i kaže: »Od čista srca ljubite dobro jedan drugoga« (22. stih). Tako je lako usredsrediti se na ono što bi trebalo da činimo, a da li smo zaboravili na koji način bi to trebalo da činimo? Petar započinje taj savet objašnjenjem: »Duše svoje očistivši u poslušanju istine Duhom za bratoljublje nedvolično« (22. stih). Ono ključno čega treba da se setimo jeste da smo mi u stanju da volimo jedino na osnovu primera koji nam je dat.

ODGOVORITE

1. Od svih saveta koje je mogao da da ljudima tog vremena, zašto se Petar bavi ponašanjem?
2. U 1. Petrovoj 1,22, kaže se: »Od čista srca ljubite dobro jedan drugoga«. Na koga bi moglo da se odnosi to »jedan drugoga«?

ZAKLJUČAK

Petrove reči u njegovoj 1. i 2. Poslanici pokazuju da mu je bilo stalo da mladom Hristovom telu pomogne da shvati kako da živi svetim životom. Njegovi spisi su puni korisnih uputstava o svemu – od odnosa prema robovima do opasnosti od lažnih učitelja. Ali srž Petrove poruke je poziv na sveto življenje zasnovano na Božjoj blagodati, koja nam je pružena kroz smrt Njegovog Sina. Sveto življenje ne znači da smo mi u središtu pažnje. To je poziv da duboko volimo jedni druge i da čuvamo svoje srce od onog što bi nas moglo navesti da se usredsredimo na sebe umesto na druge.

RAZMOTRITE

- Napravite listu svega na čemu možete biti zahvalni i postavite je na neko istaknuto mesto kao što je vaše ogledalo u kupatilu.
- Nacrtajte nešto što ilustruje kako izgleda čisto srce. Koje je boje nesebičnost? Kakav je njen oblik? Pokažite tu svoju sliku nekom prijatelju i objasnite mu šta ona za vas predstavlja?
- Vodite molitveni dnevnik sa zahtevima koje upućujete za druge. Zakačite tu listu na svoj frižider ili kupite tablu na kojoj možete da zapišete imena ljudi kojima su potrebne vaše molitve, i u kakvoj se situaciji oni nalaze.
- Zaštitite svoj um tako što ćete svakodnevno učiti napamet ili prepisivati biblijske stihove. Izaberite odlomak iz Pisma koji vam se dopada, kao što je Kološanima 3,1-17 ili Psalam 46. Napravite raspored po kojem ćete učiti po dva stiha dnevno dok ne naučite sve što ste sebi zacrtali.
- Isplanirajte da svakodnevno učinite bar jedno delo službe iz ljubavi. Pregledajte svoj molitveni dnevnik (o kom smo ranije govorili) i odlučite sta biste još mogli da učinite, osim da se molite, da biste pružili podršku nekom sa te liste. To može da bude telefonski poziv, čestitka, dar u hrani, ili jednostavno dar vašeg vremena koje ćete posvetiti toj osobi.
- Posvetite jedan svoj dan agendi Svetog Duha, koristeći svaku priliku koju vam On pruža da živite životom ljubavi i službe.

POVEŽITE

Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, 7. poglavlje, »Carstvo je nebesko kao kvasac«.

Paul D. Parkinson, *Unselfish: Love Thy Neighbor as Thy Selfie* (Unselfish Stories, 2015).

Max Lucado, *It's Not About Me* (Nashville, Tenn.: Thomas Nelson, 2004).

Pouka 3

Od 8. do 14. aprila 2017.

Carsko sveštenstvo

»Vi ste izabrani rod, carsko sveštenstvo, sveti narod, narod dobitka, da objavite dobrodjetelji Onoga koji vas dozva iz tame k čudnome vidjelu svome.«

(1. Petrova 2,9)

8. april 2017.

KAKO IZGLEDA RADITI U KRALJEVSKOM DOMAĆINSTVU?

UVOD (2. Korinćanima 5,20)

Su

Da li ste se ikad zapitali kako izgleda raditi u kraljevskom domaćinstvu Britanske monarhije? Osnovna dužnost zaposlenih na kraljevskom dvoru jeste da saveuju kraljicu i da joj pomažu kako bi je osposobili da što bolje služi zemlji i narodu.

Kraljevsko domaćinstvo zapošljava približno 1.200 ljudi odabranih iz različitih profesija i sa najrazličitijim sposobnostima. Neki se bave marketingom, neki su baštovani, neki kulinarski umetnici. Tu su i sekretarice, nadzornici imanja i mnogi drugi.

Od zaposlenih u kraljevskom domaćinstvu očekuje se da pridaju značaj društvenim pitanjima kao i onim vezanim za okruženje. Kraljica i članovi kraljevske porodice uveliko doprinose društvu. Po istom principu, zaposleni se ohrabruju da oponašaju njihov primer i neguju odgovornost i preduzimljivost kada je reč o unapređenju društva.

Hrišćani takođe imaju dužnosti koje treba da obave kao članovi carskog sveštenstva. Smisao hrišćanskog života je da dopustimo da naša svetlost obasja ovaj mračni svet i donese svetlost u život i zajednice onih koji nisu prihvatili Hrista kao Spasitelja. Biblija objašnjava da smo mi Hristovi ambasadori i da sve što činimo mora da se prilagodi principima Božje vladavine. Prihvatajući da budemo usvojeni u Hristovu porodicu na osnovu krštenja, mi postajemo mrtvi grehu i prihvatamo novi život kao članovi Božjeg domaćinstva (Rimljanima 6,1-4).

Kao što jedan član kraljevskog domaćinstva usvaja politiku, strategije i uputstva za službu na kraljičinoj teritoriji, tako i hrišćani treba da prihvate principe Carstva da bi bili Hristovi predstavnici na zemlji. Naš moral, način ishrane i sveobuhvatni životni stil moraju odražavati ono što bi Hristos radio u našoj situaciji. Razmišljajte o sebi kao o pripadniku carskog sveštenstva, izabranog naroda koji, svojim životnim načelima, mora da otkrije Hrista ovom svetu.

Ove sedmice proučavaćemo o tome kako da živimo kao izabrani naraštaj i Božji sopstveni narod (1. Petrova 2,9). Narednih dana, otkrićemo kako da izvršimo svoju dužnost i pokažemo odgovornost u odnosu na svoje visoko zvanje, da budemo pripadnici Hristovog kraljevskog domaćinstva. Bez obzira na naše poreklo, boju kože ili pol, svi smo mi, preko Hrista, pripadnici carskog sveštenstva. Možda ne pripadamo nekom drevnom izraelskom plemenu, ali na osnovu spasonosne blagodati Hristove, sada pripadamo Njegovoj porodici. Stoga, moramo imati udela u Njegovim obećanjima i zastupati interese neba dok čekamo na Njegov drugi dolazak.

Erik Onjango, Najrobi, Kenija

KORACI KA HRIŠĆANSKOM ŽIVLJENJU

Logos (1. Mojsijeva 15,18-21; 17,1-27; 2. Mojsijeva 2,24; 19,3-6; 5. Mojsijeva 4,6; 26,18,19; Psalam 118,22; Jevrejima 4,12; 1. Petrova 2,5-10)

Božja Reč je osnova hrišćanskog življenja (Jevrejima 4,12)

Kao hrišćani, mi zavisimo od Svetog pisma da nam otkrije Božju volju za naš život, a naša dužnost je da je prihvatimo. Prihvatanje Božje volje je čin vere, naša unutrašnja rešenost da sve u svom životu prilagodimo onome što Bog govori. Božja reč je moćan instrument u životu svakog hrišćanina koji želi da živi preobrazenim životom.

Novčanica od sto dolara ne gubi svoju vrednost čak ni kad je stara, iskrzana i zaprljana.

Predanje živom Kamenu (Psalam 118,22)

Mudar čovek koji je napisao knjigu Priče Solomunove rekao je: »Početak je mudrosti strah Gospodnji« (Priče Solomunove 9,10). Nema načina da mi napravimo remek-delo od svog života ukoliko se ne predamo Stvoritelju života.

Mudrost možemo steći jedino ako razumemo Božju prirodu i tražimo Mu da nam pokaže pravi put. Bog je izvor mudrosti koja nam je potrebna da bismo živeli kao izabrani rod. Kamen se pojavljuje u Starom zavetu da bi pokazao da Božji izabrani narod mora da se osloni na Njega da bi očuvao svoj odnos s Njim. Kao današnji hrišćani, mi moramo da se oslonimo na isti živi Kamen da bismo očuvali blizak odnos sa Bogom. Taj živi Kamen je Isus Hristos.

Kad kontrolu nad svojim životom u potpunosti predamo tom živom Kamenu, možemo tražiti mudrost da bismo donosili ispravne odluke u pogledu porodice, karijere, braka i finansija.

Mi pripadamo Božjem zavetnom narodu (1. Mojsijeva 15,18-21; 17,1-27)

Zavet između Boga i Njegovog izabranog naroda seže unazad do vremena proroka. Zavet je uspostavljen sa Avramom a nastavljen je sa Jakovom, Isakom i Mojsijem. Bio je to pečat između Boga i Njegovog naroda, kojeg je trebalo da se oni drže generacijama. On je upravljao načinom njihovog življenja da bi ih izdvojio od ostalih naroda. Avramu je Bog rekao: »Po Mojoj volji živi i budi pošten« (1. Mojsijeva 17,1).

Stari zavet je bio potvrđen krvlju žrtava i prinosa (2. Mojsijeva 24,8). Novi zavet je potvrđen Hristovom krvlju. Isus je pomenuo krv zaveta tokom poslednje večere, govoreći o njoj na sledeći način: »Krv Moja Novoga zavjeta koja će se prolići za mnoge radi otpuštenja grijeha« (Matej 26,28). Time se, dakle, podrazumeva da nas, kad prihvatimo Hrista, Njegova krv spasava, bez obzira na naše poreklo. U Njemu, i neznabošci i Jevreji imaju podjednake šanse da postanu pripadnici Njegovog izabranog roda.

Carsko sveštenstvo (2. Mojsijeva 19,3-6; 1. Petrova 2,5-10)

Bog je, nakon njihovog oslobođenja iz Egipta, preko Mojsija podsetio izraelski narod šta treba da radi. Bog je želeo da se izraelski narod pomiri s Njim, da poslušá Njegov glas i očuva zavet (2. Mojsijeva 19,5). Drugim rećima, zavet je bio obavezujući akt između Boga i Njegovog izabranog naroda. Zahvaljujući tom zavetu, izraelski narod je taćno znao šta Bog od njih zahteva.

Kad je Hristos došao, On je dovršio proces pomirenja koji je otpočeo na gori Sinaj. Ko god prihvata Hrista i veruje u Njega postaje ćlan carskog sveštenstva. Hristova krv, prolivena na Golgoti, predstavlja novi zavet koji hrišćane povezuje sa nebom (1. Korinćanima 11,25).

Poslušnost zavetu (5. Mojsijeva 4,6; 26,18.19)

Bog je izabrao izraelski narod da bude Njegovo skupoceno blago. Za uzvrat, On je od njih zahtevao potpunu poslušnost. Trebalo je da budu poslušni zapovestima i saćuvaju ih za buduće naraštaje. Da su uspeli da ostanu ćisti u Božjim očima, drugi narodi bi bili privučeni njihovim naćinom života i prihvatili bi istinitog Boga. Da su sledili Božje zapovesti, bili bi svetlost narodima koji su ih okruživali. Bog bi ih uzdigao visoko iznad svih drugih naroda. Oni bi objavljivali hvalu Bogu i njihovo ime bilo bi veliko.

Naše zvanje izabranog naroda dolazi sa obavezom da učinimo ono što do nas stoji. Bog je u stanju da nam ukaže najviše počasti i daruje najveće ime. Međutim, On nas poziva da ustanemo i svetlimo kako bi drugi mogli da Ga vide u nama. Prihvatanjem Hrista kao našeg Spasitelja, mi potvrđujemo da ćemo hodati sa Bogom, slediti Njegova ućenja i objavljivati hvalu Svevišnjemu.

Naša vrednost u Božjim očima (1. Petrova 2,9.10)

Novćanica od sto dolara ne gubi svoju vrednost ćak ni kad je stara, iskrzana i zaprljana. Na nas hrišćane ovaj svet može gledati kao na manje vredne, ali naša vrednost u Božjim očima se ne menja. Petar uverava svoje ćitaoce da su dragoceni u Božjim očima i da su, bez obzira na njihov raniji naćin života, postali pripadnici carskog sveštenstva. Bilo da ste imali najmraćniju prošlost, ili se sada suoćavate sa nevoljama zbog svoje vere, prihvatanje Hrista ućiniće vas Njegovim skupocenim blagom.

ODGOVORITE

1. Na koji naćin Hristos ostvaruje i dovršava zavet koji je Bog uspostavio sa izraelskim narodom?
2. Šta se dogodilo sa izraelskim narodom kad je bio neposlušan Božjim zapovestima? Šta se može nama dogoditi ako se budemo isto tako ponašali?
3. Kakva nagrada ćeka pripadnike izabranog roda?

Toni Filip Orezo, Najrobi, Kenija

MOŽEMO LI MI DA PREPOZNAME ŽIVI KAMEN?

SVEDOČANSTVO (1. Petrova 2,4-8)

»Više od hiljadu godina jevrejski narod očekivao je Spasiteljjev dolazak. Na ovaj događaj on je polagao najsvetlije nade. U pesmi i proročanstvu, u crkvenom obredu, u domaćoj molitvi, on je kao dragocenost čuvao Njegovo ime...

... Bog je izabrao Izrailja. On ga je pozvao da među ljudima sačuva poznanje Njegovog zakona, simbola i proročanstava koji su ukazivali na Spasitelja. On je želeo da ovaj narod bude kao vrelo spasenja za ovaj svet. To što je bio Avram u zemlji svog prebivanja, Josif u Egiptu, a Danilo na vavilonskom dvoru, to je jevrejski narod trebalo da bude među ostalim narodima.«¹

**»Da je Izrailj bio
veran Bogu, On bi
mogao da postigne
svoj cilj.«**

»Međutim, Izrailjci su svoje nade usredsredili na svetovnu veličinu. Od vremena svog ulaska u Hanansku zemlju, oni su se udaljili od Božjih zapovesti i pošli putevima neznabožaca. Bog im je uzalud slao opomene preko svojih proroka. Uzalud su podnosili kazne neznabožackog ugnjetavanja. Svaka reforma je bila praćena još dubljim otpadom.

Da je Izrailj bio veran Bogu, On bi mogao da postigne svoj cilj njihovim uvažavanjem i uzdizanjem. Da su hodili putevima poslušnosti, On bi ih uzdigao 'nad sve narode, koje je stvorio hvalom, imenom i slavom'.«²

Budući da pripadamo lozi izabranog naroda, važno je da doživimo promenu paradigme, da skrenemo pažnju sa svetovne veličine i usredsredimo se na Hrista, našeg Spasitelja i živi Kamen. Za razliku od Izraelaca koji su ostavili Božje zapovesti čim su ušli u Hanan, mi treba da damo Hristu centralno mesto u svom životu.

ODGOVORITE

1. Drevni Izrael je odbacio Hrista prilikom Njegovom dolaska. Kako mi odbacujemo ili ne uspevamo da prepoznamo Hrista u naše vreme?
2. Šta crkva može da učini da bi nastavila da otkriva Boga čovečanstvu?

Patrik Kazavuli, Najrobi, Kenija

1. Elen G. Vajt, *Čeznja vekova*, str. 27 orig.

2. Isto, str. 28 orig.

U svom obraćanju Timotiju, Pavle govori o plemenitom karakteru koji je taj mladić stekao još u detinstvu. Timotije je u najranijem uzrastu bio ispravno poučen iz Pisma od strane svoje majke i bake.

Kad ih je Pavle posetio da bi im doneo dobru vest o spasenju, došlo je do izaražaja duboko znanje koje se krilo iza njihovih prostodušnih lica. Evanđelje o Hristu koje im je Pavle propovedao jednostavno se nadovezalo na ono što su već znali i oni su jednodušno prihvatili Hrista kao svog ličnog Spasitelja.

Timotijev plemeniti karakter, stečen na osnovu poznavanja Pisma, pokazuje šta bi mladi danas trebalo da rade. Prvo, tu uviđamo kako ogromnu ulogu imaju roditelji i staratelji u životu mladih koji su povereni njihovoj brizi. Osim toga, Timotijev karakter uči nas o tome kako bi prijemčivi trebalo da budemo za Božju Reč, čak i u najmlađem uzrastu. Studije, profesija ili posao ne bi trebalo da prevagnu nad našom potrebom za adekvatnom duhovnom ishranom.

Poznavanje Božje Reči samo po sebi nije dovoljno za spasenje.

Pavle uči Timotija da poznavanje Božje Reči samo po sebi nije dovoljno za spasenje. Postoji razlika između znanja o Bogu i primenjivanja onog što Bog želi u našem životu. Kao što nam Pismo kaže, to su stepenice ka upoznavanju Spasitelja (Jakov 1,18; 1. Petrova 1,23-25). Božja Reč uvodi hrišćane u spasenje, a zatim deluje kao povoljna sredina koja usmerava njihov duhovni rast.

Naš cilj kao pripadnika carskog sveštenstva je da steknemo savršenstvo u Hristu. Reč *savršen*, koju Pavle koristi u 2. Timotiju 3,17, odnosi se na nešto novo, sveže ili potpuno. Svaki izabrani čovek Božji ima pravo da postane savršen, baš kao što je Božji zakon savršen i nepromenljiv (Matej 4,4; 24,35).

Glavni zadatak koji mi treba da obavimo kao izabrani rod jeste da se udubimo u Pisma i da ih primenimo u svakom aspektu života. Izazovi sa kojima se suočavamo kao mladi, bilo na polju finansija, odnosa, ili na tržištu rada, mogu se sasvim smanjiti na minimum, jer Biblija ima odgovor na svaki izazov sa kojim se suočavamo. Kao što Pavle ističe, nama nije potrebno ništa ni više ni manje od Božje Reči da bismo bili potpuno opremljeni da ostanemo izabrani rod.

ODGOVORITE

1. Koje običaje moramo napustiti da bismo ostali izabrani rod?
2. Na koji način nam Sveto pismo, pisano pre više hiljada godina, danas pomaže da postanemo savršeni u Hristu?

Lavender Onjango, Homa Bej, Kenija

Duhovni rast zahteva adekvatno duhovno vežbanje i odgovarajuću ishranu, slično kao i fizički rast. U 1. Petrovoj 2,1-3, apostol govori o potrebi hrišćana za odgovarajućim vežbanjem i ishranom kako bi mogli duhovno da rastu. Zamislite sledeće scenarije:

1. Osoba se loše hrani, provodi dosta vremena u restoranima brze hrane i ne vežba. Na kraju dolazi do gojaznosti i ta osoba više ne može ni da se kreće. U duhovnom smislu, to bi odgovaralo hranjenju uma izvan okvira Božjih smernica sve dok čovek potpuno ne ogrezne u greh.

2. Osoba se dobro hrani, ali ne vežba. U duhovnom smislu, to odgovara ležanju na kauču i čitanju Biblije, a da ništa od toga što čitate ne primenjujete u praksi.

3. Prema trećem scenariju, osoba radi po čitav dan. U duhovnom smislu, to se prevodi kao provođenje dosta vremena u crkvi i služenje u različitim hrišćanskim službama. Međutim, osoba nema odgovarajuću ishranu jer ne provodi vreme sa Bogom da bi se hranila Njegovom Rečju.

Kao hrišćani, pozvani smo da radimo neku vrstu duhovne vežbe.

Ova tri scenarija morala bi da zavone na uzbunu u našem umu. Kao hrišćani, pozvani smo da radimo neku vrstu duhovne vežbe. Za početak, pozvani smo da volimo jedni druge (1. Petrova 1,22). U tom smislu, moramo očistiti svoje duše da bismo poslušali istinu posredstvom Duha i voleli jedni druge čistim srcem.

Drugo, pozvani smo da uzmemo učešća u bogosluženju i da svedočimo o Hristu (1. Petrova 2,5.9). Te aktivnosti zahtevaju dosta duhovnih mišića i snage. Da bismo održali hrišćanski život, potrebno je da imamo podsetnik sa prioritetima.

Plan. Budite svesni ciljeva koje želite da ostvarite kao hrišćani. Biblija nas ohrabruje: »Da ti da Gospod po srcu tvojemu; što god počneš, da ti izvrši« (Psalam 20,4).

Ispravno postavite prioritete. Kad imate ispravan plan koji treba da ispunite, možete postaviti prioritete da biste obezbedili ostvarenje ciljeva koje imate kao hrišćani. Tražite od Boga da vam da Svetog Duha da otkrije šta je za vas najvažnije da postignete kao hrišćani u ovo vreme.

Posvetite vreme i energiju ostvarenju svojih planova. Posvećivanje vremena i energije osiguraće da se držite svojih planova i tražite Božje vođstvo kako bi vas On vodio do kraja.

ODGOVORITE

1. Kako možemo voleti one koji nas ne vole, poput takvih koji nam smišljaju pakosti?
2. Šta biste još mogli dodati u podsetnik za hrišćanski život?

Fred Musjoka, Kitui, Kenija

ZAŠTO SMO BLAŽENI KAO VERNICI

MIŠLJENJE (1. Petrova 2,9.10)

Če

Ako bi vas neko pitao koja je razlika između vernika i nevernika, mogli biste da date odgovor koji Petar iznosi u sledećem odlomku:

»A vi ste izabrani rod, carsko sveštenstvo, sveti narod, narod dobitka, da objavite dobrodetelji Onoga koji vas dozva iz tame k čudnome vidjelu svome; koji nekad ne bijaste narod, a sad ste narod Božij; koji ne bijaste pomilovani, a sad ste pomilovani« (1. Petrova 2,9.10).

U ovoj poruci Petar nabraja neke od blagoslova i prednosti koje izdvajaju vernike od ostatka sveta. Neke od prednosti koje mi danas imamo slične su onima koje je uživao izraelski narod, dok se neke razlikuju. Mnogo puta hrišćanstvo dolazi uporedo sa patnjom. Istaknuti biblijski proroci kao što su bili Stefan, Jovan i Pavle pretrpeli su ozbiljne patnje u svojoj misiji da objave evanđelje o Hristu.

**Iskrenom verniku
je stran način
života ovog sveta.**

Međutim, Petar upućuje svoje čitaoce na prednosti i blagoslove koje su primili kao izabrani narod, a koje ih konačno odvajaju od ostatka sveta. Kao vernici, trebalo bi da znamo koliko smo posebni i dragoceni u Božjim očima. Čak i kad se suočavamo sa izazovima, progonstvom i stradanjem na ovom svetu, mi ostajemo u središtu Božje volje. Mi smo pozvani da ovom svetu pokažemo Hristovu ljubav.

Petar piše svetima kako bi ih ohrabrio da se usredsrede na naročitu dužnost koju imaju kao hrišćani. Naša uloga kao hrišćana danas ne razlikuje se od njihove. Možda ćemo doživeti patnju i progonstvo, a možda i nećemo, ali svet ipak gleda na nas kao na one koji su drugačiji. Iskrenom verniku je stran način života ovog sveta. Petar govori o vernicima kao o izabranom narodu, u skladu sa onim što Biblija govori o starom Izraelu (5. Mojsijeva 7,6).

Crkva vernika je sada Božji izabrani narod. To ne znači da smo bolji od drugih, već da uživamo Njegovu spasonosnu blagodat. Mi primamo tu nezasluženu naklonost na osnovu Hristove smrti. Bog nas je izabrao da primimo spasenje kroz Hrista, da bismo mogli da živimo s Njim i zauvek uživamo u Njegovom prisustvu.

ODGOVORITE

1. Kakvu sigurnost mi imamo kao izabrani narod u ovoj generaciji?
2. Kako se možemo odupreti svetu i sačuvati svoju čistotu kao izabrani narod?

En Ekot, Rongai, Najrobi, Kenija

ZAKLJUČAK

Slediti Isusa je privilegija – i visoko zvanje. U odgovoru na poziv da Ga sledimo, mi zakoračujemo u jednu drugačiju realnost i u novi i visoko vredan način života. Nije da sve teče glatko, ali mi postajemo deo Božjeg domaćinstva i imamo direktan pristup Stvoritelju i Vladaru univerzuma. Ali to nije samo radi naše koristi i svetosti. Mi postajemo predstavnici Božje porodice, Božjeg carstva pred onima koji su oko nas, kao nosioci ljubavi, nade i pomirenja koje On nudi svim ljudima.

RAZMOTRITE

- Istražite domaćinstvo predsednika svoje zemlje, ili neko drugo značajno »domaćinstvo«, kao što je Bela kuća, Bakingemska palata, i slično (videti, na primer, odeljak od subote). Po čemu je kuća u kojoj vođa živi posebna? Koje osoblje on ima da mu pomogne u vođenju domaćinstva?
- Prisetite se priče o Josifu (1. Mojsijeva 41,37-57), Danilu (Danilo 1-6), ili Jestiri (Jestiri 4-9). Zamislite šta bi za vas moglo da znači kad biste, kao ti biblijski heroji, bili uključeni u rad vlade svoje zemlje dok se istovremeno trudite da ostanete verni Bogu. Napravite listu onoga što biste mogli postići u takvoj ulozi – a isto tako i sa kojim teškoćama i izazovima biste se mogli suočiti.
- Razmišljajte o nekom ko je pokazao realnost Božje ljubavi prema vama – možda roditelj, mentor, učitelj, pastor, ili vođa mladih. Napišite toj osobi pismo zahvalnosti ili razgovarajte s njom o njenom doprinosu u vašem životu i veri.
- Napravite listu ljudi na koje imate uticaja, uključujući prijatelje, mlađe rođake, ili mlađe ljude iz crkve. Razmislite o tome kako biste mogli otvorenije da im predstavite Boga.
- Pronađite neko bezbedno mesto koje je potpuno mračno i provedite nekoliko minuta sedeći u tišini i mraku. Razmislite o tom iskustvu i o tome šta znači biti svetlost u mraku. Zatim upalite sveću ili uključite neku malu lampu i uočite razliku. Tražite od Boga da vam pomogne da budete svetlost tu gde se nalazite.
- Razmislite na koji biste kreativan način (možda i u nečem neznatnom) mogli »biti sveštenik« – Božji predstavnik – nekome u vašem životu danas. A onda to i učinite.

POVEŽITE

2. Mojsijeva 19; 3. Mojsijeva 9.

Elen G. Vajt, *Apostolska crkva - Hristovim tragom*, 51. poglavlje, »Verni potpastir«; *The Upward Look*, chap. 117, »God Has His Chosen People«; *A Call to Stand Apart*, chap. 16, »Careers«.

Reinder Bruinsma, *The Body of Christ* (Review and Herald, 2010), chap. 4, »Biblical Foundations: Themes and Metaphors«.

Nejtan Braun, Melburn, Australija

Pouka 4

Od 15. do 21. aprila 2017.

Društveni odnosi

*»A prije svega imajte neprestanu ljubav među sobom;
jer ljubav pokriva mnoštvo grijeha«*

(1. Petrova 4,8)

Od Tarzana i Moglija do Džordža iz džungle, mnoge popularne knjige i filmovi otkrivaju fasciniranost društva idejom o ljudima koje su odgajile životinje. Takvi slučajevi, nažalost, nisu ograničeni na holivudske maštarije. Već površnim istraživanjem pojma »divlje dete« dolazimo do velikog broja dokumentovanih slučajeva dece koja su bila izgubljena, oteta, ili napuštena, a potom usvojena od životinja, ili odrasla u potpunoj društvenoj izolaciji.

Godine 1970, vlasti u Los Anđelesu bile su upozorene na mogući slučaj zlostavljanja. Kada su istražili slučaj, našli su trinaestogodišnju devojčicu koja je bila vezana u svojoj sobi još od kad je bila beba. Džini (pseudonim koji je izmišljen da bi se zaštitio njen identitet) nije imala skoro nikakav dodir sa ljudima i bila je ozbiljno pothranjena. Nakon što je promenila niz staratelja, konačno je završila u specijalnoj ustanovi za nedovoljno razvijene osobe i nikad nije uspela da se u potpunosti uključi u društvo.

**Apsolutno je
neophodno da
naučimo da biramo
s kim ćemo da se
družimo.**

Za razliku od junaka sa bioskopskih ekrana, divlja deca ne uspeavaju tek tako da na čudesan način nauče engleski jezik i pravila lepog ponašanja. Ona se bore da steknu i najosnovnije veštine kao što je uspravno hodanje, uzimanje kuvane hrane, i – ono u čemu su najuskraćeniji – komuniciranje. Jezik je neodvojivo povezan sa našom sposobnošću da razmišljamo, učimo i razvijamo karakter.

U dobrom ili lošem smislu, na naš lični i duhovni rast ogroman uticaj imaju naši društveni odnosi. Naši roditelji prvi počinju da utiču na naš karakter. Njihova DNK određuje naše fizičke crte, mentalno zdravlje, a verovatno čak i mnoge od naših talenata i interesovanja. Godine najranijeg detinjstva najviše utiču na naš razvoj i određuju ko ćemo biti kad odrastemo. To koliko nas roditelji i staratelji vole, kako nas disciplinuju, da li nas neguju ili zapostavljaju ostavlja doživotne posledice.

Što smo stariji, i ostatak društva počinje sve više da utiče na to kakvi ćemo postati. Naša nacionalna kultura, obrazovanje, vlast i mediji, posao, prijatelji koje stičemo – sve nas to polako vodi stazom izgradnje sopstvenog identiteta.

Zbog toga je apsolutno neophodno da naučimo da biramo s kim i kako ćemo da se družimo. Svaka razmena oblikuje i naš karakter i karakter onih oko nas. Svaka radna sedmica, svaki čas u školi, svaka SMS poruka oblikuje nas i naše vršnjake. Upotrebiti taj uticaj za Hrista, za širenje evanđelja i poučavanje drugih o Njegovom karakteru naša je dužnost kao hrišćana. Dok budete čitali pouku za ovu sedmicu, razmislite kako društvene veze koje održavate utiču na vašu veru i veru onih koji vas okružuju.

16. april 2017.

»**OBAVEZUJEM SE NA VERNOST**«

DOKAZ (1. Petrova 2,13-17)

Ne

Tokom izbora koji se održavaju u mnogim zemljama u svetu, jasno je da su neki glasači zadovoljni, dok su drugi očajni. Čak i oni koji dele iste vrednosti mogu se razlikovati u shvatanju kako bi te principe trebalo sprovesti u političkoj areni. Dakle, šta se dešava kad kandidat koga mi podržavamo ne odnese pobjedu? Kako bi mi, kao hrišćani, trebalo da reagujemo?

Lako nam je da govorimo protiv izabranog kandidata koji živi u otvorenoj pobuni protiv hrišćanskih principa do kojih je nama veoma stalo. Međutim, držeći se svojih vrednosti, mi možemo ići i protiv same Biblije. Jedan pogled na tekst iz 1. Petrove poslanice može nas naučiti kako da živimo u slozi sa svim ljudima na vlasti – onima sa kojima se slažemo i onima sa kojima se ne slažemo.

Mi se možemo pokoriti ovozemaljskim vlastima, svesni da je njihova vladavina privremena.

Prva Petrova bila je pismo podrške crkvama u rimskoj provinciji Maloj Aziji tokom vremena izuzetnih teškoća i progonstava. Ona je verovatno upućena mešovitoj zajednici obraćenih Jevreja i neznabožaca tokom Neronove ozloglašene, mračne vladavine, kad su hrišćani bili hapšeni, mučeni i ubijani na spektakularan način pred očima čitavog Rima. Neron, šesti imperator Rima, verovatno je bio onaj na koga su ti hrišćani pomišljali dok su slušali Petrove reči: »Budite... pokorni svakoj vlasti čovječijoj, Gospoda radi: Ako caru, kao gospodaru; ako li knezovima, kao njegovijem poslanicima« (1. Petrova 2,13.14). Kad ih je uputio da se potčine imperatoru, Petar nije bio nesvestan progonstva s kojim su se suočavali. On je kasnije umro od ruke istog tog okrutnog vladara. Kako je onda mogao da se zalaže za pokoravanje takvoj vlasti?

Petar je hodao sa Hristom. On je posmatrao Njegove patnje i video Ga kako ustaje kao pobednik nad grehom i smrću. To mu je pomoglo da stvari posmatra iz perspektive večnosti. Upravo perspektiva večnosti i nama omogućava da istrajemo u patnjama i teškoćama, i da ukazujemo poštovanje onima koji su na vlasti čak i kad se ne slažemo s njima. Kad spoznamo, kao Petar, da Bog ima vrhovnu vlast, mi se možemo pokoriti ovozemaljskim vlastima, svesni da je njihova vladavina privremena dok je Hristova vladavina večna. Osim toga, kad ukazujemo čast, poštovanje, ljubav i dobru volju onima s kojima se ne slažemo, mi zapravo pokazujemo svetu šta zaista znači biti Hristov učenik.

ODGOVORITE

Kako možemo živeti sa tenzijom koja postoji između želje da budemo verni svojim uverenjima i vrednostima i potrebe da ukazujemo čast i poštovanje onima koji su na vlasti, a čije vrednosti se mogu drastično razlikovati od naših sopstvenih?

Hajdi Džoj Truhiljo, Epison, Tenesi, SAD

Hrišćanin i državna vlast (1. Petrova 2,13-17)

Kakav je bio Petrov stav prema građanskim vlastima? Isus Hristos je bio osuđen prema građanskom zakonu. Samog Petra je bacio u zatvor car Irod neposredno nakon ubistva Jakova, Jovanovog brata. Država je na Petra gledala kao na revolucionara, a poziv evanđelja predstavljao je zaista radikalnu alternativu građanskom poretku. Pa ipak, taj isti Petar je pisao: »Budite... pokorni svakoj vlasti čovječijoj, Gospoda radi« (1. Petrova 2,13). To nije bio otvoreni poziv na učestvovanje u zabludama političke ambicije, već poziv da se Bog proslavlja pred građanskim vlastima pokazivanjem da su hrišćani narod »stvoren za dela dobra«. U pogrešnim rukama, ovaj savet i njegov ekvivalent koji je dao Pavle zloupotrebljavan je u prošlosti kao opravdanje za saučesništvo u društvenim nepravdama. Međutim, Petar na početku svog razmatranja sve stavlja u ispravnu perspektivu kad piše: »Molim vas, kao došljake i goste, da se čuvate od tjelesnijih želja... A vladajte se dobro među neznabošcima « (1. Petrova 2,11.12).

Sluge i gospodari (1. Petrova 2,18-23; 3,1-7)

Jedan od tereta istorije je to što je kasniji razvoj događaja davao još mračniju sliku prošlosti. U Petrovo vreme, život je bio težak, a društvene strukture apsolutne. Ljudi koji nisu posedovali zemlju često su radi opstanka morali da rade kao sluge ili robovi i služili su pod ugovorom. Rimski običaj bio je takođe da ratne zarobljenike prodaju kao robove – varvarska praksa koja se, i pored toga, prema postojećem zakonu smatrala potpuno legitimnom. U izveštajima Evanđelja postoje bezbrojne aluzije o slobodi i izbavljenju kojima se izražava razumevanje prema prirodnim težnjama ugnjetenih. Međutim, Isus je insistirao na tome da Njegovo carstvo nije od ovog sveta. Savet koji Petar ovde daje u saglasnosti je sa učenjem apostola Pavla i samog Isusa. U kakvoj god situaciji da se nađemo, trebalo bi da obavljamo svoje dužnosti časno i odgovorno »kao Gospodu«.

Pozvani smo da u ovom svetu živimo kao ikone vere da bismo verno svedočili u prilog istine – pred carevima, svojim supružnicima, strancima i susedima.

Petrove reči o braku ukazuju na zavetnu prirodu te ustanove u njegovim danima. On uzdiže ulogu žene dajući joj status svete dužnosti, a muža opominje da joj ukazuje nežnu pažnju – što nije baš bilo uobičajeno u to vreme. A u suštini tog bračnog saveta je misao da one treba da budu »sunasljednice blagodatit života, da se ne smetu molitve vaše« (1. Petrova 3,7). Drugim rečima, on povezuje ponašanje u braku sa pravom duhovnošću i nadom u spasenje.

Ljubav i društveni poredak (Rimljanima 13,1-10; 1. Petrova 2,13-17)

Lako se može pokazati da je društvo u novozavetno vreme bilo okrutno, nefleksibilno i njime se vladalo dosta samovoljno – i ne samo zato što je to bila vladavina okupatora. Pa ipak, Petar, Pavle i sam Isus podsticali su ljude da se povinuju zakonu i poštuju osnovne društvene granice. Premda je ideja o Božjem carstvu bila u potpunoj suprotnosti sa postojećom realnošću, biblijski pisci zauzimali su se za život čestitosti u očekivanju buduće radikalne promene vlasti i društva. U međuvremenu, pozvani smo da živimo u ovom svetu kao ikone vere da bismo verno svedočili u prilog istine – pred carevima, svojim supružnicima, strancima i susedima.

ODGOVORITE

1. Da li bi bilo politički ili biblijski korektno da je Petar preporučivao društvenu pobunu?
2. Dva carstva, Božje i ljudsko – koje ima prednost?

Linkoln Stid, Hagerstaun, Merilend, SAD

»Hristovi sledbenici neće ispoljavati osobine koje su bezvredne i sebične, već će u rečima, duhu i postupanju otkrivati Hristovu nežnost... Ohol, zapovednički duh nije od Boga i ne bi trebalo pokazivati ga ni prema vernima ni prema nevernima, koliko god da je nizak njihov položaj. Od hrišćana se zahteva da predstavljaju Hrista u svim svojim postupcima prema onima za koje je On dao svoj dragoceni život...

»Biblija mora da nas vodi u našem delanju u svakodnevnom životu.«

Onaj koji neprestano posmatra Hrista ispoljiće to u svom duhu, u svojim rečima, u načinu postupanja. On neće vršiti pritisak ni na koga, neće gurati kušane duše u jača iskušenja, niti će ih ravnodušno ostaviti na sotoninom bojnopolju. On će pružati ruku da pomogne i težiće da duše povuče naviše, ka nebu. Kao Božji saradnik, on će se pobrinuti da stopala onih koji se kušaju budu čvrsto postavljena na Stenu vekova...

Nema granica Hristovoj ljubavi koja prašta... Trebalo bi da onima koji su u opasnosti stavimo do znanja da ih cenimo, da nismo spremni da odustanemo od njih. Govorite im, molite se sa njima, i bodrite ih u ljubavi...

Religija Biblije treba da upravlja ponašanjem svakog ko iskreno veruje u Hrista. Biblija mora da nas vodi u našem delanju u svakodnevnom životu. Mi možemo da se predstavljamo kao Hristovi sledbenici, pa ipak, ako nismo tvorci Njegove Reči, bićemo kao lažni novčić. Nećemo imati pravi zvuk. Svako od nas je član ljudske porodice. Dužni smo da Boga volimo, da ispoljavamo privrženost Njemu u rečima i postupcima. Dužni smo da prema svakom pripadniku ljudske porodice, bilo da je beo ili crn, visok ili nizak, postupamo sa ljubaznošću i pokažemo zainteresovanost za njegovu dušu. Kao pripadnici jedne porodice, svi smo mi braća.«*

ODGOVORITE

1. Kad je reč o odnosu prema vlastima, ili prema vašem supružniku, vašim prijateljima, ili nepoznatima na ulici, da li je vaše ponašanje takve vrste da ukazuje na Boga?
2. Kako se odnosite prema svakoj od strana nabrojanih u prethodnom pitanju kad doživite od njih neku nepravdu?

Kristal Simpson, Kajlin, Teksas, SAD

* Ellen G. White, *In Heavenly Places*, p. 293.

Baš kao što su Petrove poslanice pisane kao smernice za ponašanje u vreme nevolje, tako je i Božja Reč praktičan vodič za vreme nevolje u braku. Ono što je bitno u vezi sa Božjom ljubavlju jeste da je ona безусловna. On se ne zaljubljuje u nas niti Ga zaljubljenost prolazi. Njegova ljubav je stalna i uvek dostupna.

Nažalost, ljudska ljubav može da bude uslovna, da se oslanja na osećanja ili sreću. A opet, sam Bog nas upućuje u to šta je zapravo ljubav, a Njegova Reč nikad ne pominje neko kolebljivo osećanje kao osnovu za brak. U 1. Petrovoj 3,1-3, apostol naročito govori o tome kako zadobiti supružnika koji je neveran, a to se lako može primeniti i na vaš brak.

Nažalost, ljudska ljubav može da bude uslovna, da se oslanja na osećanja ili sreću.

Ako je vaš brak nestabilan, Bog napominje da je ono čime možete zadobiti svog supružnika »čisto življenje vaše sa strahom«, koje se ne ogleda toliko u rečima koliko na delu. Bog nam daje uputstvo kako da to učinimo kada nas, u svojoj Reči, podseća da ljubav nije koristoljubiva. Ona je strpljiva, ljubazna i dugo trpi (1. Korinćanima 13). To znači da tokom mučnih vremena treba da volimo svoju ženu ili muža kao što Hristos voli crkvu i da zadobijemo svog supružnika безусловnom ljubavlju, baš kao što je Hristos zadobio nas još dok Ga nismo voleli (Efescima 5,25).

Voren Barfield (Warren Barfield) napisao je jednu veoma dirljivu pesmu kad je njegov brak bio u krizi. Napisao je da ljubav nije mesto na koje dolazimo i odlazimo kako nam se sviđa, već da je to kuća u koju ulazimo i obavezujemo se da je nikad nećemo napustiti. To je prelepi podsetnik da je naš brak zavet koji se ne može odbaciti kad god nam se prohte.

I naš »brak« sa Bogom takođe je zasnovan na posvećenju i svesnoj odluci da pokazujemo ljubav na delu bez obzira na sve. U suprotnosti je sa našom prirodnom da tražimo i volimo nekoga ko nam ne uzvraća osećanja, ali Bog nas poziva da zadobijemo svog supružnika, baš kao što se Hristos sve vreme trudi nas da »osvoji« milošću i blagoslovima, podsećajući nas na svoju безусловnu ljubav.

ODGOVORITE

1. Na koje nas sve načine Bog podseća na svoju безусловnu ljubav?
2. Da li je teško pokazati безусловnu ljubav i »zadobiti« supružnika koji nas ne voli? Zašto?
3. Na koje načine mi možemo podsetiti svog supružnika na безусловnu ljubav?

Bilo da ovlaš bacamo pogled na neki članak na Fejsbuku, prelistavamo novu knjigu koju treba da pročitate, ili »filtriramo« ono što nam govori neki prijatelj kome je potrebno izvesno vreme da pređe na suštinu, mi u stvari pokušavamo da dokučimo glavnu misao. A koja je glavna misao u Bibliji? »A prije svega imajte neprestanu ljubav među sobom; jer ljubav pokriva mnoštvo grijeha« (1. Petrova 4,8).

U prethodnom stihu, Petar piše: »Svemu se kraj približi. Budite, dakle, mudri i trijezni u molitvama« (1. Petrova 4,7). Meni je interesantno to što Petar počinje pričom o kraju svega, a zatim nastavlja rečju »dakle«, kako bi u svetlu blizine kraja postigao da ono što je glavno ostane glavno. On zapoveda vernicima da neprestano vole jedni druge.

Ja sam zahvalan na tome što je Biblija potpuno prožeta svojom glavnom idejom.

Petrova glavna ideja paralelna je sa onim što je Isus rekao godinama ranije u Mateju 22,37-40: »Ljubi Gospoda Boga svojega svim srcem svojijem, i svom dušom svojom, i svom misli svojom. Ovo je prva i najveća zapovijest. A druga je kao i ova: Ljubi blišnjega svojega kao samoga sebe. O ovim dvjema zapovijestima visi sav Zakon i proroci«.

Mnogo se diskutuje o tome na šta bi naša crkva trebalo da se usredsredi. Ako je vaše iskustvo u Adventističkoj crkvi iole slično mojem, onda ste čuli da se ljudi žale da »nema dovoljno proročanstava«, ili da je »sve o čemu propovedaju ljubav; sve je suviše razvodnjeno«! Ljudi imaju različita mišljenja u vezi s tim šta je glavna ideja u biblijskim učenjima, i u različitim periodima svog života vrednuju jedno učenje više od drugih. Ja sam zahvalan na tome što je Biblija potpuno prožeta svojom glavnom idejom. Po meni, Petar prosto viče: »Ako vam promakne sve drugo što sam govorio, setite se ovog: Volite jedni druge... neprestano«.

ODGOVORITE

1. Šta mislite kako bi izgledala vaša lokalna crkva kad bi glavna misao u svemu što crkva radi bila: Volite jedni druge neprestano?
2. Zašto mi često »pravimo planine od krtičnjaka«, ne samo u vezi sa problemima u crkvi, već i u svom ličnom životu?
3. Kako to izgleda voleti nekog neprestano?

Gabrijel Abner Truhiljo, Koledždejl, Tenesi, SAD

VOLI BOGA, VOLI LJUDE

ISTRAŽIVANJE (1. Petrova 4,8)

Pe

ZAKLJUČAK

Naši odnosi sa drugima pomažu nam da definišemo ko smo i kako rastemo. To je dvosmerna ulica. Mi smo isto tako odgovorni za uticaj koji vršimo na one koji nas okružuju. Moji društveni odnosi pružaju mi mogućnost da, kao hrišćanin, pokažem svoju vernost Isusu, svoju posvećenost Njegovim vrednostima. Uspostavljati odnose po ugledu na Hrista trebalo bi da znači isticati se na pozitivan način. Hrišćanstvo na prvom mestu podrazumeva da volimo druge onako kako smo sami voljeni: bezuslovno, nekritički, uprkos našim manama, pa čak i našem protivljenju.

RAZMOTRITE

- Čitajte priču »Gde je Bog, tu je ljubav« od Lava Tolstoja.
- Razmišljajte kako biste ove sedmice mogli da pokažete ljubav na delu.
- Prikažite odnose koje imate sa ljudima tokom određenog vremenskog perioda (popodneva, dana, sedmice) u vidu tabele. Ocenite svaki od tih odnosa na skali od 1 do 5, pri čemu 1 označava neutralan odnos, a 5 izuzetno pozitivan. Zapazite ima li ikakvog naročitog napretka u oblastima koje posmatrate.
- Napravite neki umetnički rad koji pokazuje šta Isus za vas znači. Pokažite ga svojim prijateljima.
- Navedite tri biblijske ličnosti koje su prema ljudima postupale na hristolik način. Napišite po jedan odlomak o svakoj od njih, a opišite i kako biste vi mogli da ugradite te crte u sopstvene odnose sa drugima.
- Pronađite nekoliko himni koje parafraziraju tekst iz 1. Korinćanima 13, ili sami napišite jednu.
- Pitajte bar desetoro različitih ljudi (uključujući isto toliko i nehrišćana ako je moguće) koje društvene vrednosti ili karakteristike oni najčešće povezuju sa hrišćanima. U kakvom su odnosu njihovi odgovori sa poukom za ovu sedmicu?
- Napravite viseći ukras kojim biste mogli da ilustrujete Isusove reči iz Mateja 22,36-40: »O ovima... visi sav Zakon i proroci«.

POVEŽITE

Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, 27. poglavlje, »'Ko je moj bližnji?'«

Francis Chan, *Crazy Love: Overwhelmed by a Relentless God* (David Cook, 2008).

John Stonestreet and Warren Cole Smith, *Restoring All Things: God's Audacious Plan to Change the World Through Everyday People* (Baker Books, 2015).

Morris Venden, *How Jesus Treated People* (Pacific Press®, 1990).

Pouka 5

Od 22. do 28. aprila 2017.

Posvetiti život Bogu

*»Jer oči Gospodnje gledaju na pravednike,
i uši Njegove na molitvu njihovu;
a lice Gospodnje na one koji zlo čine.«*

(1. Petrova 3,12)

Kad sam bila devojčica od oko šest godina, radovala sam se odlasku u subotnu školu jer sam uživala u onome što smo tamo radili. Učiteljica nas je učila novim pesmama koje je trebalo da nam pomognu da saznamo nešto više o Isusu Hristu. Jedna pesmica koju sam naučila kao dete, još uvek mi se vrti u glavi kad god sam opuštena. Reči pesme zvuče otprilike ovako: »Čula sam tvoju Reč, pojela je i ona je dospela u moje srce. I kad čujem Božju Reč, ona ponekad zvuči tako slatko. Dođe mi da napravim biblijski sendvič i pojedem ga.«

Kad se osvrnem na svoje detinjstvo, svesna sam da tada još uvek nisam u potpunosti shvatala značenje koje se krije iza tih stihova. Ta pesma zapravo može da se podeli na tri dela sa tri različita značenja. Prvi deo, »Čula sam Tvoju Reč«, ne samo što objašnjava da nam je Bog dao svoju Reč da nas vodi dok živimo na ovoj planeti, već otkriva i da nam On u svojoj Reči daje vrlo jasna uputstva kako da živimo za Njega.

Drugi deo: »Pojela sam je«, dovodi nas do veoma važnog pitanja: »Da li smo gladni Njegove Reči?« Božja Reč je duhovna hrana koja nam je svima potrebna da bi nas ohrabrila tokom dugog i opasnog životnog putovanja u ovom grešnom svetu. Biblija nam u Psalmu 107,9 kaže da Bog »siti dušu taštu, i dušu gladnu puni dobra«. Bog je pripremio gozbu za nas i poziva nas da govorimo drugima šta je On učinio za nas.

Završni deo pesmice govori o želji da napravimo biblijski sendvič i da ga pojedemo. Jednostavnije rečeno, Bog nas poziva da držimo Njegove zapovesti i da imamo Njegovu Reč u srcu. Šta ako bismo se prema Božjoj Reči odnosili kao da je u pitanju naša omiljena vrsta čokolade? Ne bismo je samo liznuli ili gricnuli, već bismo je progutali komadić po komadić. Tekst u 1. Petrovoj 2,2 kaže nam da treba da čeznemo za Božjom Reči: »Budite željni razumnoga i pravoga mlijeka, kao novorođena djeca, da o njemu uzrastete za spasenije«. Napravite sebi biblijski sendvič i neka Bog bude u središtu vašeg srca dok živite za Njega!

Završni deo pesmice govori o želji da napravimo biblijski sendvič i da ga pojedemo.

Dejzi Muga, Najrobi, Kenija

Etiketiran kao grešnik

Samo prođite duž redova u nekoj obližnjoj prodavnici i pogledajte te nizove i nizove konzervi. Svaka od njih je brižljivo označena da bi potencijalni kupac mogao da vidi šta se nalazi unutra. Da li ste znali da je tako i sa ljudima? Svako od nas ima svoju nalepnicu na kojoj piše: grešnik.

Realnost života na zemlji može u izvesnoj meri biti obeshrabrujuća i razočaravajuća za jednog Hristovog sledbenika. Od početka vremena, od kad su se Adam i Eva prvi put sakrili u Edemskom vrtu, mi hrišćani se borimo sa shvatanjem da nećemo biti u stanju da izbegnemo realnosti sveta utonulog u greh. Tekst u

**Ne možete dopustiti
da vas životna
događanja odvuče
od jedinog Izvora.**

Rimljanima 3,23 jasno kaže: »Jer svi sagriješite i izgubili su slavu Božiju«. Nošenje etikete grešnika može nam teško pasti, naročito ako osećamo da smo pozvani da na zemlji živimo životom koji je Bogu po volji.

Osim toga, hrišćanin koji se posvetio životu za Boga često uviđa da to postaje sve teže sa svakim danom koji prolazi. Biblija zapravo i govori o tome da će nam življenje za Boga doneti patnju. Tekst u 1. Petrovoj 4,1 glasi: »Kad, dakle, Hristos postrada za nas tijelom, i vi se tom misli naoružajte: jer koji postrada tijelom, prestaje od grijeha«. Dakle, kako mi prihvatamo te teške, hladne činjenice i ostajemo motivisani da živimo za Isusa?

Savršeni, utvrđeni, utemeljeni (Jovan 15,5,7; 1. Petrova 5,10)

Postoji dobra vest. Tekst u 1. Petrovoj 5,10 glasi: »A Bog svake blagodati, koji vas pozva na vječnu svoju slavu u Hristu Isusu, On da vas, pošto malo postradate, savrši, da utvrdi, da ukrijepi, da utemelji«. Ove etikete zvuče bolje, zar ne? Savršeni. Utvrđeni. Utemeljeni. Dok uživam u prijatnom rađanju nade da ću izbeći etiketu »grešnik«, važno je da ne zaboravim put koji me vodi ka tome – Isus i Njegova blagodati.

To je lepo objašnjeno metaforom o lozi i čokotu koju Isus iznosi u 15. poglavlju Evanđelja po Jovanu. Peti stih glasi: »Ja sam čokot a vi loze: i koji bude u Meni i Ja u njemu on će roditi mnogi rod; jer bez Mene ne možete činiti ništa«. Prema tome, ključ je da ostanemo povezani sa izvorom svog života, Isusom. Dok Njegova otkupiteljska blagodati struji kroz naše vene, mi se možemo uzdići iznad patnji koje donosi ovaj svet i ostati usredsređeni na obećanje o večnom životu sa Njim. Možemo ostati savršeni, utvrđeni, utemeljeni.

Međutim, odvojeno od Njega, ostaje nam etiketa »grešnik«, a težina koju ona nosi sa sobom vuče nas naniže. Patnja koja je realnost života na zemlji izjeda nam dušu. Oni oko nas gledaju i vide da odumiremo, nesposobni da preživimo i napredujemo jer nismo povezani sa Izvorom života.

Biće učinjeno (Isus Navin 1,8; Jovan 13,35; 1. Petrova 4,8-11)

Dakle, koji je praktičan način da ostanemo povezani sa svojim Čokotom? Proučavajte Božju Reč. U Jovanu 15,7, Isus dalje kaže: »Ako ostanete u Meni i riječi Moje u vama ostanu, šta god hoćete ištite, i biće vam«. Jedan od načina za prevazilaženje patnje na ovom svetu je držati Božju Reč u sebi. A da bismo bili ispunjeni Njegovim obećanjima, moramo ulivati Njegovu Reč u sebe redovnom povezanošću sa Biblijom. Tekst u knjizi Isusa Navina 1,8 glasi: »Neka se ne rastavlja od usta tvojih knjiga ovoga Zakona, nego razmišljaj o njemu dan i noć, da držiš i tvoriš sve kako je u njemu napisano«. Ne možete dopustiti da vas životna događanja odvuku od jedinog Izvora koji vas može održati na površini u svetu koji preti da vas potopi. Ostanite povezani sa Čokotom!

Ako ostanete povezani i usredsređeni na nove etikete koje vam Isus daje (savršeni, utvrđeni, utemeljeni), drugi će to videti po načinu na koji se ophodite prema onima koji vas okružuju. Tekst u Jovanu 13,35. kaže: »Po tom će svi poznati da ste Moji učenici ako uzimate ljubav među sobom«. Povezanost vaše duše sa Izvorom života izliće se na one oko vas dok ih budete voleli ponizno i bezuslovno, baš kao što Isus uči u svojoj Reči.

U 1. Petrovoj 4,8-11 otkriveno nam je nekoliko specifičnih načina na koje možemo pokazati da se u nama nalazi sila Hristove reči koja menja život: »Imajte neprestanu ljubav među sobom; jer ljubav pokriva mnoštvo grijeha« (8. stih). »Budite gostoljubivi među sobom bez mrmljanja« (9. stih). »I služite se među sobom, svaki darom koji je primio« (10. stih). »Ako ko govori, neka govori kao riječi Božije« (11. stih).

I tako, počeli smo život sa etiketom »grešnik«. Ako ispunimo svoj život Božjom Reči, naše stare etikete mogu biti pokrivene novim na kojima će pisati: »Savrešni. Utvrđeni. Utemeljeni«. Sa novopronađenim pouzdanjem koje proizlazi iz povezanosti sa našim Čokotom, možemo bezuslovno voleti ljude i živeti na način koji će biti Bogu po volji.

ODGOVORITE

1. Kako sam uvučen/uvučena u laž da ne mogu da se oslobodim etikete »grešnik«?
2. Na koji još način mogu da ispunim svoj život Hristom, tako da se Njegova ljubav izliva na sve oko mene da bi i oni mogli da je dožive?

Brajan Karlson, Linkoln, Nebraska, SAD

Greh može biti neodoljiv i nesavladiv ukoliko smatramo da se s njim moramo nositi sami. Srećom, to nije tako. Jedino silom i snagom Isusa Hrista možemo nadvladati greh u svom životu.

»Hristos je milostivi, saosećajni Iskupitelj. U Njegovoj okrepljujućoj sili muškarci i žene postaju dovoljno jaki da se odupru zlu. Kad osvedočeni grešnik posmatra greh, ovaj mu izgleda izuzetno odvratn. On se čudi kako ranije nije došao Hristu. Uviđa da svoje nedostatke mora da savlada, a svoje apetite i prohteve da potčini Božjoj volji, da mora uzeti učešća u božanskoj prirodi, umakavši pokvarenosti koja zbog požude vlada u svetu (videti 2. Petrova 1,4). Pošto se pokajao za svoje prestupanje Božjeg zakona, on se ozbiljno trudi da nadvlada greh. On teži da otkrije silu Hristove blagodati i dolazi u lični dodir sa Spasiteljem. Hristos je neprekidno pred njegovim očima. Molitvom, verom, primanjem blagoslova koji su mu potrebni, on se sve više približava uzvišenom merilu koje Bog ima za njega.«¹

»Isus deluje na srce; grešnik se ponovo rađa na novi život... Oni koji su pogledali u uzdignutog Spasitelja, ostajali su živi. Shvatili su potrebu duše. Uvideli su da je Spasiteljeva žrtva dovoljna, videli su na šta On polaže pravo, čuli su Njegov glas kako im govori: 'Hajdete za Mnom'; ustali su i pošli za Njim.«²

»Isus deluje na srce; grešnik se ponovo rađa na novi život.«

»Oni koji veruju i Isusa Hrista promenjeni su od onih koji se bune protiv Božjeg zakona u poslušne slugе i podanike Njegovog carstva. Oni su nanovo rođeni, obnovljeni i posvećeni istinom.«³

»Da li ste nanovo rođeni? Ako niste, onda je vreme da steknete iskustvo za koje je Hristos jednom od vođa u narodu rekao da ga mora imati. 'Valja vam se nanovo roditi', kazao je. 'Ako se ko nanovo ne rodi, ne može vidjeti carstva Božijega'. To jest, ne može da pronikne u zahteve koji su od suštinske važnosti da bi imao udela u duhovnom carstvu. 'Ne čudi se što ti rekoh: Valja vam se nanovo roditi'. Ako otvorite svoj um za ulazak Božje reči, sa odlučnošću da primenite tu Reč, svetlost će doći, jer Reč neukima daje sposobnost razumevanja.«⁴

ODGOVORITE

1. Da li ste nanovo rođeni? Kako to znate?
2. Razmislite i navedite na koje ste sve načine dopustili Bogu da vas promeni, obnovi i privuče k Sebi.

Rebeka O'Hare, Linkoln, Nebraska, SAD

1. Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 9, p. 151.

2. Elen G. Vajt, *Evangelizam*, str. 287, 288 orig.

3. Ellen G. White, *Fundamentals of Christian Education*, p. 332.

4. Isto, str. 459.

Gubitak krvi, fiziološki šok, oštećenje nerava, perikardijalni izliv, gušenje – svi ti izrazi koriste se da bi se definisale posledice raspeća.¹ Čak i engleska reč za nešto *krajnje bolno* (*excruciating*) potiče od latinskog izraza za raspeće. Nama je poznat taj nasilni oblik mučenja zato što je Isus Hristos raspet na krstu. Njegova patnja je bila stvarna.

Ubistvo, silovanje, kidnapovanje, krađa, smrt i zastrašivanje – sve su to reči koje opisuju sadašnje uslove na Bliskom istoku i nekim drugim mestima na kojima su hrišćani progonjeni zbog svoje vere. Na arapskom jeziku, naziv za hrišćanina je *Nazrani* (doslovno, »Nazarećanin«). Slično progonstvu Jevreja pod nacističkom vlašću, hrišćani u arapskom svetu meta su terorističkih organizacija. Militantni islamisti obeležavaju kuće u kojima hrišćani žive slovom N, što znači *Nazrani*, odnosno hrišćanin.² Naša braća vernici svedoci su patnji i sami ih proživljavaju zbog svoje duboko ukorenjene ljubavi prema Hristu.³

Ti hrišćani umiru zbog svoje vere.

Ti hrišćani umiru zbog svoje vere, to jest, zbog svog verovanja u Isusa Hrista, Božjeg Sina. Oni predstavljaju najveću pretnju radikalnim muslimanima. Imati vojsku sledbenika nepoljuljanih u svojoj veri, spremnih da umru kako bi Hristovo ime razglasili po čitavom svetu, u suprotnosti je sa njihovom tradicijom i verovanjima. Da li je svet ikad video da se Božja sila jasnije pokazuje osim kad se Isusovo ime javno objavljuje?

Naša pouka za ovu sedmicu pokazuje Petra koji govori svojoj braći vernicima, ohrabrujući ih da ostanu snažni u veri. On je bio ubeđen da naši postupci glasno govore o našoj veri. To se pokazalo tačnim na islamskom Bliskom istoku i mnogim drugim mestima. Mi se svakodnevno suočavamo sa izborom da živimo odvažno za Isusa. Šta može biti veća čast nego prihvatiti rizik da odemo i u smrt, ali sigurni u spasenje, sa nadom da će drugi možda pronaći Isusa zahvaljujući nama?

Nemojmo se stideti da sebe nazovemo Hristovim sledbenicima. I neka ovaj svet vidi kako živimo i slavimo svog Oca koji je na nebesima.

Kijana Majers, Linkoln, Nebraska, SAD

1. Cahleen Shrier, »The Science of the Crucifixion«, *APU Life*, Spring 2002, <http://www.apu.edu/articles/15657/>.
2. Thomas Seymat, »# : How an Arabic Letter Was Reclaimed to Support Iraq's Persecuted Christians«, *Euronews*, July 22, 2014, <http://www.euronews.com/2014/07/22/how-an-arabic-letter-was-reclaimed-to-support-iraqs-persecuted-christians-n/>.
3. Sharona Schwartz, »This Is Not a One-Eyed Smiley Face, It's a Symbol of Frightening Things Happening to Middle East Christians«, *TheBlaze*, September 24, 2014, <http://www.theblaze.com/stories/2014/09/24/this-is-not-a-one-eyed-smiley-face-its-a-symbol-of-frightening-things-happening-to-middle-east-christians/>.

Gde god da se nalazimo u svom hodaњу sa Bogom, podsećanje na to kako i zašto treba da gledamo na Hrista može samo da izoštri naš fokus, bez obzira šta smo prethodno posmatrali. A dok gledamo na Hrista, treba da imamo na umu tri ključne pojedinosti:

Naša potreba za Njim. Tekst u Pričama Solomunovim 10,12 uverava nas da ljubav pokriva grehe. Ali koja vrsta ljubavi može da pobedi smrt, glavnu posledicu greha? Upravo, Hristova ljubav. Mi zaista možemo biti nanovo rođeni u Hristu, u Njegovoj ljubavi (1. Petrova 4,2-6). A još je bolje to što Bog, u svojoj milosti, gleda na Isusovu ljubav koja se ispoljila u Njegovom umiranju za naše grehe, umesto da gleda na nas onakve kakvi stvarno jesmo – nepravedni, bezbožni, grešni.

Uprkos našim razlikama, mi služimo istom Bogu i trebalo bi da svi težimo tome da objavljujemo istu poruku.

Moramo Ga prihvatiti. Hristos je najuzvišeniji primer pravednosti (1. Petrova 2,20.21). Čuveni stih Jovan 3,16 najbolje pokazuje kako mi prihvatamo Hrista i Njegovu pravednost. Kad prihvatimo Njegovu žrtvu, mi prihvatamo Njegov život, smrt i vaskrsenje (Rimljanima 6,1-11). Na osnovu tog prihvatanja, Bog nas posmatra očima Isusove ljubavi. A Biblija obećava da, kad prihvatimo Hrista, nećemo samo težiti da budemo kao On, već možemo biti

promenjeni tako da zaista budemo kao On.

Treba da učinimo i sledeći korak. Isus je to jasno izjavio u Mateju 22,34-39 – najveća zapovest, najbolji način da poslušamo Boga jeste da živimo u ljubavi. Da rezimiramo Njegove reči – volite Boga i volite svoje bližnje.

Najbolji način na koji možemo služiti Hristu jeste da to činimo zajedno, iz ljubavi. Tekst u 1. Petrovoj 3,8-12 uverava nas da ćemo uspeli da ostanemo »složni« kroz uzajamni sklad i želju da radimo u interesu evanđelja. Uprkos našim razlikama, mi služimo istom Bogu i trebalo bi da svi težimo tome da objavljujemo istu poruku. Dakle, trebalo bi svakodnevno da se podsećamo na to da smo samo ljudi i da nam je potreban nebeski Spasitelj koji nije samo umro za nas, već i dan-danas i dalje pokriva naše grehe svojom ljubavlju.

ODGOVORITE

1. Na koji način možemo svakodnevno odvajati vreme da bismo usredsredili svoj um i srce na Hrista? Kako možemo tražiti da nas On promeni?
2. U svetu u kom se reč *ljubav* suviše olako shvata, šta znači kad Biblija koristi reč *ljubav*?

Emi Vud, Plat Siti, Misuri, SAD

Mnogi hrišćani život doživljavaju kao vikor. Od škole, preko uzajamnih odnosa, do društvenih aktivnosti, svi mi jurimo kroz život nastojeći da damo najbolje od sebe. Možda imamo najbolje namere i želimo nesebično da služimo jedni drugima, ali često smo toliko zaokupljeni mnoštvom raznih mogućnosti da zaboravljamo na najjednostavniju zapovest – da volimo jedni druge. Bogu je veoma drago zbog onih koji se trude da proslave Njegovo ime, ali koliko često možemo zaista da tvrdimo da iskreno volimo pojedince s kojima dolazimo u dodir?

Tekst u 1. Petrovoj 4,7.8 glasi: »Svemu se kraj približi. Budite, dakle, mudri i trijezni u molitvama. A prije svega imajte neprestanu ljubav među sobom; jer ljubav pokriva mnoštvo grijeha«. Želela bih da naglasim sledeću misao: »A prije svega imajte neprestanu ljubav među sobom«. Kao hrišćani, naučeni smo još kao vrlo mladi da nas ljubav spasava od greha. To nam je jasno na osnovu činjenice da je Bog poslao svog jedinog Sina da umre za naše grehe. Ne smemo izgubiti iz vida da se sve u životu zasniva na ljubavi. Tekst u 1. Korinćanima 13,3 naglašava da se ništa ne postiže samim delima, kao što je pomaganje siromašnima, ako su učinjena bez ljubavi. Ne možemo uspeti bez ljubavi. Neki možda smatraju da je suviše komplikovano voleti zato što smo mi ljudi sebični i neprestano grešimo. I premda je to istina, Bog nam omogućava da uspostavimo blizak odnos sa Njim kako bi Njegova priroda puna ljubavi mogla da utiče na nas – da bismo i mi dali prednost ljubavi u odnosu na sve drugo.

Naš karakter će moći da se zapazi, ali što je još važnije, moći će da se oseti. Karl Bihner je jednom prilikom rekao: »Ljudi će možda zaboraviti šta ste govorili, ali nikad neće zaboraviti kako su se osećali zahvaljujući vama.«* Kako vreme prolazi, ljudi će možda zaboraviti da ste im pomogli, ali karakter koji ste oslikali ostaće s njima zauvek.

Biblija nam daje dokaz o životnoj snazi ljubavi. I zaista, svakog sekunda u danu imamo priliku da budemo svedoci Božje ljubavi prema nama. Zato, odvojmo vreme da bismo posmatrali kako nas Bog jednostavno voli!

ODGOVORITE

1. Kako ste vi u svom ličnom životu doživeli Božju ljubav?
2. Koji nas još biblijski tekstovi ohrabruju u uverenju da treba »jednostavno voleti«?

Ejmi Grigor, Linkoln, Nebraska, SAD

* Richard L. Evans, *Richard Evans' Quote Book* (Shepherdsville, Ky.: Publishers Press, 1971), p. 71.

ZAKLJUČAK

Ne možemo biti hrišćani samo u dobrim vremenima. Opiranje grehu i njegovo savlađivanje podrazumevaju borbu i odvažnost. To zahteva redovnu duhovnu ishranu koja se sastoji od čitanja Pisma, neprekidne molitve, i usredsređenosti na krajnji cilj – večni život sa Ocem na Nebu. Pobjeda nad grehom je moguća zahvaljujući Isusovoj prolivenoj krvi i našem priznanju vere u Njega. Isus može – i hoće – da promeni našu prirodu, samo ako Mu to zatražimo i dopustimo!

RAZMOTRITE

- Navedite neke pojedinosti iz svakodnevnog života koje vas sprečavaju da se usredsredite na Hrista – ali i neke od načina na koje ih se možete osloboditi. Jedna ilustracija na internetu prikazuje simbole društvenih mreža kao što su Fejsbuk, Jutjub, Tviter i druge ispod kojih stoje reči iz Evanđelja po Marku: »I odmah ostavivši MREŽE svoje pođoše za Njim«.
- Čitajte tekst u Rimljanima 6,1, u kom apostol Pavle pita: »Hoćemo li ostati u grijehu da se blagodat umnoži?« Kako biste objasnili novom verniku zašto je tako važno napustiti stari način života i pokoriti svoju volju u znak poslušnosti Bogu?
- Napravite male postere (ili velike ako imate potreban materijal) na kojima ćete ilustrovati kako Božja sila deluje da bi nam omogućila da savladamo greh i kako nas On privlači k sebi.
- Dogovorite vreme za »Pitanja i odgovore« sa nekim iskusnim članom crkve. Pitajte tu osobu kako održava blizak odnos sa Bogom i kako se bori protiv greha u svom životu. I šta radi kad ipak posrne i pogreši. (Detalje posrtanja nije neophodno iznositi; govorite samo o tome kako treba reagovati u takvim trenucima i kako se vratiti Bogu.)
- U toku jedne sedmice vodite dnevnik. Zabeležite trenutke i načine opiranja grehu i biblijske stihove koje ste pri tom koristili.
- Razgovarajte o svojim iskustvima približavanja Bogu i podelite najbolje zamisli sa razredom.
- Napravite podsetnike sa biblijskim stihovima koje treba da naučite kao deo plana za odupiranje grehu. »U srce svoje zatvorio sam riječ Tvoju, da Ti ne giješim« (Psalam 119,11). Objasnite u razredu zašto ste izabrali baš te stihove.

POVEŽITE

Elen G. Vajt, *Put Hristu*, 8. poglavlje, »Rastenje u Hristu«.

Pouka 6

Od 29. aprila do 5. maja 2017.

Stradanje za Hrista

»Jer ste na to i pozvani, jer i Hristos postrada za nas, i nama ostavi ugled da idemo Njegovim tragom.«

(1. Petrova 2,21)

Jednog jutra sam se probudila dok mi je mama brisala čelo mokrom, hladnom krpom. Osećala sam se kao da me pritiska gomila kamenja. Temperatura mi je bila veoma visoka i majka se mnogo zabrinula jer sam imala samo tri godine. Pošto i nakon nekoliko časova groznica još uvek nije popuštala, odlučila je da me odvede na pregled. Kad smo stigli u bolnicu, medicinska sestra je preko stetoskopa otkrila neki šum u mom grudnom košu, te me je uputila na dalja ispitivanja. Nekoliko sedmica kasnije, testovi su potvrdili da imam urođenu srčanu manu.

Kada se osvrnem na to, uviđam da ničim nisam zaslužila tako nešto. Godinama sam patila zbog stanja svog srca, koje je prosto bilo ishod življenja u grešnom svetu. Nama ljudima jednostavno se ne dopada da patimo, jer je to bolno, negativno, razarajuće. Međutim, za hrišćane, smisao

Za hrišćane, smisao patnje nije bol, već pobeda u Hristu.

patnje nije bol, već pobeda u Hristu. Naše stradanje na ovom svetu je privremeno.

Jov je stradavao premda to nije zaslužio. Jednostavno se našao usred bitke između dve nebeske supersile. Njegovo bogatstvo je propalo, dom mu je razoren i, što je najgore od svega, deca su mu poginula. Pa ipak, »uza sve to ne sagriješ i Jov, niti reče bezumlja za Boga« (O Jovu 1,22). On se držao Boga iako mu je izgledalo da se ceo njegov svet ruši.

Isus, naš savršeni primer, stradao je zbog nas, a ne zbog sebe samog. Rođen je na ovom svetu u vrlo skromnim uslovima, a stradao je ispunjavajući volju svog Oca. Patio je na surovom krstu Golgote da bi sprao naše grehe. Tekst u Knjizi proroka Isaije 53,4.5 glasi: »A On bolesti naše nosi i nemoći naše uze na se, a mi mišljismo da je ranjen, da Ga Bog bije i muči. Ali On bi ranjen za naše prijestupe, izbijen za naša bezakonja«.

»Iako i bijaše Sin Božij, ali od onoga što postrada nauči se poslušanju« (Jevrejima 5,8). On je u stanju da nadvlada i našu patnju ako se oslonimo na Njega. »Jer u čemu postrada i iskušani bi u onome može pomoći i onima koji se iskušavaju« (Jevrejima 2,18).

Kad patite na ovom svetu, setite se stradanja Isusa Hrista, jer nam Njegovo stradanje daje nadu u vaskrsenje i Njegov skori dolazak.

ODGOVORITE

1. Da li je dobro stradati bez Isusa?
2. Zašto bi, po vašem mišljenju, moglo biti dobro stradati poput Isusa?

Loloma K. Gairo, Silang, Kavite, Filipini

Na početku svoje poslanice, Petar iznosi ohrabrenje obraćajući se svojim čitaocima direktno i prisno. Reč *agapētoi*, što znači »dragi moji« (u Vukovom prevodu »ljubazni«, prim.prev.), naglašava da je autor sa svojim čitaocima povezan sponom uzajamne ljubavi, dok ponovo pokreće problem nevinih koji pate. Taj izraz naklonosti sasvim je u skladu sa njegovim naglašavanjem ljubavi (*agapē*) i porodične odanosti koje možemo zapaziti u čitavoj poslanici.¹

Petrove poslanice bile su vodič ranim hrišćanima u Maloj Aziji (današnjoj Turskoj) tokom njihovih prvih progonstava. U starom Rimu bilo je zakonom zabranjeno biti hrišćanin. Neka progonstva imala su veliki uticaj na okolne provincije, kao što je bila Mala Azija i druge. Zbog toga su te poslanice, u vreme kad su pisane, vršile snažan uticaj na srce vernika koji su tu živeli. Činjenica da su hrišćani u Rimu bili progonjeni (Petar je takođe bio u Rimu) još više je učvrstila tu povezanost između Petra i ostale braće.

U 1. Petrovoj 4,12-14, Petar govori braći da se raduju dok stradaju, jer je to značilo da su deo nečeg većeg od sebe samih. Kad je imperator Neron, koji je u to vreme vladao carstvom, počeo da progoni hrišćane, bilo je to samo zato što su se razlikovali od ostalih. Petrove reči predstavljale su veliko ohrabrenje za rane hrišćane. One su ih navele da na svoje stradanje ne gledaju kao na kaznu, već kao na nagradu zbog njihove vernosti Hristu. Tertulijan je pisao: »Krv hrišćana je seme« koje je omogućilo hrišćanstvu da cveta usred progonstva i iskušenja više nego usred udobnosti i sreće.²

Petrove poslanice su značajne zato što se obraćaju široj zajednici u svetu, upućujući poziv na spasenje svima, Jevrejima i neznabošcima. I mi ćemo u svom životu naići na progonstvo i iskušenja. Neka od njih će biti manja, neka veća, pa čak i naš život može biti u opasnosti zbog onog u šta verujemo. Ali imajmo uvek na umu da smo mi žive baklje koje drugi treba da vide. Budimo drugačiji, jer smo deo nečega većeg od nas samih. Govorimo o svojoj veri i pod najtežim okolnostima, znajući da se i mi možemo radovati u stradanju kao i rani hrišćani.

ODGOVORITE

1. Kako možete govoriti o svojoj veri u teškim trenucima?
2. Kako možete nadahnuti druge hrišćane da ostanu čvrsti tokom iskušenja i progonstva?
3. Da li je neophodno čekati da dođu teška vremena da bismo mogli da govorimo o svojoj veri?

Migel Alejandro Patinjo Ramirez, Montemorelos, Meksiko

1. F. F. Bruce, *New International Bible Commentary* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing, 1986), p. 1551.

2. Tertullian Henry Annesley Woodham, *Apologeticus*, chapter 50.

Zašto je Hristos patio? (Jovan 3,16)

Bog je znao da će nakon pada Adama i Eve patnja i smrt vladati ovim svetom. Zato je još pre stvaranja ljudskog roda osmislio plan poznat kao plan spasenja (Jovan 3,16). On će poslati svog Sina da umre umesto svakog ljudskog bića koje je rođeno u grehu. Zamislite samo kako je Ocu bilo teško da pošalje svog jedinog Sina da umre umesto nas. Bog je to učinio jer je želeo da nam pruži nadu, da bismo se, čak i usred patnje, prisetili da će se On vratiti i okončati sve ovo.

Ko može da vam naudi? (1. Petrova 3,13-17)

Šta je patnja? Ljudski gledano, do patnje dolazi kad neko doživljava bol, nevolju ili teškoću. Međutim, u Božjim očima, to je instrument koji On koristi da bi privukao našu pažnju i ostvario svoje ciljeve u našem životu. Naš Gospod to dopušta da bi izgradio naše poverenje u Njega, ali je potrebno da i naša volja prihvati Božju nameru za nas. To nas motiviše da se menjamo uzdajući se uvek u Njega.

Uzdajte se uvek u Boga i ličnim primerom pokažite drugima da poznajete Isusa.

U 1. Petrovoj poslanici, čitamo o vernicima koji su prolazili kroz teškoće suočivši se sa patnjom i žalošću zbog toga što su bili deo Hristove crkve. Ti prvi hrišćani podsećaju nas da mi ne pripadamo ovom svetu i da će ovaj svet biti mesto bola i patnje sve dok se Isus ne vrati. U 1. Petrovoj 3,14, apostol nas uverava da ne smemo da se plašimo i uznemiravamo jer smo blagosloveni čak i kad patimo. Kad dopustimo Bogu da uđe u naše srce, On nam daje snagu da se suočimo sa bolom i obnavlja našu nadu u Njegova obećanja.

Patnja u odnosima

Kad je Bog naselio ljudska bića u Edemskom vrtu, namera Mu je bila da se oni jedno prema drugom odnose brižno i sa ljubavlju s obzirom da su stvoreni kao društvena bića. Međutim, kada je greh ušao u ovaj svet, sotona je učinio sve što je mogao kako bi ljude odvojio od Boga. To se danas dešava naročito mladima. Na primer, kad biramo svog budućeg bračnog druga, moramo to činiti mudro jer će ta naša odluka imati večne posledice. Ako Bog ne bude blagoslovio taj izbor, patićemo gorko. Kad ljudi imaju narušen odnos sa Bogom, brak se više ne odvija po Njegovom planu. Ako ne budemo sledili Božja uputstva, trpećemo posledice do kraja života.

Stradanje u školi (Matej 5,39)

Škola je zaista dobro mesto za učenje i naravno za sticanje novih prijatelja. Ali dešava se da učenici dožive nasilje, da se potuku, da psuju i ulaze u različite

sukobe. Ako neko iz vašeg razreda počne da vam se podsmeva, govoreći da ne znate lepo da govorite, pišete, ili da se ponašate, ako se podsmeva čak i vašoj religiji, ne brinite se zbog toga. Uzdajte se uvek u Boga i ličnim primerom pokažite drugima da poznajete Isusa – ponašajte se prema njima isto onako kako biste želeli da se oni ponašaju prema vama. Isus je rekao: »A Ja vam kažem da se ne branite oda zla, nego ako te ko udari po desnome tvom obrazu, obrni mu i drugi« (Matej 5,39).

Stradanje na poslu

Dobro je imati posao jer tako možete da zaradite sopstveni novac i radite ono u čemu zaista uživate. Međutim, na nekim poslovima ne možete dobiti Subotu kao slobodan dan. Neki ljudi dobijaju otkaz zato što žele da budu verni Isusu i obožavaju Ga Subotom. Uvek imajte vere, sledite Božje puteve i uzdajte se u to da najbolje tek dolazi.

Uzrok patnje (Jovan 15,18)

Ima mnogo uzroka patnje. Patimo zato što živimo u palom svetu gde greh obitava u ljudskom srcu. Ponekad, na nekim mestima, stradamo zato što nas progone zbog naše vere (2. Timotiju 3,12). A mnogo puta stradamo zbog sopstvenih lakomislenih odluka. Žanjemo ono što smo posejali. Ako sejemo ludost, požnjećemo njene neprijatne posledice (Galatima 6,7-9).

Patnja je bojno polje (1. Petrova 4,19)

Gde god je patnja, tu je i borba. Patnja je bojno polje između dobra i zla. Mi patimo da bismo naučili da se uzdamo u Boga, da imamo više vere, naročito u svetlosti Njegovog drugog dolaska. Ponekad Bog dopušta da stradamo da bismo imali dublji, manje površan odnos s Njim, da bismo svoje odgovore pronalazili samo u Njemu. Patnja će uvek biti sastavni deo života iskrenog Hristovog sledbenika. Ako ste pravi sledbenik, uvek ćete se razlikovati od svih, baš kao što se i Isus razlikovao kad je došao na ovaj svet. Imajte na umu da vas Isus neprekidno obnavlja, krepi i osnažuje.

ODGOVORITE

1. Šta za vas predstavlja izraz »stradati za Hrista« i zašto?
2. Šta da radite ako ste doneli pogrešnu odluku u pogledu braka? Kakve savete Biblija daje u trenucima takve patnje?
3. Šta radite kad vidite da neko trpi nasilje? Da li ćutate, ili pomažete toj osobi?
4. Treba li da patimo da bismo držali sedmi dan Subotu? Šta nam može pomoći u takvim okolnostima?
5. Šta još može biti uzrok patnje? Da li treba da težimo da ograničimo svoj nivo patnje?

Dulijana Kruz i Gvido Kruz, Sao Paolo, Brazil

Moj otac je želeo da dobijem najbolje obrazovanje i zato me je upisao u jednu internacionalnu osnovnu školu. Međutim, to je bila neadventistička škola u kojoj se od učenika očekivalo da prisustvuju nastavi i subotom. Otac je obavestio upravu škole da treba da me oslobode nastave tog dana, ali oni su s vremenom zaboravili na taj dogovor. Neki su čak tražili da umesto u subotu izostanem narednog ponedeljka. Uprkos tome, ja sam nastavila da svetkujem sedmi dan.

Kad je školska uprava počela da vrši pritisak na mene, počela sam ozbiljno da shvatam svoju veru.

Otac bi svake sedmice, pre nego što bih se vratila u školu, proveravao da li sam ponela svoju biblijsku pouku. Subotu sam provodila proučavajući pouku. Kasnije sam upoznala i druge učenike koji su bili adventisti, tako da smo se sastajali svake subote da bismo razgovarali o pouci i molili se. Na kraju na naša okupljanja prerasla u pravo bogoslužje, pa su i starešine lokalne crkve dolazile svake subote da nam pomognu.

Pre nego što sam pošla u tu školu, nisam mnogo marila za molitvu ni za proučavanje biblijske pouke. Međutim, kad je školska uprava počela da vrši pritisak na mene, počela sam ozbiljno da shvatam svoju veru. Naučila sam da proučavam Bibliju i da se molim. Naučila sam posebne pesme ohrabrenja i otkrila da mogu čak i da govorim pred našom malom zajednicom učenika. To iskustvo me je podstaklo da se zauzmem za svoju veru, i moj san je sada da postanem advokat.

»U poslednjem velikom sukobu borbe sa sotonom, oni koji će biti odani Bogu videće da im je uskraćena svaka zemaljska potpora. Zato što odbijaju da krše Njegov zakon da bi bili poslušni zemaljskim silama, njima će biti zabranjeno da kupuju i prodaju. Na kraju će biti izdata naredba za njihovo uništenje... Međutim poslušnika je dato obećanje: 'On će nastaviti na visokim mjestima; gradovi na stijenama biće mu utočište; hljeb će mu se davati, vode mu se neće premicati' (Isaija 33,16).«¹

»Oni koji se budu trudili da poslušaju sve Božje zapovesti, suočiće se s protivljenjem i ismejavanjem. Moći će da opstanu jedino u Bogu. Da bi izdržali nevolje koje su pred njima, moraju da poznaju Božju volju onako kako je otkrivena u Njegovoj reči, jer Boga mogu da poštuju jedino kada pravilno shvate Njegov karakter, Njegovu vladavinu, Njegove namere i kada se ponašaju u skladu sa tim saznanjima. Niko osim onih koji su ojačali svoj um biblijskim istinama, neće opstati u poslednjem velikom sukobu. Svaka duša biće stavljena na probu – da li će više slušati Boga ili ljude?«²

ODGOVORITE

Razgovarajte o povezanosti između progonstva i razvoja naše vere.

Ešli Nataša Odhiambo, Silang Kavite, Manila, Filipini

1. Elen G. Vajt, *Čeznja vekova*, str. 121, 122 orig.

2. Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 593, 594 orig.

U 1. Petrovoj 3,13-22 Isus je progonjen i strada, ali je isto tako i Pobjednik i Iskupitelj. U 1. Petrovoj 2,21, apostol kaže da smo »na to i pozvani, jer i Hristos postrada za nas«. On je znao da ćemo i mi, u svom svakodnevnom životu, stradati zbog svog vernog svedočenja. Hristos je naše ogledalo i mi bi trebalo da Ga oponašamo.

Prvo moramo razumeti šta je progonstvo. Možemo ga doživjeti u svojoj školi ili na poslu, a ponekad čak i u hrišćanskoj sredini kad dođe do određenih problema. Zadovoljstvo odlaska na zabavu sa prijateljima ili neprijatna situacija sa kolegama može da stvori neprijateljsko okruženje. Ali, kad bi Bog želeo da živimo u strahu, na kraju ne bismo mogli da kažemo: »Dobar rat ratovah, trku svrših, vjeru održah« (2. Timotiju 4,7).

Nevolje nam pomažu da imamo bolji odnos s Njim, i mi počinjemo da otkrivamo kako da svakodnevno izlazimo na kraj sa progonstvom. Na primer, kad se nađemo u okruženju onih koji ne dele naša verovanja, uvek treba da donesemo odluku. Moramo odlučiti da uradimo ono što će izvršiti dobar uticaj na naše progonitelje, tako da izbegnemo progonstvo ako je moguće, ili da istrajemo u stradanju kako bi se i oni jednog dana, zahvaljujući našem držanju, našli na nebu. U takvim trenucima, premda je dobro da se molimo za snagu, nema potrebe da pitamo Gospoda šta bi trebalo da radimo. Mi već znamo odgovor, a pronašli smo ga u Bibliji.

Bog kaže: »Straha njihova ne bojte se, niti se plašite; nego Gospoda Boga svetite u srcima svojijem« (1. Petrova 3,14.15). A samo malo dalje, u 16. stihu, On obećava da će se pokazati pravda, »da se postide oni što kude vaše dobro življenje po Hristu«. Uvek imajmo na umu da nas čeka naš nebeski dom, ali prvo moramo položiti test da bismo pokazali da smo zaista sinovi i kćeri Božje.

Počinjemo da otkrivamo kako da svakodnevno izlazimo na kraj sa progonstvom.

ODGOVORITE

1. Kako uopšte možemo biti hrišćani ako nemamo probe koje osnažuju našu veru?
2. Koju vrstu progonstva i patnji najčešće doživljavate u svom svakodnevnom životu?

Migel Angel Korea, Manila, Filipini

Život hrišćanina oblikuju i pozitivna i negativna iskustva. Zadovoljstvo, radost i sreća često su pomešani sa bolom, nevoljama i teškoćama. Patnja je neizbežna životna realnost koja ima potencijal ili da čoveka slomi, ili da ga ojača. Patnja je ponekad uzrokovana lošim rasuđivanjem, a loša dela mogu se shvatiti kao posledice naših sopstvenih postupaka. Međutim, postoje trenuci kad dobra dela i pametne odluke mogu da nam donesu nezasluženo progonstvo i patnju. Zašto hrišćani moraju nepravedno da stradaju?

Jedna od velikih životnih tajni je zašto Bog dopušta da dobri ljudi nepravedno stradaju. Po mom mišljenju, Bog uvek ima određeni cilj kad dopušta da hrišćani pate. Bol, žalost, teškoće neophodni su za postizanje duhovne zrelosti, kao što su vatra, čekić i pritisak neophodni za proizvodnju finog čeličnog mača. Razmislite o ovome: od kakve je koristi mač ako nije isproban u borbi protiv drugog mača da bi se pokazala njegova čvrstina i snaga?

Mi koji usput stradamo samo smo kolateralna šteta u velikom kosmičkom ratu između snaga dobra i zla.

Nezaslužena patnja koju hrišćani podnose zapravo je usmerena protiv samog Isusa. Život kakvim je On živio i evanđelje koje je naučavao su prave mete. Mi koji usput stradamo samo smo kolateralna šteta u velikom kosmičkom ratu između snaga dobra i zla. Prema tome, kao pravi vojnici na Hristovoj strani, moramo pretrpeti sve što nas zadesi. Kad bitka postane mučna, a život grub, Isus,

naš Izbavitelj, neće nas ostaviti same. On je obećao da će se boriti u našim bitkama sve dok ne zadobijemo pobedu.

Kako bi hrišćanin trebalo da odreaguje na neopravdanu ili nezasluženu patnju? Tekst u Mateju 5,11.12. daje nam savršeni odgovor: »Blago vama ako vas uzasramote i usprogone i reku na vas svakojake rđave riječi lažući, Mene radi. Radujte se i veselite se, jer je velika plata vaša na nebesima, jer su tako progonili proroke prije vas.« To bi trebalo da bude stav i duh u kojem hrišćani podnose patnju i bol. Nemojmo zaboraviti da velika nagrada čeka one koji ostanu vorni tokom progonstva i stradanja za Hrista.

ODGOVORITE

1. Da li stradanje za Hrista predstavlja test duhovne izdržljivosti i lojalnosti Bogu?
2. Da li je u redu prizivati patnju samo da bismo dokazali svoju odanost Bogu?
3. Da li je izbegavanje patnje čin kukavičluka i nevernosti Bogu?
4. Koja je to »velika nagrada« koju je Bog obećao onima koji verno pretrpe u veri?

Komal Nunfeli Svansi, Silang, Kavite, Filipini

PREDNOST ŽIVLJENJA ZA HRISTA

ISTRAŽIVANJE (1. Petrova 3,14; 4,15.16)

Pe

ZAKLJUČAK

Pripadnici prve crkve suočili su se sa ogromnom dilemom – slediti Isusa ili se prilagoditi zahtevima rimskih vlasti. Međutim, za one koji su verovali u Isusa, nije bilo nikakve nedoumice. Ne verovati u Isusa i ne ići Njegovim stopama bilo bi mnogo gore nego suočiti se sa progonoštvom od strane Rimljana. Koliko nas se suočilo sa pravim progonoštvom u životu? Lako bismo na svom hrišćanskom putu mogli da se prepustimo ravnodušnom kretanju po inerciji, bez onog žara i istrajnosti koje je imala prva crkva. Međutim, ne bi trebalo olako da shvatimo prednost koju predstavlja življenje – i stradanje – za Isusa!

RAZMOTRITE

- Vodite zapisnik o tome na koje sve načine vas Gospod upravo sada blagosilja. Čitajte te beleške kad se nađete u teškoj situaciji – naročito kad se suočavate sa progonoštvom – i ohrabrite se razmišljajući kako se Bog starao o vama u prošlosti.
- Molite se za pojedine misionare koji rade u zemljama koje su zatvorene za propovedanje evanđelja (ne za misionare uopšteno). Ako je moguće, stupite u kontakt sa tim misionarima putem imejlava ili pisama, razmenjujte ohrabrujuće biblijske stihove i stavite im do znanja da se molite za njih, ili im čak pošaljite neki paket sa korisnim i prijatnim sitnicama.
- Komponujte neki muzički komad – s rečima ili bez reči – koji opisuje snagu i nadu koju su prvi hrišćani pokazivali čak i kad su se suočavali sa progonoštvom. Izvedite taj komad u subotnoškolskom razredu ili u maloj grupi.
- Razmotrite mogućnost da se sami bavite misionarskim radom. Iako to možda deluje zastrašujuće, važno je setiti se žrtve koju je Hristos prineo kad je došao na ovu planetu i umro za nas. Kako se bilo koje od naših ovozemaljskih iskušenja može porediti s tim?
- Razmišljajte o iskušenjima prve crkve – naročito o onim o kojima se diskutuje u stihovima iz odseka »Logos« za ovu sedmicu. U isto vreme, tražite od Gospoda da vam otkrije posebne pouke iz njihovog života koje bi mogle da utiču i na vaš život.
- Napravite crtež ili sliku koja prikazuje progonoštvo prve crkve. Ako je moguće, unesite i neku vrstu simbola s nagoveštajem nade u Isusa, koja je pomagala hrišćanima da se održe. Pokažite tu sliku u svom subotnoškolskom razredu ili u maloj grupi.

POVEŽITE

Jevrejima 11–13

Elen G. Vajt, *Apostolska crkva - Hristovim tragom*, 8. poglavlje, »Pred sinedrionom«.
John Foxe, *Fox's Book of Martyrs*.

D. C. Talk and The Voice of the Martyrs, *Jesus Freaks: Stories of Those Who Stood for Jesus, the Ultimate Jesus Freaks* (Albury Publishers, 1999).

Alison Soseda, *Sentervil, Ohajo, SAD*

Pouka 7

Od 6. do 12. maja 2017.

Vođa kao sluga

»Sve svoje brige bacite na Nj, jer se On brine za vas.«
(1. Petrova 5,7)

»Pasi ovce moje« – reči koje je Isus tri puta izgovorio Petru – urezale su se u njegovo srce. Bile su to reči koje su ga slomile, obratile i iscelile. Upravo te reči je imao na umu dok se trudio da obuči starešine koji će biti savetnici i upravitelji rane crkve. Želeo je da im pomogne da preuzmu službu, ne radi prestiža ili moći, već kao pastiri i uzor crkvi. Za Petra je najveća privilegija koju je uopšte mogao da ima bila da postane pastir Hristovim sledbenicima. Na taj način, on uspostavlja merilo koje treba da slede ostale starešine.

On govori o oblačenju u odeću poniznosti. Vilijam Barkli objašnjava da se izvorne grčke reči koje se ovde koriste odnose na deo odeće koja se obično vezivala i služila kao zaštita za ostalu odeću, ili kao kecelja koju su nosili robovi. Isus je nosio takvu odeću kad je svojim učenicima prao noge.¹ Biti vođa koji služi znači imati srce sluge.

Biti vođa koji služi znači imati srce sluge.

Petar nas zatim poziva da sve svoje brige prepustimo Hristu jer se On brine za nas. On govori o patnji koja nema za cilj da nas »slomi, već da nas izgradi«. ² Treba da se uzdamo u Hrista i uložimo sve svoje napore da živimo za Njega.

Za neke, patnja vodi u ogorčenost, ali ako prihvatimo da nas naš nebeski Otac nikad neće pustiti da nepotrebno plaćemo, tada će iz patnje proizaći nešto vredno. Barkli ponovo primećuje da »patnja postoji da bi životu dodala notu blagodati«. ³ Svako ima sopstvenu bitku o kojoj niko drugi ništa ne zna. Naša iskušenja nam pomažu da razumemo potrebe drugih. Petar je želeo da starešine saosećaju sa svojom crkvenom porodicom, a ne da misle za sebe da su iznad drugih.

Ponekad život izgleda kao velika zbrka, nešto kao tapiserija gledana otpozadi. Sećam se pesme »The Master Weaver's Plan« (»Plan vrhunskog Tkača«) u kojoj se nalaze stihovi: »Često On uplete tugu, a ja u svom glupom ponosu zaboravljam da On vidi prednju, dok ja vidim samo zadnju stranu«. ⁴ Imati srce dobrog Pastira znači uzdići se Božjom snagom iznad sopstvenih nedaća, razumeti potrebe onih sa kojima se srećemo i voditi ih ka Onome koji je u stanju da obriše njihove suze.

Natalija Karter, Sunčana Obala, Australija

1. William Barclay, *The New Daily Study Bible: The Letters of James and Peter*, (Louisville, Ky.: Westminster John Knox Press, 1975), p. 270.

2. Isto, str. 272.

3. Isto, str. 273.

4. Corrie Ten Boom, »The Master Weaver's Plan«, quoted in Tim Challies, »God's Tapestry,» Challies.com (blog), accessed January 19, 2015, <http://www.challies.com/articles/gods-tapestry>. »Of't times He weaveth sorrow; / And I in foolish pride / Forget He sees the upper / And I the underside«.

KAKO IZGLEDA VOĐA KOJI JE ISTOVREMENO I SLUGA?

LOGOS (Matej 20,28; Jovan 10,11; 13,4; 21,15-17; Galatima 1,10; Jevrejima 12,1-4; Jakov 2,17.18; 1. Petrova 5,1-10)

Pastir (Jovan 10,11; 21,15-17; 1. Petrova 5,1-10)

U 1. Petrovoj 5, dobijamo uvid u naročiti savet koji je apostol dao hrišćanskim vođama dok je mlada crkva rasla širom azijskog kontinenta. Petar poziva starešine da se brižljivo staraju za »stado Božije, koje vam je predato« (1. Petrova 5,2). Pastir je metafora koju je Isus upotrebljavao da opiše svoj način rukovođenja: »Ja sam Pastri dobri; Pastir dobri dušu svoju polaže za ovce« (Jovan 10,11). Za razliku od najamnika, koji bi pobegao na prvi znak opasnosti, pastir pokazuje ljubav i brigu, on pruža zaštitu svom stadu. Na isti način kao što se pastir stara za fizičke potrebe svog stada, i mi smo ohrabreni da se staramo za duhovne potrebe onih koji su nam povereni. Naše stado može biti malo ili veliko, to može biti naša crkva, porodica, školski razred ili naši susedi. Šta god da je u pitanju, Petar podstiče vođe da se kao pastiri staraju o onima koje je Bog poverio njihovoj brizi.

Onaj koji poseduje integritet (Jakov 2,17.18; 1. Petrova 5,3)

»Kad izgubimo poverenje, igra je gotova. Ne možemo više biti vođe.«¹ Poverenje se gradi postojanom čestitošću. Petar savetuje vođe svog vremena: »Niti kao da vladate narodom; nego bivajte ugled stadu« (1. Petrova 5,3). Voditi druge na osnovu ličnog primera znači biti vidljivo otelovljenje života sa Hristom – koje hoda i govori. To je izražavanje vere opipljivim delovanjem, kao što Jakov kaže: »Vjera, ako nema djela, mrtva je po sebi... Ja ću tebi pokazati vjeru svoju iz djela svojijeh« (Jakov 2,17.18).

Voditi druge na osnovu ličnog primera znači biti vidljivo otelovljenje života sa Hristom – koje hoda i govori.

Onaj koji je voljan (Matej 20,28; Galatima 1,10; 1. Petrova 5,2)

Petar poziva vođe ne samo da se brižljivo staraju o svom stadu, već da to čine od srca, a ne sa dvoličenjem. Biti Isusov sledbenik znači da su naši postupci prožeti gorućom željom da Mu služimo. To znači, kao što Pavle kaže, da više nismo zainteresovani za ljudsko, već za Božje odobravanje: »Kad bih ja još ljudima ugađao, onda ne bih bio sluga Hristov« (Galatima 1,10). Rukovođenje putem služenja drugima motivisano je iskrenom željom da služimo Onome koji »nije došao da Mu služe, nego da služi i dušu svoju da u otkup za mnoge« (Matej 20,28). Isusova konačna žrtva je ono što motiviše jednog vođu da se potpuno preda, podstaknut željom da tu ljubav pokaže drugima.

Onaj koji je ponizan (Jovan 13,4; 1. Petrova 5,5.6)

»Svi se slušajte među sobom, i stecite poniznost« (1. Petrova 5,5). Na originalnom jeziku, reč koja je ovde prevedena kao »stecite« veoma je retka i prilično

neobična. Doslovno se može prevesti kao »ogrните se«. ² U prvom veku, posebna vrsta ogrtača bila je dobro poznata pod imenom sličnim glagolu koji je ovde upotrebljen, a njega su nosili samo robovi i niko drugi. ³ Ti ogrtači, slični nekoj kecelji ili možda uniformi, postali su nešto kao obeležje ropstva. Na isti način Isus »uze ubrus te se zapreže« (Jovan 13,4). A potom je, kao ponizni sluga, oprao noge svojim učenicima. Ovde Petar savetuje vođe da poniznost bude njihovo obeležje, kao neki bedž, javno pokazivanje spremnosti da služe. Ta poniznost ne potiče od osećaja inferiornosti ili stida, već iz svesne odluke da se ponizimo »pod silnu ruku Božiju« (1. Petrova 5,6). Kada sa strahopoštovanjem i čuđenjem razmišljate o veličanstvenoj sili našeg Boga, to ne može da ne utiče na vas.

Učesnik maratona (Jevrejima 12,1-4; 1. Petrova 5,8.9)

Pri kraju svoje poslanice Petar ohrabruje starešine da budu oprezni kada je reč o napadima đavola, da se ograde, stojeći čvrsto u svojoj veri i da budu istrajni u ulozi vođe. »Budite trijezni i pazite, jer suparnik vaš, đavo... traži koga da proždere. Branite se od njega tvrđom u vjeri« (1. Petrova 5,8.9). Vođstvo je maraton, trka duž jednog tegobnog i uvek izazovnog puta. Ako svoj pogled uperimo pravo u Isusa, imaćemo izdržljivost potrebnu za vođstvo na duge staze. Isus »pretrplje krst, ne mareći za sramotu« (Jevrejima 12,2) zbog radosti koja Ga je čekala: »Pomislite, dakle, na Onoga koji je takvo protivljenje protiv Sebe od grješnika podnio, da ne oslabe duše vaše i da vam ne dotuži« (Jevrejima 12,3). Uključite se u vođstvo kao u trku na duge staze, sa pogledom čvrsto prikovanim za Isusa, Začetnika i Svršitelja naše vere.

ODGOVORITE

1. Kako sve te osobine upućuju na Isusove osobine vođe? Koje još osobine vođe je Isus posedovao?
2. Koje biste primere dobrog vođstva iz Isusove službe mogli da primenite u sopstvenoj službi?
3. Ko čini vaše »stado«? Kako možete primeniti ove principe da biste im uspešnije služili?

Lindel Piterson, Sidnej, Australija

1. Bill Hybels, quoted in Mark Conner, »Willow Creek Leadership Summit 2012—Reflections«, Mark Conner's Space (blog), August 19, 2012, http://markconner.typepad.com/catch_the_wind/2012/08/willow-creek-leadership-summit-2012-reflections-part-2.html.

2. Simon J. Kistemaker, *New Testament Commentary*, vol. 11 (Ada, Mich.: Baker Pub Group, 1987), pp. 196, 197.

3. Daniel C. Arichea and Eugene A. Nida, *Translator's Handbook on the First Letter From Peter* (Broadway, N.Y.: United Bible Societies, 1980), p. 164.

Kao što je Isus pokazao, biti vođa ne znači uvek biti u središtu pažnje. Preuzimajući ulogu slugu tokom Poslednje večere, Hristos je apostolima dao »primer koji nikada neće zaboraviti. Njegova ljubav prema njima nije se lako mogla pomutiti ili ugastiti... Bio je potpuno svestan svoje božanske prirode, ali ostavio je svoju carsku krunu i vladarsku odeću i uzeo obličje slugu. Jedno od poslednjih dela Njegovog života na Zemlji bilo je da se zapregne kao sluga i obavi posao slugu.«¹

»Isus, kome su svi služili, došao je da bude sluga svima. Pošto je služio svima, Njemu će opet svi služiti i svi će Ga slaviti. Oni koji će uzeti udela u Njegovim božanskim osobinama, i sa Njim deliti radost što vide iskupljene duše, moraju da slede Njegov primer nesebične službe.«²

»Vatreni, revnosni, samopouzdana Petar triput se uzastopno odrekao svog Gospoda. Kasnije se gorko kajao, ali njegov primer treba sve nas da upozori da se čuvamo samopouzdanja i samopravednosti.

»Isus, kome su svi služili, došao je da bude sluga svima.«

Ljudi koji se ponize kao mala deca su oni koji će biti naučeni od Boga. Gospod ne zavisi ni od čijih talenata, jer je On Izvor svakog savršenog dara.

Čak i najponizniji čovek, ako voli Boga i ako Ga se boji, poseduje nebeske darove. Gospod može da upotrebi takvog čoveka, jer se on ne rukovodi sopstvenim merilima. On radi sa strahom i drhtanjem da ne bi narušio veliki obrazac. Njegov život je izraz Hristovog rada.

Ako hoćemo da posedujemo Hristov duh, moramo stalno negovati krotost i poniznost.«³

ODGOVORITE

1. Petrov vatreni karakter razlikuje se od ponašanja kakvo se obično očekuje od jednog slugu. Kako možemo u našem svetu slediti Hristov primer vođstva služenjem, a da istovremeno zadržimo revnost za pravdu i odanost svojim verovanjima?

2. Moderno viđenje vođstva, naročito na radnom mestu, uzdiže i često idealizuje one čiji je način rukovođenja egocentričan i zapovednički, nadmen. Kako se vođstvo služenjem može uspešno primeniti u radnoj sredini sa takvim očekivanjima?

Sara Bolst, Mirabuka, Australija

1. Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 645 orig.

2. Isto, str. 651 orig.

3. Ellen G. White, *The Faith I Live By*, p. 138.

Prelistavajući svoju Bibliju, naišla sam na tekst u 1. Petrovoj 5,1-10, i zapazila nešto što sam rukom zapisala na dnu stranice. Pisalo je: »Ovo je bilo prelepo, Petre«. Setila sam se da su u jednom trenutku (verovatno pre dve ili tri godine) ove prelepe reči prodrle duboko u moje srce. Taj tekst predstavlja završne reči Petrove prve poslanice, upućene starešinama unutar prve crkve, obeshabrenim zbog progonstva. To je nadahnuti poziv da ostanu usredsređeni na Boga, da budu pažljive, ponizne slugе koje vode primerom.

**Uvek postoji
neko mlađi ko se
ugleda na nas.**

Uspešno crkveno vođstvo ne može da se postigne u ljudskoj sili. Savršena analogija koja se koristi u ovom tekstu je analogija pastira (videti 1. Petrova 5,2-4). Ona dočarava sliku nekog ko pažljivo usmerava, spremno štiti i bezbedno vodi stado.

Petar pokušava da oduševi crkvene vođe za jedno više zvanje. On ih ne upućuje na stalnu potragu za statusom, uspehom i kontrolom, već na službu koja se odlikuje samokontrolom, jasnoćom misli, marljivošću i oslanjanjem na Boga. U središtu njegovog ohrabrenja je iskreno priznanje da je Bog početak i kraj svakog dobrog posla. Sve naše brige možemo baciti na Njega jer se On brine za nas (videti 1. Petrova 5,7).

Možda će neki biti u iskušenju da preskoče ovo poglavlje (1. Petrova 5) jer nisu zvanično starešine u svojoj crkvi. Međutim, prema Strongovom konkordansu, reč *starešina* u poslanicama ne mora da se odnosi »samo na zvanične vođe«, već se može posmatrati u širem kontekstu.* Stoga, iako možda ne smatramo da spadamo u kategoriju »starešina«, ohrabrimo se, jer uvek postoji neko mlađi ko se ugleda na nas. Taj tekst poziva sve, mlade i stare, da iskorače i krenu napred u Isusovo ime, kao predvodnici na putu kojim nas je Hristos vodio.

Ko je to dete koje se stalno vrzma oko vas svake sedmice u crkvi? Ili taj tinejdžer koji vam se poverava tražeći mudrost? A šta je sa onim dekom koji vas stalno utvrđuje u vašem entuzijazmu za Isusa? Kuda ih vi vodite?

ODGOVORITE

1. Razmislite o poslednjem odlomku i odgovorite na ta pitanja sami za sebe. Iskreno se zapitajte na koga biste mogli da imate uticaja i koju vrstu uticaja vršite.
2. Kako reagujete kad mislite da neki starešina u vašoj crkvi ne ispoljava osobine opisane u 1. Petrovoj 5,1-10?

Ana Biden, Sunčana Obala, Australija

* James Strong, *Strong's Exhaustive Concordance of the Bible* (Nashville, Tenn.: Abingdon Press, 1890), p. 1638.

Nikad nisam sebe smatrala za vođu. Uvek sam bila neko iz pozadine kome drugi govore šta da radi. Da budem iskrena, to je ono što sam mislila da i Bog želi od mene. Bio mi je potreban neki preokret da bih shvatila da smo svi mi pozvani da budemo i sledbenici i vođe. U jednom smislu, mi treba da budemo Hristovi učenici, ali takođe i da vodimo i hrabrimo druge na njihovom putovanju sa Isusom.

Sve dok neki prijatelji nisu počeli da dovode u pitanje moja uverenja, nisam u potpunosti shvatala svoju ulogu u širenju Božjeg carstva. Odjednom nije bilo nikog drugog da zauzme mesto vođe. Morala sam da se oslonim na Boga da me pouči, i da sledim Hristov savršeni primer. Na isti način, svi moramo biti spremni da odgovorimo na poziv: »Pasite stado Božije, koje vam je predato« (1. Petrova 5,2). Da bismo to činili, moramo da doživimo preobražaj od vernog sledbenika u verom ispunjenog vođu.

**Odjednom nije
bilo nikog drugog
da zauzme mesto
vođe.**

Kako, onda, da sledimo Hristov primer da bismo postali vođe kakve On želi da budemo?

Postanite slugе. »Koji hoće da bude veći među vama, da vam služi« (Matej 20,26). Hristos je bio primer svojim sledbenicima i pokazao im šta znači biti ponizan. Premda je bio car, Isus je dobrovoljno izabrao da se postavi kao sluga, u suštini – kao rob ljudima. On je ljudima pružio praktičan primer šta znači služiti drugima i istovremeno ih voditi ka Bogu. Prema tome, i mi moramo da se ponizimo i služimo ljudima na način koji će odražavati nezasluženu ljubaznost i ne-shvatljivu poniznost našeg Boga.

Vodite druge tako da i oni mogu da vode. I mi sami moramo postati primer. Primenjujući način na koji je Isus vodio druge, i mi možemo voditi one oko nas ka boljem razumevanju Hrista i Njegovog skorog dolaska.

Budimo svesni da imamo velikog Vođu koji nas usmerava. Bog nas ne poziva da mi druge vodimo na svoju ruku, već na osnovu usmerenja Onoga koji ide ispred nas. On obećava da ćemo, ako budemo sledili Svetog Duha, koji nas nežno podstiče preko naše savesti, sigurno biti u Njegovom carstvu.

ODGOVORITE

1. Kako ćete napraviti preokret da biste postali vođa za Hrista koji hrabri Njegov narod? Šta je to što vas sputava?
2. Razmišljajte o ljudima kojima možete da služite i da ih vodite ka Isusu.

Nikol Sendi, Taunsvil, Australija

Časopis *Harvard Business Review* (*Harvardski poslovni pregled*) je 2000. godine objavio rezultate trogodišnjeg istraživanja Danijela Golemana sprovedenog nad 3.800 direktora preduzeća iz raznih delova sveta u vezi sa stilovima rukovođenja. Goleman je utvrdio da postoji šest različitih stilova rukovođenja, od kojih svaki različito utiče na kulturu i produktivnost preduzeća unutar kog se sprovodi. U članku pod naslovom »Rukovođenje koje daje rezultate«, Goleman je na sledeći način opisao šest stilova rukovođenja:

- Rukovođenje uz pomoć prinude koje zahteva trenutno povinovanje.
- Autoritativno vođstvo koje mobilise ljude prema određenoj viziji.
- Afilijativno vođstvo koje uspostavlja emotivne veze i uzajamni sklad.
- Demokratsko vođstvo koje gradi konsenzus kroz uzimanje učešća.
- Nametanje tempa kao način rukovođenja koje poziva na držanje koraka, pri čemu se očekuje izvrsnost i samoinicijativa.
- Rukovođenje putem obučavanja kojim se pripremaju buduće vođe.

Goleman je utvrdio da autoritativni i afilijativni rukovodioci, kao i oni koji su okrenuti ka demokratskom pristupu i obučavanju imaju veoma pozitivan uticaj na svoje organizacije, dok rukovodioci koji se služe prinudom i nametanjem tempa ne vrše dobar uticaj. S obzirom na navodnu sveobuhvatnost istraživanja, iznenađuje to što su »vođe-sluge« izostavljene iz Golemanovog članka. Možda među 3.800 direktora preduzeća nije bilo dovoljno takvih vođa da bi to opravdalo njihovo pominjanje. Druga mogućnost je da povezivanje pojмова vođa i sluga nije po ukusu čitalaca *Harvardskog poslovnog pregleda*.

Kao hrišćani, mi smo pozvani da sledimo Isusov primer i postanemo vođe – sluge, muškarci i žene koji su spremni da se ponize i prihvate one unutar i izvan crkve – kako bi pokazali Božju blagodat, milost i pravdu. Bilo da obavljamo neku zvaničnu službu u

crkvi ili ne, svako od nas poseduje duhovne darove da bi bio u stanju da odgovori zahtevima tog visokog zvanja, kao što je sažeto izraženo u Marku 10,42-45. Istovremeno iscrpljujuće i nadahnjujuće, vođstvo služenjem možda se ne smatra ključnim za uspeh preduzeća, ali je, u svakom slučaju, ključno za večni uspeh.

ODGOVORITE

1. Kako vođstvo služenjem izgleda u praksi, i kakvi su njegovi rezultati?
2. Vođstvo služenjem ne treba primenjivati samo u crkvenom okruženju. Postoje li neke sfere uticaja u vašem životu u kojima se možete pokazati kao vođe-sluge?
3. Na koji način bi vođe-sluge mogli da budu uspešniji od onih koji primenjuju stilove rukovođenja kakve je detaljno opisao Danijel Goleman?

Lesli Bauer, Pert, Zapadna Australija

* Leonard Kloeber, »Summary and Review of Goleman's Leadership That Gets Results«, Ezinearticles, August 16, 2010, <http://ezinearticles.com/?Summary-and-Review-of-Golemans-Leadership-That-Gets-Results&id=4866699>.

ZAKLJUČAK

U kontekstu svakodnevnog ljudskog iskustva »vođstvo služenjem« zvuči kao oksimoron. Na koji način bi jedan vođa, koga drugi slede, mogao biti sluga tim svojim sledbenicima? To je bilo pitanje sa kojim su se Isusovi učenici rvali sve do samog kraja Njegove službe na zemlji. Međutim, sve su to jasno sagledali kad je, neposredno pre svog uznesenja, Isus zadužio Petra da se stara za njegove ovce. To nije značilo da oni ne treba da budu vođe. To je značilo da treba da vode druge – nesebično.

RAZMOTRITE

- Pažljivo čitajte tekst u 1. Petrovoj 5,1-10 u nekom savremenijem prevodu i razmišljajte o tim rečima i izrazima u kontekstu ohrabrenja upućenog vođama: »nagledajte /stado/«, »niti kao da vladate narodom«, »bivajte ugled stadu«, »budite trijezni i pazite«.
- Slušajte ili otpevajte himnu »O Hristu, svom Pastiru« (br. 181, *Hrišćanske himne*), obraćajući posebnu pažnju na kvalitete pastira koji vodi.
- Potražite na internetu klasičnu sliku »Christ Washing Peter's Feet« (»Hristos pere Petrove noge«) od Forda Medoksa Brauna (Ford Madox Brown) kao primer Isusovog poniznog vođstva.
- Napravite listu konkretnih načina na koje možete postati efikasniji sluga u svom susedstvu.
- Posmatrajte ponašanje životinja u stadu ili čoporu u nekom filmu o prirodi da biste stekli uvid u to kako se ponaša vođa u grupi sisara.
- Molite se za jasnu priliku da u vašoj lokalnoj crkvenoj zajednici služite u okviru neke nove dužnosti.

POVEŽITE

Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, 16. poglavlje, »Izgubljen beše i nade se«.

Efrain Agosto, *Servant Leadership: Jesus and Paul* (Chalice Press, 2005).

Jane Fryar, *Servant Leadership: Setting Leaders Free* (Concordia, 2001).

Džeri B. Svanson, *Silver Spring, Merilend, SAD*

Pouka 8

Od 13. do 19. maja 2017.

Isus u spisima apostola Petra

*»Koji grijehne naše sam iznese na tijelu svojemu na drvo,
da za grijehne umremo, i za pravdu živimo;
kojega se ranom iscijeliste.«*

(1. Petrova 2,24)

Možete li da zamislite da se družite sa Petrom? Kad ga je Isus pozvao da pođe za Njim, Petar je bio jedan bučan, hvalisav ribar. A ako ste nekad stajali na pristaništu gde pristižu ribarski brodići, onda vam je jasno da se oko Petra verovatno širio vrlo karakterističan miris. Bio je pomalo neotesan, grubog ponašanja, i mnogi bi izbegavali da se družite s takvim čovekom. Međutim, Isus vidi i ono što se krije iza čovekove spoljašnjosti, jer On gleda na srce. On je, u svojoj mudrosti, video jednog vođu i ribara koji će postati »lovac ljudski«. Tada je pozvao Petra da Ga sledi.

Zavet i nada u večni život prošireni su tako da obuhvataju i neznabošce.

Čak ni kad je postao Isusov sledbenik, Petrova ličnost se nije odmah promenila. Još uvek je znao da progovori u nezgodnom trenutku. Na ovaj ili onaj način, bio je uvek u centru pažnje. Ali ne zaboravite da je Petar imao nežno srce. Želeo je da bude iskreni Hristov sledbenik. Kad mu je Isus rekao da će Ga se u trenutku krize odreći, Petar to nije mogao ni da zamisli. A kad se to nezamislivo ipak dogodilo, kakvu je samo agoniju proživio!

Uprkos svim tim ličnim nedostacima, Petar je bio izabran da dobru vest o spasenju objavljuje Jevrejima i neznabošcima podjednako. Takav poziv je teško padao čoveku sa jevrejskim vaspitanjem. Od najranijeg detinjstva, Petar je slušao da je njegov, jevrejski narod izabran od Boga. »Jer si ti narod svet Gospodu Bogu svojemu; tebe je izabrao Gospod Bog tvoj da Mu budeš narod osobit mimo sve narode na zemlji« (5. Mojsijeva 7,6). Učili su ga da će Mesija doći da ih oslobodi iz ropstva.

Pa ipak, uvodni pozdrav u 1. Petrovoj poslanici obuhvata sav Božji izabrani narod. Petar je konačno shvatio: I pored toga što su Jevreji bili izabrani, Hristovom smrću i vaskrsenjem, zavet i nada u večni život prošireni su tako da obuhvataju i neznabošce.

Petrovo konačno obraćenje donelo mu je promenu pogleda na svet. To se može videti u 1. Petrovoj poslanici gde se poruka izabranima proširuje na sve. Petar želi da njegovi čitaoci znaju da su, bez obzira da li su Jevreji ili neznabošci, naročito izabrani od Boga. Oni imaju obavezu – ili bar mogućnost – da upotrebe svoju slobodnu volju kako bi sledili Isusa. Ako ne donesu takvu odluku, biće prognani iz večnosti.

Tu dobru vest o životu u Hristu Petar nije mogao da zadrži za sebe. Želeo je da čitav svet sazna da je Isus postao ugaoni kamen u njegovom životu. U pouci za ovu sedmicu detaljno ćemo ispitati Petrovu poruku o tome da je »Isus sve«.

14. maj 2017.

SUPA OD KAMENA

DOKAZ (Matej 4,19; 16,13-20; Jovan 18,15-27; 1. Korinćanima 10,4; 1. Petrova 2,1-9)

Ne

Dok sam išla u osnovnu školu, čula sam priču pod nazivom »Supa od kamena«. Priča govori o tome kako je jedna grupa putnika uspjela da ubedi negostoljubive seljane da s njima podele svoju hranu. Putnici su u kipuću vodu stavili kamen i zamolili seljane, jednog po jednog, za dodatne sastojke kako bi »supa od kamena« bila mnogo ukusnija. Konačno je spremljena izvrsna supa i svi su zajedno jeli. Ova priča ima više varijanti. Umesto kamena, pominju se razni drugi predmeti, ali glavna tema uvek je ista: Nešto je stavljeno u lonac što je navelo ljude da promene svoje držanje.

Znamo da se Petar suočavao sa mnogim promenama u svom životu i službi. Spočetka je bio ribar, ali kad je upoznao Isusa, Stenu, čitav njegov svet okrenuo se naglavačke (1. Korinćanima 10,4). Isus je pozvao Petra da Ga sledi. Znamo da se on nije u potpunosti predao Hristu sve dok Ga se nije odrekao (Jovan 18,15-27). Isus ga je pozvao da posveti svoj život službi Njemu, tako što će spasavati ljude. »Učiniću vas lovcima ljudskijem«, kazao je (Matej 4,19).

Tekst u Mateju 16,13-20 pruža interesantan uvid u lični razgovor između Isusa i Njegovih učenika. On postavlja dva važna pitanja: »Ko govore ljudi da je Sin Čovječij?... A vi šta mislite ko sam Ja?« (stihovi 13, 15). Učenici, nestrpljivi da odgovore na prvo pitanje, kažu da Ga narod smatra Jovanom Krstiteljem, Ilijom, ili jednim od proroka. Međutim, odgovor na drugo pitanje nije stigao tako brzo. Jedino Petar progovara, rekavši: »Ti si Hristos, Sin Boga živoga« (16. stih). Tada Isus izgovara reči koje su izazvale brojne polemike među istoričarima i teolozima širom sveta: »Ti si Petar, i na ovome kamenu sazidaću Crkvu svoju« (18. stih). Jasno se može videti da im je Isus postavljao takva pitanja da bi ih naveo na važan zaključak: On je Hristos, Onaj koji će ukloniti grehe sveta, i to će biti Stena spase-nja koja treba da dođe.

Dakle, potpuno je smisleno to što je Petar učinio Hrista ugaonim kamenom svojih spisa. Isus se pominje 30 puta u ukupno osam poglavlja 1. i 2. Petrove poslanice. Petar Ga čak naziva glavnim ugaonim kamenom u 1. Petrovoj 2,1-9. Kamen u Petrovoj supi je Isus!

ODGOVORITE

1. Kad bi vam bilo postavljeno isto pitanje koje je Isus postavio svojim učenicima, kako biste vi odgovorili na to: »Šta vi kažete Ko sam ja?«
2. Ako bi trebalo da preispitate »spise« svog života, objasnite da li biste otkrili da je Isus bio vaš ugaoni kamen, ili samo neka ukrasna cigla koja se povremeno pojavljuje.

Kejt Ingram, Reding, Pensilvanija, SAD

Iako smo čuli za Isusovu smrt, ipak je teško razumeti kako bi iko mogao da umre za naše spasenje, a kamoli sam Bog. Kada smo iskreni prema sebi, svesni smo da sami nemamo nikakvih zasluga. Mi čak izbegavamo i da tražimo dar spasenja jer nam je jasno da ničim ne možemo da ga zaslužimo. Duboko u sebi, svesni smo

Mi smo trofeji koje je Isus stekao.

da ne zaslužujemo čak ni mnoge od onih trofeja i medalja za učešće u sportskim događajima koji krase naše police i oglasne table. A koliko tek manje zaslužujemo da Bog umre za nas zbog naših greha i neuspeha!

Ali smisao je možda upravo u tome. Možda nas, na neki čudan način, upravo ti fudbalski i razni drugi školski trofeji uče da zaista postoji nešto dobro što možemo dobiti bez ikakvih posebnih zasluga. Istupili smo i primili te trofeje u veri da nam ih daje neko ko zna zašto. Prihvatili smo trofej. Odneli smo ga kući i postavili tamo gde svako može da ga vidi. I to je upravo ono što moramo učiniti sa darom spasenja koji nam daje onaj Jedini koji to može.

Zasluženi trofeji (Matej 16,16)

Isus se nije hvalio zadatkom koji je došao da obavi. On se nije uzdizao pred učenicima tvrdeći da je Bog, Božji Sin, iako je upravo to bio. On nam ne pokazuje neprestano svoje ožiljke, niti nas poziva da ih »učinimo vrednim truda«. Osim toga, nema ničeg čime bismo mi mogli da ih »učinimo vrednim truda«. Ako jednostavno prihvatimo taj dar, to ga za Isusa čini »vrednim truda«. Mi smo trofeji koje je On stekao.

Isusove i naše borbe su predodređene

(Psalam 2,2; Jovan 15,18-20; 1. Petrova 1,17-21)

Ljudi koji ne žele da slede Boga i ne drže do morala večnosti nikad neće biti voljni da prihvate Boga u skladu sa Njegovim zahtevima. Oni smatraju neophodnim da omalovažavaju i ućutkuju one koji veruju da Bog postoji. Uplašeni nasilnik uvek bira one koje oseća da može da savlada. Isus je pokazao da razume zašto je ljudima na položaju moći i autoriteta bilo teško da Ga prihvate. On nas je upozorio da će oni izlupati svoj gnev na nas, budući da ne mogu da učine ništa kako bi kontrolisali i unizili Boga.

Današnji student univerziteta u teškom je položaju i naizgled zavisi od milosti profesora koji ne mogu da prihvate da postoji Neko ko je nadmoćniji od njih. Pošto znamo da su naše sadašnje neprilike Isusu bile poznate još pre osnivanja zemlje, to bi trebalo da nas uveri da je i nagrada koja nam je obećana isto toliko izvesna.

Dokaz koji tražimo (Isaija 53,1-12; Jovan 20,27.28)

Proročanstvo o Isusu dato petsto godina pre Njegovog rođenja pokazuje da su Njegovi život i smrt bili unapred određeni. Mi možemo da vidimo ono što ljudi Njegovog vremena nisu mogli. Izrael nije shvatao značenje Isaijinog proročanstva. I ne da nisu videli, nego nisu ni želeli to da vide. Nije im bilo logično da će njihov spasitelj imati karakteristike koje su tu opisane. Oni su tražili Mesiju koji će dojahati kao vitez u sjajnom oklopu i povesti narod u slavnu vojnu pobjedu nad ugnjetачkom rimskom vojskom. Njihov sopstveni ponos sprečavao ih je da vide da bi vanbračni sin jednog neuglednog stolara mogao da ih spase. »Neosporno je da smo u Božjim očima bolji od toga! Boga nikad ne bi mogao da predstavlja neko tako neobrazovan i neprefinjen kao taj lutajući pripovedač«, verovatno su govorili jedni drugima unutar Sinedriona.

Lako je nama da kažemo da je trebalo da oni otvore svoje oči i odbace aroganciju i licemerje. A šta je s nama danas? I nama je teško da razumemo šta to znači, a samim tim i da poverujemo u to da je Bog poslao svog jedinog Sina da umre za nas da bi nam dao spasenje. Samo Isusovo telesno prisustvo u gornjoj sobi nakon Njegovog vaskrsenja bilo je dokaz koji je nevernom Tomi, a i nama, obrazovanim skepticima dve hiljade godina kasnije, zaista bio potreban. On jeste umro i jeste ustao iz groba!

Samo jedno preostaje (1. Korinćanima 15,17-21)

Hristos je ustao. To je naša sigurnost. Sama ta činjenica zapečaćuje spasenje onih koji Ga prihvataju i ukida svaku neizvesnost i nesigurnost. Nema potrebe da se gubimo u beskrajnim nagađanjima o tome da li Bog može i hoće da nas spase. Isus je ustao! Njegova smrt je dokazala da On želi da nas spase i da je spreman na to, a Njegovo vaskrsenje je dokazalo da On to može. Istupite i primite taj trofej.

ODGOVORITE

1. Po čemu je prihvatanje Isusa slično, a po čemu se razlikuje od prihvatanja trofeja za učestvovanje u nečemu?
2. Ako ste Ga prihvatili, da li ste Ga postavili negde na vidno mesto u svom životu ili ste Ga sakrili u fioku?
3. Pošto ste sagledali izvesnost Hristovog vaskrsenja, koja pitanja vas još uvek muče kada je reč o tome da treba da Ga prihvatite? Razgovarajte o tome.

Džeri Vagner, Junion Springs, Njujork, SAD

»Posmatrajte Hristov život i karakter i proučavajte Njegovo posredničko delo. U tome je beskrajna mudrost, beskrajna ljubav, beskrajna pravda i beskrajna milost. To su dubine i visine, dužine i širine o kojima treba pomno da razmišljam. Bezbroj je onih koji su se prihvatili pera da bi svetu dočarali Hristov život, karakter i posredničko delo; a ipak, svaki um preko kojeg je Sveti Duh delovao, iznosio je te teme u novoj i većoj svetlosti.

»Mi zaista možemo da postanemo Božji sinovi i kćeri, pripadnici carske porodice.«

Mi želimo da navedemo ljude da shvate šta Hristos njima znači i kojih odgovornosti su pozvani da se prihvate u Njemu. Kao Njegovi predstavnici i svedoci, mi treba sami, na osnovu ličnog iskustva, da dođemo do pune spoznaje tih spasonosnih istina.

Naučavajte velike, praktične istine koje moraju da se utisnu u dušu. Govorite o spasonosnoj sili Isusovoj 'u kome imamo izbavljenje krvlju Njegovom i oproštenje grijeha' (Kološanima 1,14). Upravo na krstu, milost i istina su se sreli, a pravda i mir poljubili. Neka svaki učenik i svaki radnik proučava ovo uvek iznova, kako bi ističući Gospoda raspetog među nama, mogao taj predmet da iznese ljudima na nov i svež način. Pokažite da Hristov život otkriva beskrajno savršenstvo karaktera. Naučavajte da onima 'koji Ga primiše dade... vlast da budu sinovi Božiji, koji vjeruju u ime Njegovo' (Jovan 1,12). Govorite neprestano o tome. Mi zaista možemo da postanemo Božji sinovi i kćeri, pripadnici carske porodice, deca nebeskog Cara. Neka se zna da će svi koji prihvate Isusa Hrista i koji se do kraja čvrsto drže pouzdanja koje su imali u početku biti naslednici Božji i sunasledenici Hristovi 'za nasljedstvo nepropadljivo, koje neće istruhnuti ni uvenuti, sačuvano na nebesima za vas, koje je sila Božija vjerom sačuvala za spasenije, pripremljeno da se javi u posljednje vrijeme' (1. Petrova 1,4,5).*

ODGOVORITE

1. Na koji način mi posmatramo Hristov život i karakter i proučavamo Njegovo posredničko delo?
2. Na koji način možemo da pretočimo glavnu temu Petrovih poslanica u praktično znanje?
3. Ako imamo pouzdanje u pogledu Isusovog života, smrti i vaskrsenja, zašto nam je u nekim trenucima tako lako da klonemo u veri?

Éšli Vagner, Junion Springs, Njujork, SAD

* Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 59.

U životu se suočavamo sa brojnim iskušenjima i izazovima. Neki nas mogu navesti da preispitujemo svoju veru. U takvim prilikama, obično nam kažu da sledimo Hristov primer, da potražimo odgovore u Njegovom životu. To je, nesumnjivo, mudar savet. Ali šta to tačno znači?

Prva Petrova poslanica daje nam mnoge praktične primere na osnovu kojih možemo sagledati šta to zaista znači. Dok je pisao hrišćanskim vernicima, Petar ih je uvek podsećao na Hrista, koji je njihov primer, i ukazivao šta to znači za njih u njihovom svakodnevnom životu. U nastavku navodimo dva primera koja možemo da sledimo:

Ta mala stvar zvana ljubav. »Od čista srca ljubite dobro jedan drugoga« (1. Petrova 1,22). To je prilično široka tema, ali brojni tekstovi iz Biblije opisuju šta je ljubav i odakle ona potiče. Autor 1. Jovanove 4,8 podseća nas da »koji nema ljubavi ne pozna Boga; jer je Bog Ljubav«. Čitavo naše hrišćansko putovanje počiva na poznavanju Boga i nastojanju da Mu se približimo. Ne smemo samo pokazivati ljubav, već moramo biti puni ljubavi. Moramo provoditi vreme učeći o Bogu kao Onome koji je ljubav i o tome kako On pokazuje tu ljubav prema svojim stvorenjima.

Hodajte kroz vatru sa Njim. Usred stradanja i patnji, Petar ohrabruje braću podsećajući ih da je sam Hristos bio »kamen koji odbaciše zidari«, ali koji »posta glava od ugla« (Psalam 118,22). Mi smo pozvani da budemo živo kamenje na slavu Bogu, ali i da budemo odbačeni od ljudi. Postoji svrha u svemu tome – Bog izgrađuje svoj narod i svoje carstvo. Baš kao što je Hristos stradao, i mi ćemo se suočiti sa iskušenjima i progonstvom Njega radi. »Koji ne psova kad Ga psovaše; ne prijeti kad strada; nego se oslanjaše na Onoga koji pravo sudi« (1. Petrova 2,23).

Hristos je podnosio teškoće nas radi i voleo je one koji su to najmanje zasluživali. Voleti one koji nam prete, koji nas ruže i vređaju u suprotnosti je sa samom našom prirodom. Zato je Hristova namera bila da nam pokaže kako da istinski volimo – žarko i iz čista srca. Nema ničeg čistijeg i iskrenijeg od toga.

ODGOVORITE

1. Da li ste na neke ranije teškoće u svom životu gledali kao na blagoslov koji vam pomaže da se suočite sa patnjom i stradanjem? Zašto da, ili zašto ne?
2. Kako možete pokazati ljubav prema ljudima koji su vas povredili ili uvredili? Kako možete zavoleti te ljude?

**Mi smo pozvani
da budemo živo
kamenje na slavu
Bogu, ali i da budemo
odbačeni od ljudi.**

Petar je izgleda bio najvatreniji i najsamopouzdaniji među učenicima iz užeg kruga oko Isusa. Ako ste čitali Novi zavet, sigurno ste zapazili njegovu revnost, njegovu plahovitu, impulsivnu prirodu, i njegovu ulogu vođe u hrišćanskoj crkvi, od koga je veći autoritet imao samo Pavle.

Petar je poznat po tome što je prvo delao, a onda postavljao pitanja. On je ostavio svoje mreže i krenuo za Isusom bez ikakvog premišljanja. Tako je bilo i kad je hodao po vodi, odsekao Malhovo uvo, i nakon vaskrsenja, kad je skočio u Galilejsko more i zaplivaio ka Isusu koji je stajao na obali.

**»Petrov preterano
ostraošćen karakter
postepeno je stavljen
pod kontrolu.«**

Nastojeći da definiše Petrov karakter, Vilijam S. Mekbirni izjavljuje: »Petar je bio retka kombinacija smelosti i kukavičluka, velike snage i žalosne nepostojanosti. Hristos se češće obraćao Petru nego bilo kom drugom od svojih učenika, a upućivao mu je i ukore i pohvale. Nijednog drugog učenika naš Gospod nije tako oštro ukorio kao Petra, i nikad se nijedan drugi učenik, osim Petra, nije usudio da ukori svog Učitelja! Međutim, korak po korak, pod uticajem Hristovog primera, učenja, i usmeravanja, Petrov preterano ostraošćen karakter postepeno je stavljen pod kontrolu, sve dok konačno, nakon Pedesetnice, nije postao pravo oličjenje odanosti Hristu.«*

Možda je ta zakasnela, blagodaću nadahnuta Petrova revnost, lišena sebičnosti, upravo ono što nam daje najjasniji podsticaj na našem hrišćanskom putovanju. Petar počinje svoje poslanice blagim, umerenim tonom u prvom poglavlju, ubeđujući nas da ima radosti na tom putu, iako će izvesno vreme biti i iskušenja. On kaže da će ta iskušenja pokazati da li je naša vera ona iskrena, prava vera koja dovodi do spasenja duše (1. Petrova 1,6-9).

Drugo poglavlje nas podseća da je Hristos bio zlostavljan i da je propatio zbog greha koji Ga je okruživao. U tim bolnim trenucima, Isus je sve poveravao Bogu kao našem pravednom Sudiji. Petar je naučio da umre grehu, kukavičluku, naglosti. Živeo je pravedno u Isusu, a njegovo svedočanstvo možemo čuti u podsticaju da se i sami potpuno predamo Bogu (1. Petrova 2,21-25).

Naposletku, Petar nas poziva da pronađemo mir u Božjoj blagodati kroz Isusa i da Ga obožavamo. Blagodat je ta koja je Petru dala snagu i hrabrost da raste i upoznaje svog Učitelja, i upravo će ona isto tako dati snagu i hrabrost tebi i meni.

ODGOVORITE

1. Šta je Petar naučio iz svog susreta sa Isusom, što i mi možemo naučiti?
2. Kako možemo primeniti Petrov savet u današnjem svetu kojim dominiraju društveni mediji?
3. Zašto je važno da razumemo tu blagodat koja menja život?

Kristofer Bison, Epison, Tenesi, SAD

* William S. McBirnie, *The Search for the Twelve Apostles* (Carol Stream, Ill.: Tyndale House Publishers, 1973), p. 23.

GOVORITE O ISUSU

ISTRAŽIVANJE (Matej 4,19)

Pe

ZAKLJUČAK

Petar nije mogao tu dobru vest o Isusu da zadrži za sebe. Isus ga je pozvao, hodao je s njim iz dana u dan, preobrazio je njegov život, a onda mu je rekao: »Napasaj moje ovce«. U biblijskim knjigama koje nose njegovo ime, Petar nas podseća šta je Hristos učinio za nas time što je umro na krstu, i šta još uvek čini dok preobražava naš karakter. Petar govori koliko je važno da volimo jedni druge i da se radosno suočavamo sa patnjom. Petar je našao blagodat i on poziva svoje čitaoce, tadašnje i sadašnje, da pronađu tu istu blagodat.

RAZMOTRITE

- Osmislite neke nove načine na koje možete druge upoznati sa Isusom. Nije svako sposoban da stane pred mnoštvo i govori. Razmislite šta biste vi mogli da uradite u skladu sa svojom ličnošću i bogomdanim sposobnostima.
- Upoznajte nekog ko nije adventista, ili nekog ko uopšte nije hrišćanin. Molite se da vam Sveti Duh da mudrost da biste izašli u susret duhovnim potrebama te osobe.
- Provedite neko vreme u tišini i razmišljanju o biblijskim stihovima za ovu sedmicu. Na koji način vam Bog progovara kroz te tekstove?
- Napravite neki umetnički rad koji pokazuje koliko vam Isus znači. Pokažite to delo svojim prijateljima.
- Naučite napamet jedan ili više biblijskih stihova iz ove pouke koji vam najviše znače. Čitajte ih u različitim prevodima i naučite napamet onaj koji vam se najviše dopada.
- Sami ili sa grupom prijatelja pevajte »Bog vodi me! – to pevam sad« (himna br. 188, adventistička pesmarica *Hrišćanske himne*). Na koji način se poruka te himne slaže sa poukom za ovu sedmicu?

POVEŽITE

Elen G. Vajt, *Apostolska crkva - Hristovim tragom*, 51. poglavlje, »Verni potpastir«.
Bill Hybels and Mark Mittelberg, *Becoming a Contagious Christian* (Zondervan, 1996).

Kristi Jingling Gase, Loma Linda, Kalifornija, SAD

Pouka 9

Od 20. do 26. maja 2017.

Budi ono što jesi u Hristu

*»Na samo ovo okrenite sve staranje svoje
da pokažete u vjeri svojoj dobrodjetelj, a u dobrodjetelji razum,
a u razumu uzdržanje, a u uzdržanju trpljenje,
a u trpljenju pobožnost, a u pobožnosti bratoljublje,
a u bratoljublju ljubav«*

(2. Petrova 1,5-7)

20. maj 2017.

SOTONO, IZGUBIO SI!

UVOD (Jakov 1,2-15)

Su

SOTONO, SLUŠAJ! Ukoravam te u Isusovo ime! Zadrži svoju mržnju, laži i PONOS. Ja imam nešto bolje od toga. Mene ispunjava Božja LJUBAV.

Sada imaš mnogo toga da mi ponudiš: automobile, novac, TV i nezdrave hrane koliko god želim! Koja potom izaziva GOJAZNOST. Nudiš mi ogromnu kuću, veliko dvorište sa drvenom ogradom, i posebnu odaju punu novca. E pa, znaš šta, gubitniče? A ti to jesi zato što si izgubio! Ne želim ništa od toga što imaš da mi ponudiš i odbijam to po svaku CENU! Samo izvoli, uzmi moju kuću, moj automobil, moj posao. Uzmi šta god želiš, nećeš mi izmamiti nijednu SUZU.

Vidi, šta god imao da daš, ja ne želim, jednostavno to ODBACUJEM! Ne marim za to šta misliš ti, ili ljudi koje šalješ, KLOVNU jedan. Nisam ovde da bih udovoljavao ljudima! Nisam tu da bih udovoljavao njemu ili NJOJ. Ne marim za to šta ljudi misle. Ni vi, gospođo, ni vi, GOSPODINE. Ne kradem, ne ubijam, stavljam Boga ispred VAS. Ne pijem, ne pušim i volim Boga. Pa ipak, i ja grešim.

Radim nešto što je POGREŠNO. Sotono, ti imaš nešto snage, ali Bog... On je zaista JAK! SAMO zahvaljujući Božjoj blagodati, Božjoj milosti i Božjoj ljubavi, nama je oprošteno i naše greške su POKRIVENE. Stajaću sam ako budem morao, ali želim da svi čine ono što je ISPRAVNO. Jer, Bog je već dobio BITKU!

SOTONO, IZGUBIO SI!

Veoma mali broj ljudi u istoriji ove planete imao je više vere od Petra iz Biblije. Razlog što je Petrova vera bila tako jaka leži u tome što je vrlo mali broj ljudi u istoriji ove planete morao da pretrpi više nevolja i iskušenja nego Petar. Ali, baš kao i Petar, kad odlučite da sledite Hrista i da živite u skladu sa verom, bićete u stanju da stojite ponosno i sa pouzdanjem kažete:

SOTONO, IZGUBIO SI.

**Ne želim ništa od
toga što imaš da mi
ponudiš i odbijam
to po svaku CENU!**

Entoni Haket, Lorel, Merilend, SAD

**Preobražaj (Matej 26,33.35.75; Marko 14,29.31.72;
Jovan 18,27; 2. Petrova 1,1-4)**

U 2. Petrovoj 1,4, apostol pruža čitaocu prelepo ohrabrenje, naime, da su Božja obećanja dragocena, mnogobrojna i dostupna svakom koji veruje! Tako je. Amin. Aliluja. Osim toga, ta dragocena obećanja daju nam se kad ostvarimo lični odnos sa Njim da bismo mogli da živimo »pobožnim životom«! Tako je. Amin. Aliluja. To je život kakav mi želimo. Život ispunjen velikim obećanjima. Život ispunjen božanskim odobravanjem. Život pun dobrote. Kad razmišljamo o nivoima »dobrote«, teško je dostići nešto više od dobrote koja potiče od Onoga ko je sve stvorio veoma dobro.

**Više ne čujemo tog
bučnog rametljivca
koji je mislio da
može u sopstvenoj
snazi da živi
pobožnim životom.**

Međutim, pitanje je *kako?* Kako se prijavljujemo za to i kako učestvujemo u tome u ovom životu? U prvom stihu ovog poglavlja, Petar nam nesvesno daje odgovor, ali ako nismo pažljivi, mi ćemo samo pretrčati preko najdublje izjave u čitavom tom poglavlju. Tekst u 2. Petrovoj 1,1 glasi: »Od Simona Petra, sluge i apostola Isusa Hrista«. U uvodu poslanice Petar govori o

sebi i predstavlja se kao sluga. Ne kao Petar ratnik koji je odsekao uvo vojniku zato što je došao da uhapsi Isusa. Ne kao Petar slabić koji se suviše plašio kritike okoline i mogućeg progonstva da bi priznao svoju povezanost sa Isusom. Ne kao Petar koji je bio spreman da iskorači iz čamca usred oluje i hoda po vodi kao Isus. Ne, on je sebe opisao jednostavno kao slugu.

Petar je otkrio »pobožan život«, a to je iziskivalo preobražaj slike o sebi. Morao je da dopusti Bogu da promeni način na koji je on gledao na samog sebe i svoje mesto u svetu. Kada je Isus prorekao da će ga se on odreći, Petar je odgovorio: »Da bih znao i umrijeti s Tobom neću Te se odreći« (Matej 26,35; Marko 14,31). Nažalost, Petar je, kao i mnogi od nas, bio naivan u pogledu izvora svoje snage. Kasnije je bio užasno postiđen, jer – baš kao što je Isus i predvideo – do trenutka kad je petao zakukurikao, Petar se tri puta odrekao svog Gospoda (Matej 26,75; Marko 14,72; Jovan 18,27).

Dobrota koju želimo nije nešto što mi prirodno posedujemo. To je dar od Boga, dar koji primamo kad se naš život ispreplete s Njegovim. Božanska sila je to što nas osposobljava da živimo pobožnim životom. Petar je želeo da proslavi Boga svojim životom, ali nije bio u stanju da to učini samo snagom volje.

Srećom, Petar je učio na sopstvenim greškama i do trenutka kad je napisao 1. poglavlje svoje druge Poslanice, mi više ne čujemo tog bučnog rametljivca koji je mislio da može u sopstvenoj snazi da živi pobožnim životom. Umesto toga, ču-

jemo mudrog slugu koji sada zna da može da živi pobožno jedino ako se osloni na božansku silu.

Svedočenje (Isaija 43,10.11)

Ako makar na trenutak doživimo pobožan život i obnovljen i osvežen identitet u Hristu, to nam pruža sjajnu mogućnost da podelimo to svoje iskustvo sa drugima. »Vi ste Moji svjedoci, veli Gospod, i sluga Moj kojega izabrah, da biste znali i vjerovali Mi i razumjeli da sam Ja... Ja sam, Ja sam Gospod, i osim Mene nema Spasitelja« (Isaija 43,10.11). Bog uživa kad Mu se ukaže prilika da kroz svedočenje svog naroda pokaže svoju silu koja preobražava. Kao što smo ranije zapazili, sam Petar je odličan primer ne samo promene koja se dešava u novorođenom verniku, već i sile koju Bog može da ispolji preko tog pojedinca kako bi spasao druge. Kada se naš život isprepliće sa Isusovim, mi postajemo ambasadori pobožnog života.

Nagrade (2. Petrova 1,10.11)

Petar nam svima ukazuje na ono što možemo da očekujemo. »Zato, braćo, postarajte se još većma da svoju službu i izbor utvrdite; jer čineći ovo nećete pogriješiti nikad; jer vam se tako obilno dopusti ulazak u vječno carstvo Gospoda našega i Spasa Isusa Hrista« (2. Petrova 1,10.11). Pobožan život se ne završava na ovoj planeti. On nam je obećan za večnost. Božanska sila koja oblikuje naš novi identitet nije ograničena na ovaj svet. Mi ćemo svakodnevno, kroz čitavu večnost, imati zajednicu sa Onim ko je pokazao da nas najviše voli.

Plan – za Petra i za nas (Jovan 14,6; Dela apostolska 4,12)

»Isus mu reče: Ja sam Put i Istina i Život; niko neće doći k Ocu do kroza Me« (Jovan 14,6). Bog je obezbedio sve što je potrebno za naše spasenje. Osnova našeg spasenja počiva na Isusovoj smrti, sahrani i vaskrsenju. »Nema drugoga Imena pod nebom danoga ljudima kojijem bismo se mi mogli spasti« (Dela apostolska 4,12). Plan spasenja je sveobuhvatan i potpun, i mi postajemo njegovi korisnici kad svoje poverenje u potpunosti poklonimo Onome koji je sve stvorio, i sledimo primer Isusa Hrista.

ODGOVORITE

1. Na koji način bi Bog želeo da preobrazi vaš identitet?
2. Setite se nekih trenutaka kad ste duhovno pali. Šta ste tada naučili o sebi? Šta ste naučili o Bogu? Kako možete da iskoristite to što ste naučili da biste izgradili čvršći odnos sa Bogom?

Dejvid B. Frenklin, Baltimor, Merilend, SAD

Da li ste ikad bili gladni? Mislim, zaista gladni, do te mere da stomak počne da vas boli, a pljuvačka kao da se pretvori u pesak u vašim ustima? Zatim ugledate hranu, i voda počne da vam ide na usta dok iščekujete, a onda otkrijete da vam je ta izvrsna hrana sve vreme bila na raspolaganju. Mi hrišćani ponekad pokušavamo da živimo pobožno u svojoj sili, potpuno zanemarujući činjenicu da nam je Bog dao sve što je potrebno da bismo nadvladali neprijatelja. U čitavoj Bibliji, ko može bolje od Petra da razjasni tu misao njegovim čitaocima?

Bog nam je dao sve što je potrebno da bismo nadvladali neprijatelja.

Petar je želeo da njegovi čitaoci upoznaju Onoga ko je promenio njegov život i učinio ga zadovoljnim čovekom. »Njegova pisma postala su sredstvo za buđenje hrabrosti i jačanje vere onih koji su prolazili kroz nevolje i patnje, za povratak dobrim delima onih koji su se zbog mnogobrojnih iskušenja našli u opasnosti da prestanu da se oslanjaju na Boga. Ova pisma ostavljaju utisak da ih je napisao čovek u čijem su srcu Hristove patnje i Njegova uteha ostavili vrlo dubok trag; čovek čije je biće preobraženo blagodaću i čija je nada u večni život sigurna i čvrsta.«¹

Kao Petar, i mi svojim životom svedočimo o onome što Bog može da učini u nama i preko nas ako verujemo. Nevolje sa kojima se danas suočavamo možda nisu fizičke prirode, ali one i pored toga umanjuju naše pouzdanje da se Bog brine i da je zainteresovan za našu borbu protiv greha. Naša duša je gladna privremenog olakšanja od naše pale prirode, i mi zaboravljamo da smo »poslanica Hristova, koju smo... napisali ne mastilom nego Duhom Boga živoga, ne na kame-nijem daskama nego na mesnijem daskama srca« (2. Korinćanima 3,3). Pobjeda se može zadobiti jedino ako svoj život stavimo potpuno »pod kontrolu svog velikog Učitelja.«² Imajmo na umu da su »nevolje... deo vaspitanja koje se stiče u Hristovoj školi, da bi se Božja deca očistila od troske uslovnosti... Nevolje i prepreke predstavljaju Njegove izabrane metode disciplinovanja, a ujedno su i uslov koji je On postavio za postizanje uspeha.«³ Stoga, »po vjeri živimo, a ne po gledanju« (2. Korinćanima 5,7). Oslonimo se na Božja obećanja još danas! Zašto bismo gladovali kad možemo da se naslađujemo pobjedom u Njegovoj blagodati?

ODGOVORITE

1. Da li ste i vi, kao Petar, potčinili svoj život Hristu? Zašto jeste, ili zašto niste?
2. Razmislite: Da li ste gladni Božje blagodati dok se suočavate sa svakodnevnim iskušenjima? Šta biste mogli učiniti da to promenite?

Gledis S. Gerero, Silver Spring, Merilend, SAD

1. Ellen G. White, *Reflecting Christ*, p. 361.

2. Isto.

3. Isto, str. 362.

Prvo poglavlje 2. Petrove poslanice predstavlja prelepi prikaz pobedonosnog hrišćanskog života. Petar ovde iznosi tajnu uspeha u hrišćanskom hodanju, pri čemu dolaze do izražaja četiri važna principa. Prvo, Bog je sve što nam je potrebno za uspeh obezbedio u izobilju i nije nam uskratio ništa što je značajno za naše spasenje i napredovanje »u mjeru rasta visine Hristove« (Efescima 4,13). »Sve božanstvene sile Njegove, koje trebaju k životu i pobožnosti, darovane /su nam/« (2. Petrova 1,3). Našem nebeskom arsenalu obilno su pridodata »časna i prevelika obećanja« (2. Petrova 1,4).

Drugo, »obećani blagoslovi«¹ darovani su nam »da njih radi imate dijel u Božijoj prirodi« (2. Petrova 1,4). Hristos je došao da obnovi božanski lik u ljudskoj duši koji je izgubljen kad je greh ušao u ovaj svet. Dok nastavljamo da se približavamo Hristu i duhovno sazrevamo, »preobražavamo se u to isto obličje iz slave u slavu, kao od Gospodnjega Duha« (2. Korinćanima 3,18). Božja obećanja su nam na raspolaganju kako bi nas osposobila da živimo životom stalne, trajne pobeđe u Hristu.

Marljiv ljudski trud ima važnu ulogu u hrišćanskom životu.

Treći princip koji se ističe je to da pobedonosni život proističe iz dubljeg, ličnog poznanja Isusa Hrista (2. Petrova 1,3). Reč koja se koristi za »poznanje« je *epignosis*, i ona »podrazumeva potpunije, savršenije znanje koje proističe iz dubokog razmišljanja o predmetu koji se proučava.«² Na kraju, saznajemo da marljiv ljudski trud ima važnu ulogu u hrišćanskom životu. Bog je obezbedio sve što je potrebno za uspeh i jedino u Njegovoj sili možemo zadobiti pobeđu. Međutim, od nas se zahteva da upotrebimo svoju volju u saradnji sa Svetim Duhom da bismo stekli dragocene vrline nabrojane od 5. do 7. stiha. Neki od jednostavnih koraka koje preduzimamo uključuju donošenje čvrste odluke da ćemo svakodnevno provoditi vreme u molitvi i proučavanju Božje Reči. »Darovima koje nam je Bog već dao treba da dodamo marljivu težnju za hrišćanskim vrlinama. Radeći uporedo sa Bogom hrišćanin biva osposobljen da vodi posvećen život.«³

ODGOVORITE

1. Kako prepoznavamo i primenjujemo ulogu marljivog ljudskog truda u hrišćanskom životu, a da ne postanemo legalisti ili samodovoljni ljudi? (Razmotrite Filibljanima 2,13.)

2. Koliko je važno da se plod Duha ispoljava u našem životu kad svedočimo drugima?

Čeril Ketlin, Linčburg, Virdžinija, SAD

1. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, 2nd ed. vol. 7, p. 596, objašnjava da je reč upotrebljena za »obećanja« (2. Petrova 1,4), u stvari, *epaggelmata* i da se može prevesti kao »obećani blagoslovi«.

2. Isto, str. 596.

3. Isto, str. 597.

Kao da je juče bio taj dan – kada sam umrla. Niko od mojih drugova iz osnovne škole nije izabrao istu srednju školu kao ja. Tek na početku drugog polugodišta, upoznala sam novu drugaricu na času iz prirodnih nauka i ona me je upoznala sa još nekoliko drugih. Moje srednjoškolsko iskustvo promenilo se u trenutku. Nisam ni bila svesna koliko sam usamljena dok nisam stekla prijatelje. Kad me je jedna od tih novih prijateljica pozvala da te večeri izađem u grad na klizanje... ja sam umrla.

Rekla sam joj da svetkujem Subotu i da ne mogu. Nisam znala šta da očekujem ni kako da izađem na kraj sa njenim pitanjima, ali tog dana sam izabrala da umrem. Odlučila sam da sledim Hrista čak i ako je to značilo da ću postati društveno izopštena i da će se moja nova prijateljstva okončati. Odlučila sam da sledim Hrista čak i ako to bude značilo povratak u strašnu usamljenost koju sam doživela na početku srednje škole.

Odlučila sam da sledim Hrista čak i ako je to značilo da ću postati društveno izopštena.

Kad smo doneli odluku da postanemo vernici, nismo znali da će svakodnevno umiranje da bismo sledili Hrista biti toliko teško. Nismo znali da će biti takvih trenutaka kada ćemo morati da stanemo uz Njega, premda će to dovesti u pitanje naš ugled, popularnost, ili odnose do kojih nam je stalo. Možemo li u takvim trenucima zauzeti ispravan stav i umreti za Hrista?

Evo nekih saveta koji meni pomažu da se orijentišem u svom hrišćanskom hodanju:

Istražite šta znači slediti Hrista. Moramo biti veoma dobro upoznati sa Božjom Rečju i s tim šta znači slediti Hristov primer.

Donesite odluku da li ćete Ga slediti. Nakon što proračunate cenu, zapitajte se da li je vredno zbog te osobe, tog mesta, ili te stvari odreći se večnosti?

Obavestite o tome svoje prijatelje i one do kojih vam je stalo. Govorite onima koje volite i do kojih vam je stalo o odluci koju ste doneli. U tim trenucima, možete da ih podsetite da se odluke koje donosite u svakodnevnim situacijama zasnivaju na tome koga sledite.

Ugledajte se na Hristovo ponašanje. To će zahtevati da svakodnevno umirete svojim željama.

ODGOVORITE

1. Pronađite dva trenutka tokom Hristove službe kad je On umro svojim željama kako bi ispunio Božju volju.
2. Možete li se setiti neke skorašnje situacije kad ste mogli da odlučite da sledite Hrista, ali ste umesto toga sledili nekog prijatelja ili sopstvene želje?

Šeri Lavdej, Bouvi, Merilend, SAD

Kad mi je bilo otprilike pet godina, postala sam svesna da se moj fizički izgled u velikoj meri razlikuje od izgleda mojih petoro braće i sestara. Oni su svi imali tamnu kožu, oči i kosu, dok je moja koža bila svetla, kosa plava, a oči zelene. Mrzela sam pitanja o svojoj etničkoj pripadnosti i zadirkivanje mojih vršnjaka i nepoznatih ljudi. Mrzela sam sve što se odnosilo na različit izgled.

Kad god bih se požalila majci na svoj izgled, ona me je uveravala da Bog nije napravio nikakvu grešku kad me je izabrao da budem takva kakva jesam. Citirala mi je Petrove reči: »A vi ste izabrani rod, carsko sveštenstvo, sveti narod, narod dobitka, da objavite dobrodetelji Onoga koji vas dozva iz tame k čudesnome vidjelu svome« (1. Petrova 2,9).

Kad sam konačno prihvatila svoj spoljašnji izgled, Bog je počeo da mi ukazuje na potrebu da se bavim svojim unutrašnjim bićem. Počela sam da razmišljam o rečima: »Vaša ljepota da ne bude spolja... Nego u tajnome čovjeku srca, u jednakosti krotkoga i tihoga duha, što je pred Bogom mnogocjeno« (1. Petrova 3,3,4). U toj borbi da prihvatim sebe, počela sam da uviđam da je to đavolja smicalica kojom je pokušao da me navede da budem toliko obuzeta svojim spoljašnjim izgledom da mi to skrene pažnju sa onoga što je zaista važno, a to je ko sam ja i u šta verujem.

Prihvati svoje mane jer je Bog to već učinio.

Današnje društvo zastupa ideju da je spoljašnji izgled najvažniji. Televizija i društveni mediji podstiču nas da budemo opsednuti svojom težinom, bojom kose, belinom zuba, vrstom odeće koju nosimo, i tako dalje. Nažalost, vrlo malo pažnje posvećuje se izgradnji sopstvenog karaktera.

Prvi korak je voleti sebe, prihvatiti ono što je Bog imao na umu za tebe. Samo budi ono što jesi. Kad zavoliš sebe kao što te Bog voli, tada počinješ da pronalaziš svrhu i bivaš oslobođen/oslobođena da voliš druge i deliš ljubav koju ti je On pružio. Ti nisi nikakva greška, bez obzira kako izgledaš i da li si čudan/čudna. Prihvati svoje mane jer je Bog to već učinio.

ODGOVORITE

1. Kako održavate ravnotežu između prihvatanja i negovanja svog spoljašnjeg izgleda s jedne strane i jačanja svog unutrašnjeg bića s druge strane?
2. Na koji način prihvatate svoje mane? Da li ličite na Hrista? Kako da vidite sebe onako kako vas Bog vidi?

Heder Martin, Birmingham, Alabama, SAD

ZAKLJUČAK

U 1. i 2. Petrovoj poslanici ponuđene su smernice za posvećen život koji obuhvata veru, dobrotu, znanje, samokontrolu, istrajnost, pobožnost, uzajamnu naklonost i ljubav. Petar takođe govori o tome da se treba pridružiti Hristu u Njegovom stradanju. Tekst u Kološanima 1,24 objašnjava da Hristos još uvek strada u svom telu, koje je crkva, dok se ona bavi problemima ovog sveta. Sve karakteristike svetog življenja koje nalazimo u Petrovim poslanicama su osobine karaktera koje treba da negujemo kako bismo nosili terete drugih. To znači uzeti svoj krst, o čemu Isus govori, ne da bismo stradali zarad samog stradanja, već da bismo stradali zarad drugih.

RAZMOTRITE

- Napravite buket u kom će svaki cvet predstavljati jednu od osobina navedenih u 2. Petrovoj 1,5-7. Možete napraviti cvetove od papira i nacrtati vazu sa cvećem. Neka vaza predstavlja veru. U kom smislu vera predstavlja osnovu tih osobina?
- Molite se za one koji zaista imaju udela u Hristovim fizičkim patnjama. Napravite istraživanje o progonstvu hrišćana u oblastima koje kontrolišu teroristi ili u državama u kojima je komunizam još uvek na vlasti.
- Ponesite danas nečije breme tako što ćete mu/joj odneti ručak, oprati veš, ponuditi vožnju, saslušati ga/je.
- Učestvujte u nekoj aktivnosti kao što je šetnja, trčanje, ili vožnja bicikla. A onda zamislite kako bi to izgledalo da vam je noga slomljena, a vi i dalje pokušavate da se time bavite. Ako jedan deo tela pati, celo telo pati, a i Hristos, kao glava tog tela, takođe pati.
- Napravite listu prioriteta. Najpre navedite svoje tri najviše vrednosti. Označite ih brojevima 1, 2, 3, po redosledu. Zatim napravite listu svojih dnevnih aktivnosti. Zatim i njih poređajte po brojevima: 1, 2, 3 i tako dalje, zavisno od vremena koje im posvećujete. Koliko se te dve liste podudaraju? Da li najviše vremena posvećujete svojim najvećim prioritetima? Ako ne, razmislite koje biste promene mogli uvesti da se više posvetite svojim prioritetima.

POVEŽITE

Elen G. Vajt, *Apostolska crkva - Hristovim tragom*, 52. poglavlje, »Nepokolebljiv do samog kraja«.

C. S. Lewis, *The Problem of Pain* (Macmillan, 1946), chaps. 6, »Human Pain«, and 7 »Human Pain, Continued«.

Pouka 10

Od 27. maja do 2. juna 2017.

Proroštvo i Pismo

*»I imamo najpouzdaniju proročku riječ,
i dobro činite što pazite na nju,
kao na vidjelo koje svijetli na tamnome mjestu,
dokle dan ne osvane i Danica se ne rodi u srcima vašima.«
(2. Petrova 1,19)*

Jedan oblik predviđanja često posmatramo na televiziji – to je vremenska prognoza. Da li će sutra padati kiša ili ne? Meteorolozi će vas informisati šta će se, prema njihovim predviđanjima, dešavati sutra. Upotrebiće gomilu statističkih i istorijskih podataka da bi potkrepili svoje mišljenje. Međutim, kiša ponekad pada kao što je i prognozirano, a ponekad ne. Očigledno, ljudska predviđanja ne ostvaruju se uvek prema očekivanjima.

U Bibliji ima mnogo prognoza i predviđanja, kako u Starom tako i u Novom zavetu. Isus, koji je tokom života na zemlji koristio mnogo slikovitih opisa i simbola u većini svojih govora, mnogo je govorio, između ostalog, i o tome šta će se događati u budućnosti. Jednom prilikom kad je otišao u Jerusolim povodom jevrejske Pashe, Isus je ušao u hram i sve trgovce isterao napolje. Kad su pokušali da Ga optuže, On im je odgovorio: »Razvalite ovu crkvu, i za tri dana ću je podignuti« (Jovan 2,19). Iako su svi smatrali da je nemoguće ponovo saizdati hram za manje od jedne sedmice, Isus je u stvari time pretekao da će On umreti i vaskrsnuti u roku od tri dana. Tako je zaista i bilo.

Proročanstva zapisana u Bibliji nikad ne greše.

Neki od Petrovih spisa veoma nalikuju onome što je Isus proricao. Oni odslkavaju način razmišljanja koji je Petar izgradio učeci se od Isusa. Buduci da mi sada živimo u vreme kraja, on nas upozorava da se pripremimo jer je kraj blizu (1. Petrova 4,7), baš kao što je Isus govorio u Evanđelju po Mateju 24,14. U tim danima postojaće »rugači koji će živjeti po svojijem željama« (2. Petrova 3,3), čega bi mi trebalo da budemo i te kako svesni. Petar nas takođe opominje: »Čuvajte se od lažnijeh proroka, koji dolaze k vama u odijelu ovčijemu, a unutra su vuci grabljiviji« (Matej 7,15).

Ljudska predviđanja o nastupajućim događajima mogu biti pogrešna. Prognoze se neće uvek ispuniti. Međutim, proročanstva zapisana u Bibliji nikad ne greše. Sve što smo naučili ukazuje nam da je jedino ispravno da verujemo da će se sve ispuniti onako kako je zapisano u Bibliji. Kako budemo nastavljali sa proučavanjem ove semice, pouke iz Petrovih poslanica mogle bi da nam pruže više uvida u predmet koji treba da razumemo.

Osvald Tarore, Džakarta, Indonezija

Poslanice koje proučavamo ovog tromesečja napisao je ribolovac Petar, pozvan da bude apostol Gospoda Isusa Hrista (1. Petrova 1,1). Petar je bio impulsivan, brzoplet i samopouzdan, ali i iskren, privržen i odan učenik. Imao je jedan od najživopisnijih karaktera među učenicima i upravo on je taj s kim se dobar deo nas najlakše poistovećuje kada je reč o našim unutrašnjim i spoljašnjim borbama i ličnoj disciplini.

Kako proroci stiču svoju mudrost? Koliko su oni razumeli od onoga o čemu su pisali? Po čemu se naše razumevanje razlikuje od proročkog (1. Petrova 1,12.13)? Šta Petar kaže da Biblija nije (2. Petrova 1,16.20.21)? A šta da jeste (stihovi 19, 21)? Šta ste naučili o tome kako je Biblija došla do nas (stihovi 20, 21)?

Petar nas podseća da je »sve Pismo« od Boga nadahnuo. To nam ne dopušta da odlučujemo koji deo Pisma je nadahnut od Boga, a koji predstavlja ljudsku izmišljotinu. Ali šta znači to da je ono nadahnuo, ili »od Boga dano«? Reč »dano« (2. Timotiju 3,16) je prevod grčke reči *teopneustos*. Možemo se osvrnuti na Adama da bismo dobili nagoveštaj o njenom značenju. Adam, prvi čovek, bio je »Bogom nadahnut«, što je značilo da je Bog doslovno udahnuo život u njega. Prema tome, Adamov život bio je nadahnut od Boga, i to je razlog što je on postao živa duša. Zbog toga se Biblija naziva živom Božjom Rečju. Ona ima silu da nas ubedi, popravi i uputi u to kako da rastemo do punine Božje.

Tekst u 2. Petrovoj 1,19-21 definiše dar proroštva. To je čin autoritativnog govorenja u Božje ime, bilo da je reč o predskazanju budućih događaja ili objavljivanju Božje volje. Predskazanje nije ključno za ulogu proroka, niti se svi proročki govori bave proricanjem. Neke proročke izjave mogu biti opomene ili saveti koje prorok daje, a nadahnuti su Svetim Duhom. Prorok može da govori o prošlosti, sadašnjosti, ili budućnosti.

Petar je imao jedan od najživopisnijih karaktera među učenicima.

ODGOVORITE

1. Da li je moguće da i mi u sadašnje vreme dobijemo od Boga proročanstva, poput proročanstava iz prošlosti, o tome šta će se događati u poslednjim danima?
2. Mi verujemo da spisi Elen Vajt predstavljaju Božji dar proroštva namenjen nama. Kako možemo na praktičan način upoznati s tim druge koji ne veruju isto kao i mi?

Roni Panambunan, Bekasi, Indonezija

**Živeti u mraku (1. Mojsijeva 1,2; O Jovu 3,5; 30,26.27;
Priče Solomonove 2,13)**

U Bibliji, tama je povezana sa uslovima nepodobnim za život (1. Mojsijeva 1,2), posledicama pobune protiv Boga (2. Mojsijeva 10,21), odvrćanjem od Njega (Priče Solomonove 2,13), smrću (O Jovu 3,5; 10,21; Psalam 107,10.14), ili nekim neprijatnim stanjem sa kojim se Božji narod suočavao (O Jovu 30,26.27; Psalam 143,3). Prve tri situacije su posledica Božje odsutnosti, dok se u poslednjoj Božji narod našao i pored toga što je imao blizak odnos sa Njim. Ovi stihovi ukazuju da bi u tami mogao da se nađe svako, bez obzira da li je pravedan ili zao, bilo da je to sam izabrao ili ne.

Kome god da se to dešava, biti u tami je neprijatno, nezgodno i neudobno. Bog i sam vidi da je za ljude bolje da imaju svetlost (1. Mojsijeva 1,3.4). Zato On preuzima inicijativu da bi dao svetlost koja će obasjati one koji su u mraku i omogućiti im da izađu iz njega. Da li se vi nalazite u mraku zbog sopstvenih odluka? Ili ste u mraku zbog neprijatelja vaše duše, kao što su bili Jov i David (O Jovu 30,26.27; Psalam 143,3)?

Iz mraka ka svetlosti (1. Mojsijeva 1,2-4; 2. Mojsijeva 19,4-6; 1. Petrova 2,9)

Pre nego što je Bog započeo sa stvaranjem, zemlja je bila »bez oblička i pusta, i bješe tama nad bezdanom« (1. Mojsijeva 1,2). Zato je Bog preuzeo inicijativu da stvori svetlost na početku prve sedmice. Kad je svetlost nastala i razvejala tamu, Bog je video da je svetlost dobra (1. Mojsijeva 1,3.4).

Gde god postoji tama, Bog uvek preuzima inicijativu da donese svetlost. Izraelski narod je bio u tami dok su bili robovi u Egiptu, pre nego što ih je Bog izveo odatle da bi od njih načinio svoj naročiti narod (2. Mojsijeva 19,4-6). To je postalo analogija za način na koji Bog poziva svoj narod, duhovni Izrael, »iz tame k čudesnome vidjelu« da bude Njegov poseban narod (1. Petrova 2,9).

Možda smo odlučili da se pobunimo protiv Njega, ili da se ne obaziremo na Njega, i tako živimo u tami. Možda smo u prošlosti doneli neku pogrešnu odluku, zbog čega je naša savest pomračena. Možda se nalazimo u nekim nesrećnim okolnostima i suočavamo se sa gorčinom, razočaranjem ili beznadežno lošim prilikama iz kojih ne vidimo izlaz. Koliko god da je gusta tama u kojoj se nalazimo, Bog će nam rado dati svetlost i izvesti nas »iz tame k čudesnom vidjelu«.

Hristos – Svetlost (Psalam 119,105; Jovan 1,14; Isaija 42,16; 2. Petrova 1,19)

Onima koji su u tami, Bog daje svoju Reč da bude »žizak nozi (njihovoj), i vidjelo stazi (njihovoj)« (Psalam 119,105). Da bi ljudskom rodu pokazao živu Reč Božju, On sam »postade tijelo i useli se u nas« (Jovan 1,14). On je prava Svetlost koja može da razveje našu tamu. Mnogo pre nego što se Hristos utelovio, prorok Isaija je najavio: » Učinih /Te/ vidjelom narodima da budeš Moje (Božje) spasenje do krajeva zemaljskih« (Isaija 49,6). Osim toga, najavljeno je da će Hristos otvarati »oči slijepima«, izvesti »sužnje iz zatvora i iz tamnice koji sjede u tami« (Isaija 42,7), i obratiti »mrak u svjetlost i što je neravno u ravno« (Isaija 42,16).

Pošto su se ta proročanstva ispunila u Isusovom životu, Petar ukazuje da mi treba da pazimo na tu pouzdanu proročku reč kao na »vidjelo koje svijetli na tamnome mjestu, dokle Dan ne osvane i Danica se ne rodi u srcima vašima« (2. Petrova 1,19). One od nas koji su u mraku, Petar podstiče da upere svoj pogled u Isusa, Onoga koji ispunjava sva proročanstva Starog zaveta. U tom stihu, Petar nam pokazuje napredovanje svetlosti.

Dok se nalazimo u tami, ne smemo dopustiti da nam ona oduzme životnu snagu. Možda to u početku neće biti tako upadljivo, ali Bog će sigurno preuzeti inicijativu da bi nam dao taman toliko svetlosti da nas izvede na »put... pravednički« koji je »kao svijetlo vidjelo, koje sve većma svijetli, dok ne bude pravi dan« (Priče Solomonove 4,18). Kad nam Bog daje malo svetlosti, moramo da je čuvamo, da pazimo na nju, da odvratimo svoj pogled od trenutne situacije ka svetlosti koja nam je otkrivena u Njegovim rečima. Moramo je se čvrsto držati, posvetiti joj svoje misli i truditi se oko nje. Tada će se, zasigurno, ispostaviti da je ta mala svetlost, u stvari, zvezda Danica /jutarnja zvezda/ i Sunce pravednosti. Noć plakanja će proći, a Isus će je pretvoriti u radosno jutro.

Hristos, sjajna jutarnja zvezda /sjajna zvezda Danica/ osvetliće naše pomračeno srce i zatamnjenju savest. On, sa kojim otpočinje svaki novi dan, daće nam novi život samo ako budemo pazili na sve Njegove reči. Kad se sunce rodi i dan osvane u našem srcu i životu, On će nam doneti isceljenje. Mrak će se pretvoriti u svetlost. Noć u dan. Jutro u radost. A sve to sa jednim ciljem: »Da se svijetli (naše) vidjelo pred ljudima, da vide (naša) dobra djela, i slave Oca (našega) koji je na nebesima« (Matej 5,16).

ODGOVORITE

1. Koje odluke i okolnosti su možda dovele do toga da živite u tami?
2. Šta vas sprečava da dopustite Hristu da zasvetli u vašem srcu i rastera mrak?
3. Na koji način možete dopustiti da svetlost zasja u vama da bi drugi mogli da slave i hvale Boga?

Elvis Sumanti, Airmadidi, Sulavesi Utara, Indonezija

»Propovedajući Hrista, Petar je iznosio dokaze iz Starog zaveta. Stefan je postupao na isti način. Pavle se u toku svoje službe, takođe, pozivao na Pismo koje je proreklo rođenje, patnje, smrt, vaskrsenje i vaznesenje Isusa Hrista. Nadahnutim svedočenjem Mojsija i drugih proroka, on je uspešno dokazao da je Isus iz Nazareta zaista Mesija i naglasio da je od Adamovih dana, Hristov glas govorio preko patrijaraha i proroka.«¹

**»Kakva je to
pouka za Božji
narod hrišćanskog
vremena!«**

»Veliko delo propovedanja Jevanđelja neće se završiti manjim pokazivanjem Božje sile od one koja je obeležila njegov početak. Proročanstva koja su se ispunila izlivanjem ranoga dažda u početku propovedanja Jevanđelja treba ponovo da se ispune prilikom njegovog završetka u obliku poznoga dažda. Tako će nastati 'vremena odmaranja od lica Gospodnjega' koja je apostol Petar očekivao kada je napisao: 'Pokajte se, dakle, i obratite se da se očistite od grijeha svojijeh, da dođu vremena odmaranja od lica Gospodnjega. I da pošlje naprijed narečenoga vam Hrista Isusa' (Dela apostolska 3,19.20).«²

»Petar o tom spasenju kaže: 'Tražiše i ispitivaše za nj proroci, koji za vašu blagodat prorekoše; ispitujući u kakvo ili u koje vrijeme javljaše Duh Hristov u njima, naprijed svedočeći za Hristove muke i za slave po tome; kojima se otkri da ne samijem sebi nego vama služahu' (1. Petrova 1,10-12). Kakva je to pouka za Božji narod hrišćanskog vremena! Ti sveti Božji ljudi 'tražiše i ispitivaše' u vezi sa otkrivenjima namenjenim onima koji još nisu bili ni rođeni. Kakav ukor za svetovnu ravnodušnost koja se zadovoljava tvrdnjom da se proroštva ne mogu razumeti.«³

ODGOVORITE

1. Zašto je uvek važno da usredsredimo misli na Isusa i Evanđelja dok razgovaramo o proročanstvima?
2. Na koji način učimo mlađe generacije kako da znaju i razumeju proročanstva o poslednjem vremenu dok istovremeno uživaju u svojoj mladosti?

Deril Timoti, Džakarta, Indonezija

1. Elen G. Vajt, *Apostolska crkva - Hristovim tragom*, str. 221, 222 orig.

2. Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 611, 612 orig.

3. Ellen G. White, *From Here to Forever*, p. 214.

Jedna od najstarijih izreka u engleskom jeziku glasi: »Možete odvesti konja na pojilo, ali ga ne možete prisiliti da pije«. Taj aforizam se neosporno može primeniti na hrišćanski život. Čovek može lako da usvoji neke hrišćanske aktivnosti, kao što su odlaženje u crkvu, pevanje hrišćanskih pesama, čitanje Biblije, pa čak i učenje njenih stihova napamet. Međutim, imati pravu veru u spasonosni odnos sa Hristom je nešto potpuno drugačije.

Petar je izvesno vreme razgovarao, obedovao i putovao zajedno sa Isusom. Bio je svedok Hristovih čuda, spreman čak i da umre za svog Učitelja. Pa ipak, uprkos svom bliskom odnosu sa Isusom, Petar nije razvio istinsku veru pre svog istinskog obraćenja. Nedostatak takve vere urodio je time da se on više oslanjao na sebe, a manje na Boga. Kad je došao dotle da se triput odrekne Isusa, Spasiteljeva žalost zbog njegove samodovoljnosti konačno ga je dovela do pokajanja. Tek tad je »Petar došao do prekretnice, i gorko se kajao zbog svog greha... Tada je njegovog samopouzdanja nestalo.«¹

Kukurikanje petla označilo je rađanje sunca i svitanje dana. Kako je svetlost sunca prodirala kroz noćnu tamu, tako se svetlost Božje slave koja je zračila iz Hristove pojave probijala kroz veo tame u Petrovom srcu. U toj svetlosti on je uspeo da sagleda sopstveni jad.

Petar je sledio učenje Pisma. Međutim, to mu nije bilo ni od kakve koristi sve dok se zvezda Danica nije rodila u njegovom srcu, a Hristos mu razotkrio njegove zablude. Zahvaljujući iskrenoj veri, Petar se više nije uzdao u sebe, već se potpuno uzdao u Boga. »Kad sagledaju sopstvenu ništavnost, ljudi su spremni da se pokriju Hristovom pravедnošću.«²

Pazeći na Reč i dopuštajući njenom Autoru, Isusu Hristu, zvezdi Danici i Suncu pravde, da se rodi u našem srcu, doživelićemo iskreno pokajanje kao Petar. Hristos će tada izgraditi svoju veru u nama, veru koja će ukinuti naše uzdanje u sebe i uputiti nas na svemogućeg Boga.

ODGOVORITE

1. Da li čeznete da doživite promenu života kao Petar?
2. Na osnovu čega čovek može znati da se Sunce rodilo u njegovom srcu?
3. Na koju vrstu vere očekujemo da naiđemo čitajući Bibliju?

Ramon J. Tengkanu, Džakarta, Indonezija

1. Ellen G. White, *Conflict and Courage*, p. 321.

2. Ellen G. White, *The Faith I Live By*, p. 111.

Tokom 1980-ih prikazivala se televizijska serija pod nazivom *Prati me!* Bio je to program koji je gledaocima pomagao da uče engleski jezik kroz praktične, svakodnevne razgovore. Emisija je postala pravi hit i mnogi su je »pratili« u raznim zemljama. Šta se ljudima toliko dopalo u toj emisiji? Da li je to bio pravi britanski akcenat? Ili dobro smišljane priče?

Ljudi postaju ljubitelji nečega i počinju da »prate« nešto ili nekoga iz mnogo različitih razloga. Razlog može biti jak i razuman, ali može biti i slab i nepraktičan. A u nekim slučajevima, čak i potpuno neočekivan. Lako se može zapaziti kako ljudi potpadaju pod uticaj društvenih medija i kakva je njihova reakcija na nešto što vide, čuju, ili u šta veruju.

Neki ne mare mnogo za ono što se dešava oko njih.

Sledbenici imaju značajnu ulogu koja ponekad postaje važnija i od uloge samog vođe. Barbara Kellerman, u svojoj knjizi *Followership (Sledbeništvo)*, deli sledbenike u pet kategorija, naime: (1) izolovane, koji imaju ograničeno ili nikakvo poznavanje vođe; (2) posmatračke, koji znaju šta se dešava, ali odlučuju da se ne mešaju; (3) učesnike, koji su angažovani na ovaj ili onaj način; (4) aktiviste, koji gaje snažna osećanja prema svom vođi i postupaju u skladu s tim; i (5) krajnje požrtvovane, koji su spremni sve da rizikuju za svog vođu.

Iste karakteristike mogu se zapaziti i kod onih koji slede Isusa. To se lako može primetiti čak i u crkvi. Neki ne mare mnogo za ono što se dešava oko njih, drugi radije stoje po strani i posmatraju, a neki opet vole da uzmu učešća i pruže podršku svom vođi i organizaciji (ili da im se suprotstave). Neki su revnosni i puni energije, a neki su duboko odani svojim vođama i spremni da se zauzmu za njihovu stvar.

Petar i Pavle su sa pouzdanjem i sigurnošću pisali o Isusu. Oni su snažno verovali u Njega i Njegova učenja. I nama danas, Isusova poruka je potpuno jasna. Ista ona poruka koja je više puta ponovljena Petru, odnosi se i na nas: »Pasi ovce Moje«.

ODGOVORITE

1. Kako stvari danas stoje? Mi nismo te sreće kao što je bio Petar, koji je mogao direktno da se druži sa Isusom dok je On bio na Zemlji. Hoćemo li Ga ipak slediti?
2. Kakav je izazov pred nama danas? Kako možemo da doprinesemo staranju o Isusovim ovcama i da utičemo na njih da Ga slede?

Gilbert Sigar, Džakarta, Indonezija

ZAKLJUČAK

U jednom vrlo nesigurnom svetu, Petar je pronašao nešto na čemu je mogao da utemelji svoj život. Upoznao je Isusa i sledio Ga. U jednom trenutku, Isus mu je oprostio i dodelio mu službu. Ali, osim toga, Petar je Isusa pronalazio u čitavoj Bibliji. Reč jevrejskih proroka svedočila je o tome ko je Isus bio, šta je činio i šta će činiti. Tako je Petar, na osnovu ličnog iskustva, mogao da posvedoči da se Božja Reč ispunila. Usred nesigurnosti našeg sveta, Petar nam preporučuje tu istu sigurnost, sigurnost koja se pronalazi u Isusu i u Božjoj Reči koja svedoči o Njemu i daje nam nadu zahvaljujući Njemu.

RAZMOTRITE

- Sakupljajte vremenske prognoze, možda iz nekih lokalnih novina, za svaki dan u toku jedne sedmice. Uporedite ta predviđanja sa stvarnim vremenskim uslovima. Koliko su tačna bila ta predviđanja? Saznajte što možete više o tome kako se pravi vremenska prognoza i kako vremenske prilike mogu da variraju u odnosu na prognozu tokom sedmice.
- Zamolite vođu izviđača ili nekog drugog iz vaše crkve ko se dobro snalazi u prirodi da vam pokaže kako se zvezde mogu koristiti za orijentaciju. Šta je to što zvezde čini tako pouzdanim tačkama za orijentaciju? U kom smislu je to simbol Isusa kao naše zvezde Danice?
- Napišite propoved u stilu Petrove propovedi iz Dela apostolskih 2,14-40. Ako imate neku grupu radoznalih ljudi izvan svog doma ili crkve koji vas pitaju zašto verujete i zašto ste oduševljeni Isusom, kako biste objasnili svoju veru u kontekstu koji bi imao smisla za ljude iz vaše društvene sredine, koji možda ne znaju ništa o Isusu?
- Čitajte različite biblijske tekstove o svetlosti i tami koji se navode u pouci za ponedeljak. Napravite umetnički rad koristeći neko sredstvo po svom izboru da biste ilustrovali jednu ili više tih slika u vezi sa svetlošću i tamom.
- Prisustvujte nekom sastanku u vezi sa aktivnostima crkve i, ukoliko se ukaže prilika, pitajte kako bi Isusu moglo da se da centralno mesto u svemu što crkva radi.

POVEŽITE

Matej 16,13-20; Dela apostolska 2,14-41.

Elen G. Vajt, *Čeznja vekova*, 3. poglavlje, »Kad se navrši vreme«; *Velika borba*, 22. poglavlje, »Ispunjena proročanstva«; *Put Hristu*, 10. poglavlje, »Poznavanje Boga«.

Bryan Ball, *Can We Still Believe the Bible?* (Signs Publishing, 2014), chap. 6, »Prophecy Speaks«.

Lee Strobel, *The Case for Christ* (Zondervan, 2013), chap. 10, »The Fingerprint Evidence«.

Nejtan Braun, Melburn, Australija

Pouka 11

Od 3. do 9. juna 2017.

Lažni učitelji

*»Obećavaju im slobodu, a sami su robovi pogibli;
jer koga ko nadvlada onaj mu i robuje.«*

(2. Petrova 2,19)

3. jun 2017.

IZVORI BEZ VODE I ZAPUŠENE ILI SMRZNUTE SLAVINE

UVOD (2. Petrova 2,17)

Su

Metafora bezvodnih izvora i zapušenih ili smrznutih slavina aludira na velike prepreke i duboko razočaranje, što dovodi do određenih pitanja. Kako izlazite na kraj sa razočaranjem? Da li ga prihvatate kao činjenično stanje, ili burno reagujete zato što vas je vaša osoba iz snova izneverila, ili vas je neka beznačajna sitnica omela?

Evo jedne slične situacije. Podrazumeva se da skoro svi verujemo da će nam učitelji i profesori pošteno preneti znanje, tako da će vredni učenici i studenti moći da ispitaju ili primene principe, odnosno usvoje pojmove koji su im potrebni da bi ostvarili svoje akademske ciljeve. Međutim, povremeno se pojave neke beskrupulozne osobe (lažni učitelji) koji skliznu u tu drugu kategoriju. Što je još čudnije, ta nepoželjna grupa može se naći i u crkvama i, nažalost, ona može doneti sa sobom svoje opasne jeresi. Biblija za takve kaže da su »oblaci bezvodni« (Juda 1,12), ili »bezvodni izvori« (2. Petrova 2,17).

Hrišćani su izvori duhovne vode. Upravo tako izgledaju i lažni učitelji – kao oni koji iznose istinu. Međutim, bez sile Svetog Duha, bez dubokog obraćenja i odlučne posvećenosti službi, oni za to nisu sposobni, jer se nalaze na drugačijem zadatku – onom koji je osmislio Božji neprijatelj. Zato propovedaju malo istine pomešane sa zabludom. Oni su prazni sudovi bez duhovne vode i na kraju će čuti reči: »Idite od mene. Ne poznajem vas.«

U pouci za ovo tromesečje, shvatićete da je plahovitom Petru, koji se sramno odrekao Hrista, spasonosnom blagodaću Božjom data još jedna prilika, i on je čuo reči: »Pasi ovce Moje«; zato što naše neuspehe pokriva Bog nežnog srca koji svima pruža drugu šansu.

U pouci za ovu sedmicu srešćete se sa sada već mnogo manje plahovitim Petrom koji, otrežnjen Božjom blagodaću, pokušava da hrani Božje ovce. U 2. Petrovoj 2,1-3.12-22, on upozorava na lažne proroke u vašoj okolini i lažne učitelje u crkvi, a potom zaključuje: »Ali će doći dan Gospodnji kao lupež noću... Starajte se... Napredujte u blagodat i u poznanju Gospoda našega« (2. Petrova 3,10.14.18).

ODGOVORITE

1. Kako možete prepoznati lažne učitelje?
2. Kako možete neprekidno rasti u blagodati i znanju o Bogu?

Sesili Dejli, Hantsvil, Alabama, SAD

Lažno bogoslužjenje (5. Mojsijeva 13,1-5)

Karakteristike lažnih proroka i proročanstava predstavljene su u 5. Mojsijevoj 13,1-5. Način da prepoznate lažne proroke ili lažne učitelje među onima koji vam proriču uz pomoć snova ili vam najavljuju neki znak ili čudo, jeste da ih pažljivo posmatrate. Možda se ono što su prorekli zaista događa, ali oni ipak ohrabruju ljude da slede druge bogove. Tekst u 1. Samuilovoj 16,7 otkriva sledeće: »Gospod

reče Samuilu: Ne gledaj na lice njegovo ni na visinu rasta njegova, jer sam ga odbacio; jer ne gledam na što čovjek gleda: Čovjek gleda što je na očima, a Gospod gleda na srce«. To nam govori da Bog već poznaje srce svakog čoveka. Nije nam potreban neko drugi da bi nam rekao šta Bog ima na umu za nas.

**Bog je svakome
dopustio da
preispita učenja
koja se iznose.**

Ljudi moraju sami za sebe da upoznaju Boga da ne bi bili prevareni svim onim što čuju. U 2. Timotiju 2,15 nalazimo savet: »Postaraj se da se pokažeš pošten pred Bogom, kao radin koji se nema šta stidjeti, i pravo upravlja riječju istine«. To je ono najvažnije što treba da uradimo. Prema tome, vreme je da otvorimo oči i da dobro pazimo.

Pravi i lažni proroci u Novom zavetu (Matej 7,15-20)

U Matejevom evanđelju, govori se o tom istom, ali na suptilniji način. I danas ima mnogo više lažnih proroka nego što većina misli. Oni se pretvaraju i tvrde da su Božja deca, ali nisu. Ali, premda to uopšte nije lako, Bog nam je ipak dao način da ih prepoznamo: »Po rodovima njihovijem poznaćete ih. Eda li se bere s trnja grožđe, ili s čička smokve? Tako svako drvo dobro rodove dobre rađa, a zlo drvo rodove zle rađa. Ne može drvo dobro rodova zlijeh rađati, ni drvo zlo rodova dobrieh rađati. Svako, dakle, drvo koje ne rađa roda dobra, sijeku i u oganj bacaju. I tako, dakle, po rodovima njihovijem poznaćete ih« (Matej 7,16-20). To znači da oni svojim karakterom pokazuju da li imaju rod Duha koji je opisan u Galatima 5,22.23.

Ta tema se nastavlja u 2. Korinćanima 11,13-15, gde piše: »Jer takvi lažni apostoli i prevarljivi poslenici pretvaraju se u apostole Hristove. I nije čudo, jer se sam sotona pretvara u anđela svijetla. Nije, dakle, ništa veliko ako se i sluge njegove pretvaraju kao sluge pravde, kojima će svršetak biti po djelima njihovijem«. Ovde vidimo da će sotona lično pokušati da prevari Božji narod. On će se pojaviti govoreći istinu, ali će uvek dodati nešto što se ne nalazi u Božjoj Reči. Ako se osvrnemo na vreme stvaranja, vidimo da je on rekao: »Nećete vi umrijeti« (1. Mojsijeva 3,4). Često su lažne tvrdnje o Bogu veoma suptilne i ne mogu se lako prepoznati jer zvuče kao istina.

Šta Bog želi da radimo (2. Petrova 2,1; 1. Jovanova 4,1)

Tekst u 1. Jovanovoj 4,1 jasno kaže šta treba da radimo da bismo prepoznali da li je neko učenje istinito ili lažno: »Ljubazni, ne vjerujte svakome duhu, nego kušajte duhove jesu li od Boga; jer mnogi lažni proroci iziđoše na svijet«. Bog je svakome dopustio da preispita učenja koja se iznose. Ono što religiozne vođe naučavaju mora da se poredi sa Biblijom, da bi se videlo koliko su njihova učenja u skladu sa Božjom Reči. Moramo da primenimo test kako bismo znali da li treba ili ne treba da ih sledimo. Tekst u 2. Petrovoj 2,1 glasi: »A bijaše i lažnijeh proroka u narodu, kao što će i među vama biti lažnijeh učitelja, koji će unijeti jeresi pogibli, i odrićaće se Gospodara koji ih iskupi i dovodiće sebi naglu pogibao«. Jedan od načina da uočimo razliku između onih koji su zaista biblijski učitelji i onih koji iznose lažne tvrdnje u Božje ime je sledeći: kad postoji poricanje Božje sile i Božanstva, ili svega onog za šta se Bog zalaže, znaćemo šta je ispravno, a šta pogrešno.

Božje rešenje (Psalam 26,4.5)

U Psalmu 26,4.5, David nam kaže kako da se odnosimo prema onima koji obmanjuju, koji su licemerni i zli. On započinje govoreći da ne sedi sa njima, ne druži se sa njima, niti ide na njihova okupljanja, a na kraju jasno kaže da ih odbacuje. To je najbolje što vernici mogu da urade. Mi hrišćani možemo biti u svetlu, ali ne od sveta. Bog nam je dao smernice za ponašanje i otvoreno rekao: »Uklanjanje se od svakoga zla« (1. Solunjanima 5,21). To je rešenje – Božje rešenje i put u pobedu.

Terel Holder, Hantsvil, Alabama, SAD

Lažni učitelji i proroci predstavljaju isto toliki problem u Božjoj crkvi danas kao i tokom perioda rane crkve. Isus se postarao za potrebe svoje crkve tako što je lično obučio 12 učenika i upozorio vernike da se zaštite od lažnih pastira. Petar, najimpulsivniji od dvanaestorice apostola, onaj koji se odrekao Hrista, vraćen je u službu i data mu je ozbiljna dužnost da »napasa stado«.

»U razdoblju od nekoliko kratkih godina mnogi među onima koji su obavljali službu učitelja i starešina u Crkvi morali su da polože svoj život za Jevanđelje. Uskoro će se u crkvi pojaviti i 'vuci grabljivi koji neće štedeti stada'. Međutim, ništa od svega toga nije smelo da obeshrabri one koji su sve svoje nade polagali

»Apostol svečano ukazuje Crkvi na zastavu lažnog proroštva.«

u Hrista. Petar je rečima ohrabrenja i dobre volje pokušao da misli vernika od sadašnjih nevolja i budućih patnji skrene na 'nasljedstvo nepropadljivo, koje neće istruhnuti ni uvenuti!«¹

»Dok 'najpouzdaniju proročku reč' uzdiže kao sigurnog vodiča u vremenima punim opasnosti, apostol svečano ukazuje Crkvi na zastavu lažnog proroštva koju će uzdizati 'lažni učitelji' koji će podmuklo unositi 'jeresi pogibili i odrićaće se Gospodara' Isusa Hrista. Ovi lažni učitelji, koji će se pojaviti u samoj Crkvi i koje će mnogi među braćom u veri smatrati pravim učiteljima, za apostola su kao 'bezvodni izvori, i oblaci i magle koje progone vjetrovi, za koje se čuva mrak tamni vavijek'. Petar o njima kaže: 'Bude im posljednje gore od prvoga; jer im bješe bolje da ne poznaše puta pravde, negoli kad poznaše da se vrate natrag od svete zapovijesti koja im je predana' (2. Petrova 2,20.21)...

Ipak, neće svi biti uhvaćeni u neprijateljeve zamke. Kada se bude približio kraj svemu što je na Zemlji, biće vernih koji će biti u stanju da prepoznaju znake vremena. Dok će se veliki broj takozvanih vernika svojim delima odreći vere, preostaće Ostatak koji će ostati veran sve do kraja.«²

Okušanima i vernima može izgledati da Drugi dolazak uveliko kasni, ali apostol ih uverava: »Ne docni Gospod s obećanjem, kao što neki misle da docni... jer neće da ko pogine, nego svi da dođu u pokajanje« (2. Petrova 3,9). Sve dok se Isus ne vrati, biće lažnih učitelja u crkvi, ali ne bi trebalo da im dopustimo da nas oni odvrte od verovanja u Isusa i propovedanja evanđelja.

ODGOVORITE

1. Kako ostajete postojani usred kontroverzi između pravednih i nepravednih vođa?
2. Kako možete biti sigurni da to što verujete i naučavate nije u suprotnosti sa Isusovim evanđeljem?

Gvendolin Vuds, Hantsvil, Alabama, SAD

1. Elen G. Vajt, *Apostolska crkva - Hristovim tragom*, str. 528 orig.

2. Isto, str. 535, 536 orig.

Lažni učitelji su opisani kao vukovi u ovčijem odelu (Matej 7,15). Čitajući Bibliju, shvat ćete da je ona puna primera lažnih učitelja i opasnosti koju oni predstavljaju za Božji narod. Oni obično ili potpuno greše i lako ih je prepoznati, ili su prepredeni i vešti kao zmija kada je rekla: »Nećete vi umrijeti«, mešajući pri tom istinu sa zabludom. Da bismo prepoznali te pojedince, potrebno je da budemo ukorenjeni i utemeljeni u istini, jer ne možemo prepoznati falsifikat ako ne poznajemo original. Biblija kaže da nema istine u onima koji ne govore kao što piše u zakonu i svedočanstvima. Prorok mora da prihvati sva Božja učenja i njegov ili njen život mora biti u skladu sa Božjom Rečju.

U 1. i 2. Samuilovoj, kao i u Knjizi proroka Jeremije, nalazimo primere koji jasno pokazuju šta se dešava Božjem narodu kad odluči da sledi lažne učitelje umesto da sluša Božji glas. U Knjizi proroka Jeremije, vidimo da je narod poslušao savet lažnog proroka i potražio utočište u Egiptu, nasuprot jasnoj Božjoj zapovesti i na sopstvenu propast. Čak su i zlostavljali Jeremiju, Božjeg izabranog proroka, jer im se poruka koju im je on izneo nije svidela.

**Narod je poslušao
savet lažnog
proroka i potražio
utočište u Egiptu.**

Ako ne poznajemo Reč baš najbolje, nećemo moći da se održimo kad se pojave lažni proroci. Prema tome, neophodno je da svi proučavamo Božju Reč da bismo mogli da razlikujemo istinu od zablude. Važno je da proučavamo stih po stih, pravilo po pravilo. To će nas, uporedo sa molitvom, osposobiti da budemo mudri i pronicljivi.

Premda je neophodno da sav Božji narod bude oprezan kad je reč o lažnim prorocima, da bude u stanju da ih prepozna i izbegava, ipak nema potrebe da budemo preterano zabrinuti. U 13. poglavlju Knjige proroka Jezekilja, Bog otkriva svoje planove za lažne i nepokajane učitelje koji zavode Njegov narod. Međutim, nikad se ne može prenaglasiti to da će marljivo proučavanje Biblije i traženje vođstva Svetog Duha sačuvati svakog na pravom putu. To je prava zaštita od prevare.

ODGOVORITE

1. Zašto je neophodno da budemo u stanju da prepoznamo lažne proroke?
2. Šta činimo da bismo pomogli drugima da budu u stanju da ih prepoznaju?
3. Kako, prema Bibliji, možemo prepoznati lažne proroke?

Žaklin Nit-Foster, Hantsvil, Alabama, SAD

Metafora »vukovi u ovčijem odelu« ukazuje na zle namere i prevaru. Ali što je još važnije, ona se može uporediti sa neprijateljem naše duše. Izazivajući teške i kobne situacije, sotona ulazi u stado (naše srce ili crkvenu zajednicu) potpuno prurušen, kao iskreni sledbenik Pastira. On se zatim trudi da zavede i pogrešno usmeri prave ovce, protiveći se i dovodeći u pitanje naša verovanja, Bibliju i učenja, unoseći tako sumnju u um vernika. Međutim, uveren da će Njegove prave ovce poznavati Njegove reči, Pastir se teši saznanjem da kad On »ide pred njima, i ovce idu za njim, jer poznaju glas njegov« (Jovan 10,4). Evo nekih načina da se zaštitite:

Da li ste u stanju da razlikujete Njegov glas od glasova lažnih proroka i učitelja?

upozorava: »Čuvajte se da vas ne prevare, jer će mnogi doći u ime Moje govoreći: Ja sam, i vrijeme se približi. Ne idite, dakle, za njima«.

Utvrdite se u istini kako biste prepoznali zabludu čim je ugledate. Kako neko može razlikovati istinu od laži u ovim poslednjim danima? Jednostavno tako što će sam za sebe proučavati Božju Reč i »stražiti« u stalnoj molitvi. Međutim, straženje u molitvi je više od obične molitve. To znači moliti se za pronicljivost i sticati iskustvo koje vam omogućava da razlikujete prave od lažnih proroka.

Naučite gde šta da tražite u Bibliji. Kad se suočimo sa lažnim učenjima, Biblija nam pruža instrukcije uz pomoć kojih možemo odrediti šta je istina. Evo nekih korisnih tekstova:

1. Autentičnost Biblije (2. Timotiju 3,16; 2. Petrova 1,21)
2. Lažni učitelji (Isaija 8,20)
3. Pojava Isusa Hrista (Matej 24,26,27)
4. Moliti se bez prestanka (1 Solunjanima 5,17).

ODGOVORITE

1. Upotrebite slova *VERA* da biste sastavili akronim koji će biti vaš vodič za testiranje lažnih učenja. Pokažite ga svojim drugovima iz razreda.
2. Zašto je Hristos stavio takav akcenat na lažne proroke poslednjeg vremena?
3. Da li ste u svom životu imali neko iskustvo sa lažnim prorokom, koje biste mogli da iznesete?
4. Lažni učitelji zagovaraju teoriju evolucije. Kakvo je vaše iskustvo u vezi s tim?

Sonja E. Pol, Hantsvil, Alabama, SAD

8. jun 2017.

ČEMU NAS MOŽE NAUČITI PUŠKA?

MIŠLJENJE (2. Petrova 2, 1.2)

Če

Li je prešao rukom preko glatkog kundaka puške od 32 kalibra pomislivši kako se moćno oseća. Nikad ranije nije imao pušku ali, doduše, nikad nije imao ni mnogo čega drugog. Nikad nije imao oca u svom životu, a nikad nije imao ni para. Ali sada se sve to tako brzo promenilo. Veliki Al i momci ponudili su da mu održe sve bitne životne lekcije, pa i šire. Li se smešio. Ipak je uspeo da nešto novca od poslednjeg posla sakrije od Velikog Ala – ili je bar tako mislio.

To jest, tako je mislio do onog dana kad se Lijev mentor pojavio. »Gde je novac?« – zarežao je Al. »Hoću da znam gde si ga stavio?« Taj čovek, na koga se Li ugledao, sada je prislonio cev puške na njegovu slepoočnicu i povukao oroz. Mladićevo mlitavo telo stropoštalo se na pod. Ne osvrnuvši se za sobom ni trenutak, Lijev bivši učitelj prekoračio je njegovo telo i izašao iz prostorije.

I mi ponekad gledamo na pogrešne ljude i pogrešne stvari da bismo nešto naučili. Veliki Al i njegova puška mogli su da pouče mnogo čemu, ali ne iz pravih razloga. Tekst u 2. Petrovoj 2,1.2 kaže da neki od tih učitelja, kao što je bio Veliki Al, uživaju da šire svoje jeresi.

Mi možda ne pucamo, ne krademo i ne ubijamo, ali čemu mi učimo druge načinom na koji živimo? Kao onda kad smo ogovarali onu devojkicu iz crkve koja je zatrudnela, ili gurnuli u leđa onu ženu za koju smo smatrali da se oblači suviše upadljivo, ne znajući da nije ni imala šta drugo da obuče? Svi mi to radimo – ubijamo ljude svojim zlobnim rečima, krademo njihovu radost, šutiramo ih i lomimo im zube da bismo postigli nešto što želimo. I sve to vreme ispunjavamo svoj život besmislicama koje nas uče pogrešnim vrednostima.

Ako na kraju dana, kao Solomon, možemo samo da kažemo da je sve »taština« (Propovednik 12,8), onda je naše hrišćanstvo na nuli. Budimo umesto toga kao onaj učitelj koji je obogaćivao život drugih (videti Propovednik 12,9). Život sa manje zlobe i više smisla – to je ono što bi se dopalo Hristu, našem mentoru.

ODGOVORITE

1. Napravite listu sa najmanje deset učitelja i poučnih stvari koji su vaš život proželi pozitivnim vrednostima.
2. Pišite o lošim učiteljima koje ste imali u životu, o tome kako ste vi reagovali, i o eventualnom boljem primeru koji bi vas u tom trenutku poveo u drugom pravcu.

Hilari Kembel, Hantsvil, Alabama, SAD

ZAKLJUČAK

Nisu sve vođe zaista ono što tvrde. Neki vam ukazuju na Isusa i zalažu se za rast prema Njegovim idealima, dok vam drugi možda odvrćaju pažnju od Hrista i daju lažna obećanja. Sveto pismo nam pruža smernice pomoću kojih možemo da procenimo da li je neko pravi učitelj ili vođa: Da li se zalaže za istinsko bogoslužjenje? Da li rađa duhovni rod? Da li Biblija potkrepljuje njegove tvrdnje? Mi smo dužni da naučimo da procenjujemo ideje koje nam se iznose i da izaberemo da sledimo samo one vođe koji će nas zaista voditi bliže Isusu.

RAZMOTRITE

- Napravite mim, poster, ili neki drugi grafički prikaz na osnovu prvog dela Jevrejima 12,2.
- Napravite blok-dijagram na temu: kako prepoznati lažne proroke i kako se ophoditi prema njima. Počnite s pitanjem: »Da li ta osoba tvrdi da govori sa autoritetom koji potiče od Boga?« (Ako je odgovor Da, onda ona tvrdi da je prorok, stoga pređite na drugi korak, itd.) Na kraju postavite pitanje: »Treba li da radim ono što mi ta osoba kaže?«
- Smislite neko savremenije poređenje. Na primer: Lažni učitelj ili prorok je kao neprecizan nišan (ili netačno GPS navođenje, ili prazna baterija, itd.) zato što...
- Napišite zamišljeno pismo kakvo bi Isus uputio nekom od lažnih učitelja o kojima Petar govori. Šta mislite koji bi mogao biti Njegov glavni cilj?
- Navedite sličnosti i razlike između »vuka u ovčijem odelu« i nekoga ko jednostavno greši u nečemu (kao što je Petar grešio u više navrata).
- Postavite sledeće pitanje trima osobama koje su godina vaših roditelja ili stariji i trima koje su mlađe od vas: Koje osobine ili kakvo ponašanje bi mogli da vas navedu da preispitate kredibilitet vođe?

POVEŽITE

Dwain Esmond, *As I Follow Christ* (Review and Herald Publishing, 2013).

Zdravko Stefanovic, *Thus Says the Lord* (Review and Herald Publishing, 2012).

Šeron Rajt Stromberg, Frederik, Merilend, SAD

Pouka 12

Od 10. do 16. juna 2017.

Gospodnji dan

*»Kad će se, dakle, ovo sve raskopati,
kakovijem treba vama biti u svetom življenju i pobožnosti?«
(2. Petrova 3,11)*

»Slušaću muziku koju želim – to me neće promeniti.« »To je samo jedna cigareta – neću postati zavisnik.« »To je samo jedno piće – šta bi moglo da se desi?« Budimo iskreni – mi ne volimo granice. Ljudi vole da ih pomeraju. To je tako duboko ukorenjeno u našoj prirodi da smo u pobuni protiv Boga već hiljadama godina.

Ali, zamislite kako to izgleda iz Božje perspektive. Tekst u 2. Petrovoj 3,8 glasi: »Ali ovo jedno da vam ne bude nepoznato, ljubazni, da je jedan dan pred Gospodom kao hiljada godina, i hiljada godina kao jedan dan«. Sa naše tačke gledišta, čovečanstvo se tokom istorije veoma promenilo. Mi biramo koji od Božjih zakona želimo da sledimo, smatrajući da naši postupci nisu važni i da su »namere ono što se računa«.

Mi biramo koji od Božjih zakona želimo da sledimo.

Bili smo grešnici kojima je očajnički bio potreban Spasitelj. Kad je taj Spasitelj konačno stigao, ljudi su bili toliko nesprenni da se menjaju da su Ga ubili. Mogli bismo da provedemo još hiljadu godina pitajući se zašto je Hristos dao sebe za nas. Ali ostaje činjenica – On je to zaista učinio. On je

zaista probio sotonine granice. I šta ćemo sad?

Dva zakona deluju u nama – Božji zakon i zakon greha (Rimljanima 7,22-25). Mi moramo da zamenimo zakon zla za zakon dobra. Ako odustanemo od sotoninih granica radi Božjih, osiguran nam je čudesan život. Stvoreni smo po Njegovom liku, i uprkos tome što smo otpali otišavši tako daleko, data nam je prilika da se vratimo u to slavno stanje.

Njegov zakon nas ne ograničava. On nas oslobađa od okova koji su nas tako dugo zadržavali. Sotona kaže da će Bog, ako dopustimo Svetom Duhu da nas u to ubedi, razbiti naše srce u paramparčad. To je tačno, ali samo zato što hoće da ga zameni drugim, koje je *beskrajno bolje*.

U ovim poslednjim danima moramo doneti odluku da li da ostanemo unutar granica Božje ljubavi ili da nastavimo da živimo grešnim životom, ubeđujući sebe da imamo dovoljno vremena da se promenimo. Tekst u 2. Petrovoj 3,11 glasi: »Pošto će se sve tako raspasti, kakvi treba da budete u svetom ponašanju i pobožnosti« (Savremeni srpski prevod). Kad taj dan dođe, unutar čijih granica ćete vi biti?

ODGOVORITE

1. Zašto se mnogi ljudi osećaju nelagodno u vezi sa ograničenjima? Na koji način nam Božje granice zapravo daju slobodu?
2. Zašto je opasno verovati da imamo dovoljno vremena da se promenimo, da postanemo tip osobe spremne za Drugi dolazak?

Zamislite da sedite u sobi čekajući izvršenje smrtne kazne. Pre svog pogubljenja, pišete pismo najvažnijim osobama u svom životu. O čemu biste pisali? U 2. Petrovoj, zatičemo Petra upravo u takvoj mučnoj situaciji.

Naučnici smatraju da je Petar pisao iz Rima dok je čekao na svoje pogubljenje, što je nagovešteno u 1. poglavlju. U tim okolnostima, Petar podseća vernike na ono što je suštinski važno za njihovu veru. Nekoliko tema se provlači kroz čitavu poslanicu, a jednu od njih Petar posebno naglašava u 3. poglavlju, u svojoj raspravi o kraju sveta.

Treba zapaziti da ima izvesnih neslaganja u tumačenju kad je reč o 10. stihu koji glasi: »Zemlja i djela što su na njoj *izgorjeće*«. Međutim, u nekim drugim prevodima tu stoji: »Zemlja i sva dela na njoj biće *ogoljena*« (Savremeni srpski prevod).

U najstarijim dostupnim rukopisima u tom stihu pojavljuje se grčka reč koja znači »otkriti«. Međutim, rukopisi koje su koristili prevodioci nekih od najpoznatijih izdanja Biblije (kao što je »King Džejms«) sadržavale su varijacije, najčešće izraz »izgoreti«. Premda je smisao glagola *otkriti* ovde naizgled izgubljen, u prevodu je uvek bolje koristiti stariji i teže razumljiv tekst. Otuda su neki noviji prevodi ispravniji, jer su prevodioci imali pristupa starijim rukopisima. Filip Komfort se u svom komentaru slaže s tim da kada se određeni glagol shvata kao opis božanskog suda koji otkriva sve što se činilo na zemlji, onda se on bolje uklapa u kontekst samog odlomka.* Stoga nas Petar, u 11. stihu, poziva na posvećen život da bismo, kad svaki detalj našeg života bude »otkriven«, mogli da stojimo čisti na sudu na veliki »dan Gospodnji«.

Petar je prepoznao Hristov poziv kao poziv na neku uzvišeniju realnost. Mi hrišćani smo pozvani da živimo čekajući »po obećanju Njegovu novo nebo i novu Zemlju, gdje pravda živi« (2. Petrova 3,13). Bog nam je dao vreme na ovoj zemlji da bismo se pripremili da boravimo u konačnoj realnosti Njegovog prisustva. Prema tome, svakog dana »mislite o onome što je gore, a ne što je na zemlji« (Kološanima 3,2).

ODGOVORITE

1. Na koji način življenje za novo nebo i novu zemlju menja vašu paradigmu?
2. Kako izgleda živeti svetim životom u 21. veku?

Džekob Robert Stargil Mecner, Obern, Kalifornija, SAD

* Philip W. Comfort, *New Testament and Translation Commentary*, (Carol Stream, Ill.: Tyndale House Publishers, 2008), p. 768.

Propuštena prilika (2. Petrova 1, 1)

Stomak mi se zgrčio kad sam svog prvog dana na državnom univerzitetu ušla u ogromnu menzu. Mora da sam izgledala nervozno jer mi je jedan mladić prišao i pitao: »Mogu li da ti pomognem? Izgledaš zbunjeno.« Ljubazno me je proveo pored različitih rafova sa hranom, pomogao mi da se prijavim i uputio me prema stolu gde smo zajedno seli da jedemo. Nakon nekoliko minuta, pitao me je: »Da li bi htela sa mnom na koncert u petak uveče?«

Nastupila je neprijatna tišina i ja sam konačno uspela da izustim: »Ne, ovaj, žao mi je, ali ne izlazim ni sa kim ko nije moje vere.« Počela sam da govorim o doktrinama, ali sam se uglavnom usredsredila na najvažnije događaje poslednjih dana. On je ljubazno slušao, a onda se izvinio i otišao. Dok sam ga posmatrala kako odlazi, shvatila sam da nisam počela od one istine koja mi je najbitnija: Isus nas voli, a ja to znam zato što nam Biblija to govori.*

Petrov razlog za pisanje (2. Petrova 3, 1.2)

Iako Petar do detalja opisuje najvažnije poslednje događaje koji će prethoditi Isusovom dolasku, njegov prvenstveni razlog za pisanje nije da nas uplaši, već da učvrsti našu veru u Isusa. Moramo imati na umu da se Petar verovatno osećao najodgovornijim za sigurnost Isusa i Njegovih učenika tokom oluje na Galilejskom moru (videti Marko 4,35-41). On je čuo Isusov ukor: »Kako možete da se plašite kad sam ja s vama?« Petar sve nas podseća koliko je važno da nikad ne smetnemo s uma ono što bismo tako lako mogli da zaboravimo u ovom svetu gde nam toliko toga odvlači pažnju. Oni koji su primili Petrovo pismo živeli su, kao i mi, u nemirno vreme, i on je pisao kako bi svakog od nas pripremio za kraj sveta, tako što će utvrditi našu veru u Isusa koji je sa nama.

Hrišćani su upozoreni ljudi (2. Petrova 3,3-10.14.17)

Hrišćani su unapred upozoreni i zato nemaju izgovora. Petrovo prvo upozorenje odnosi se na rugače, i on tom prilikom razotkriva njihov način razmišljanja

**Ne treba dokono
da čekamo, već da
budemo aktivni
učesnici drame koja
se odigrava.**

kao pogrešan. »Jer navalice (namerno) neće da znaju« (2. Petrova 3,5) da je zemlja već jednom bila uništena. Oni optužuju Boga da kasni i koriste to kao izgovor da nastave da greše. Petar, za razliku od njih, pokazuje da do tog prividnog kažnjenja nije došlo Božjom, već ljudskom krivicom. Bog je strpljiv i milostivo nam daje vreme »jer neće da ko pogine, nego svi da dođu u po-

kajanje« (9. stih). Rugačima je promaklo ono bitno: »Trpljenje Gospoda našega« ide njima u prilog (15. stih).

Petrovo sledeće upozorenje je vrlo direktno: »Ali će doći dan Gospodnji kao lpež noću, u koji... zemlja i djela što su na njoj izgorjeće« (10. stih). On jasno poziva na poverenje u sigurnu proročku reč.

Njegovo poslednje upozorenje je lično: »Čuvajte se da prijevaram bezakonika ne budete odvedeni s njima, i ne otpadnete od svoje tvrđe« (17. stih). Petar nam unapred govori o onome što dolazi – za *naše* dobro.

Aktivno nasuprot neaktivnom čekanju (2. Petrova 3,11-18)

Sada kad znamo šta možemo da očekujemo, kakvi ljudi treba da budemo dok čekamo da Isus dođe? Ne treba dokono da čekamo, već da budemo aktivni učesnici drame koja se odigrava.

Treba da čekamo u čistoti, da bi nas On zatekao »čiste i prave u miru« (2. Petrova 3,14). Kako to da postignemo? Prvo, svakodnevnim predanjem sebe Bogu. Zatim, donošenjem odluka koje vode ka pravednosti. I konačno, tako što ćemo biti samopožrtvovani a ne samoljubivi. Unutrašnja snaga neophodna da bismo nadvladali greh i bili besprekorni potiče iz neprekidne povezanosti sa Isusom kroz prisutnost Svetog Duha koji obitava u nama (videti Jovan 15).

Mi treba da čekamo pokazujući Isusovu gorljivost za izgubljene. Dok čekate, »napredujte u blagodati i poznanju Gospoda našega i Spasa Isusa Hrista« (18. stih). Naš svakodnevni duhovni rast od životnog je značaja za našu pripremu da bismo delili silu evanđelja sa drugima, i isto tako ključan za našu spremnost da živimo u novom svetu koji Isus priprema.

Dve vrste čekalaca (Matej 24,21.22)

Kad Isus bude došao, postojaće dve vrste ljudi na zemlji: verni i neverni. Jedna grupa će se usredsrediti na zastrašujuće aspekte događaja poslednjih dana kakve opisuju Petar i drugi biblijski pisci. »Jer će biti nevolja velika kakva nije bila od postanja svijeta dosad niti će biti; i da se oni dani ne skrate, niko ne bi ostao« (Matej 24,21.22). Druga grupa, u koju spada i Petar, jedva čeka da Isus dođe. To su vernici koji žive »čekajući i želeći da bude skorije dolazak Božijega dana, kojega će se radi nebesa spaliti i raskopati, i stihije od vatre rastopiti? Ali čekamo po obećanju Njegovu novo nebo i novu Zemlju, gdje pravda živi« (2. Petrova 3,12.13). Petrove reči dopiru do nas kroz vekove, podstičući nas da budemo nepokolebljivi u svom uzdanju u Isusa, Onoga koji nas voli. »Ali će doći dan Gospodnji« (2. Petrova 3,10).

ODGOVORITE

Šta vam prvo padne na um kad pomislite na događaje poslednjeg vremena koji će kulminirati Isusovim dolaskom? (a) Samo da ne bude za vreme mog života! (b) Kako ću se održati tokom vremena nevolje? (c) Zaista želim da Isus dođe, ali mi je potrebno još malo vremena! ili (d) Jedva čekam! Samo da bude što pre!

Kejti Godard, Čatanuga, Tenesi, SAD

* Jesus loves us, and this I know, for the Bible tells us so.

Prema Elen Vajt, na dan Gospodnji ne bi trebalo da gledamo kao na dan propasti i uništenja, već nade i radosti. To je vrhunac hrišćanskog putovanja, kad ćemo se sresti sa svojim Gospodom u vazduhu, i kada ćemo Onog ko je preuzeo naše grehe i u potpunosti otplatio naš dug ugledati licem k licu.

»Jedna od najozbiljnijih, a ipak najslavnijih istina otkrivenih u Bibliji je istina o Drugom dolasku Isusa Hrista, koji će doći da dovrši veliko delo otkupljenja. Božjem hodočasničkom narodu, koji je tako dugo boravio u ovoj 'dolini sjena smrtnoga', dragocena, radosna nada data je obećanjem o dolasku Onoga koji je 'vaskrsenje i život' i koji će 'prognane svoje vratiti kući'. Nauka o Drugom dolasku je ključna nauka svetih Spisa. Od onoga dana kada je prvi par u žalosti izašao iz Edema, deca vere očekivala su dolazak Obećanoga da sruši silu neprijatelja i da ih vrati u izgnanost. Raj.«¹

**»Dragocena,
radosna nada data
je obećanjem o
Njegovom dolasku.«**

»Gospodnji dolazak je tokom svih vekova predstavljao nadu Njegovih istinskih sledbenika. Spasiteljevo oproštajno obećanje na Maslinskoj gori da će ponovo doći, obasjavalo je budućnost Njegovim učenicima, ispunjavalo njihova srca radošću i nadom, koju tuga nije mogla potisnuti ni nevolje potamneti. Usred patnji i progonstva, 'javljanje slave velikoga Boga i Spasa našega Isusa Hrista' bilo je njihova 'blažena nada'.«²

Na tu blaženu nadu može lako da se zaboravi usred užurbanosti i iskušenja s kojima se hrišćani svakog dana suočavaju. »Sloboda i udobnost, u kojima su uživali svi društveni slojevi, pohlepna težnja za bogatstvom i obiljem, iz koje se rađala obuzetost strašću za novcem, nezastita težnja za popularnošću i vlašću... navodila je ljude da svoje interese i nade usredsrede na ovaj život, a da u daleku budućnost potisnu onaj svečani dan kada će proći sve što je povezano sa sadašnjim poretkom prilika.«³ Ali Petar nas podseća da naša nada u Hristov povratak ne sme biti pomračena svetovnim preokupacijama. Iako može izgledati da se Hristov povratak odlaže, to »odlaganje« je čin Božje milosti. Bog želi da se svi pokaju i budu spaseni. I Elen Vajt i apostol Petar podsećaju nas da je saznanje o Hristovom skorom povratku blažena nada u ono što treba da dođe, a što će promeniti način na koji sada živimo.

ODGOVORITE

1. Da li se radujete Hristovom drugom dolasku, ili priželjkujete da On pričeka s tim dok vi ne ostvarite svoje ciljeve ovde na zemlji? Da li na Hristov skori dolazak gledate kao na dan nade ili straha i užasa?
2. Kakvu nadu ili utehu nalazite u 2. Petrovoj 3? (videti 9. i 13. stih).

Loren Marš, Kin, Teksas, SAD

1. Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 299 orig.

2. Isto, str. 302 orig.

3. Isto, str. 309 orig.

14. jun 2017.

PEČENJE HLEBA

Sr

PRIMENA (Isaija 25,4; Matej 4,4; 11,28-30; Luka 9,23; Jovan 21,17; 2. Petrova 3)

Razmišljanje o Gospodnjem dolasku je vrlo uzbudljivo, i mi treba da se postarimo da budemo spremni za taj dan. Ja volim da poredim hrišćansko iskustvo pripreme za Isusov skori povratak sa pečenjem hleba.

Počnite od brašna. Brašno je ono što čini da hleb bude... hleb. Ono je ključni sastojak. Božja Reč je ključni sastojak za hrišćanina. Da bismo bili spremni za Isusov dolazak, treba da čitamo Sveto pismo, da odvojimo vreme da bismo ga razumeli, i da učinimo Njegovu Reč presudnom za naše svakodnevno iskustvo. Tekst u Mateju 4,4 kaže da moramo da živimo od Božje Reči. Ona je od suštinskog značaja.

Zamesite hleb. Mešenje hleba je važno jer se tako sastojci sjedinjuju i daju mu glatku strukturu. Ručno mešenje može biti naporno. S obzirom na našu svakodnevnu prezauzetost, potrebno je uložiti napor da bi se odvojilo vreme za Hrista. Tekst u Luki 9,23 kaže da moramo svakodnevno poneti svoj krst. Treba uložiti napor da bismo išli Isusovim stopama, i upravo na taj način postajemo spremni za Njegov povratak.

Odmorite se jedno vreme. Pre nego što ispečete testo, važno je da ono miruje, jer bez toga ne može da naraste i da se oblikuje kako treba. Kao hrišćani, mi ponekad kao da nosimo čitav svet na svojim plećima, ali to nije ono što Bog želi za nas. U Evanđelju po Mateju 11,28-30, Isus nas poziva da otpočinem u Njemu i dopustimo Mu da preuzme brigu o nama. Počivanje nekima može izgledati kao slabost, ali kad drugi budu videli naše počivanje u Hristu, to i njih može privući k Njemu.

Založite vatru. Da bi hleb bio gotov, morate uključiti pećnicu i ispeći ga na visokoj temperaturi. To me podseća na patnju i stradanje. Teško je prolaziti kroz »oganj«, ali u takvim trenucima Hristos nas nikad ne napušta. Tekst u Knjizi proroka Isaije 25,4 kaže da je Isus naše uporište, naš zaklon. Možemo se uzdati u Njega čak i kad doživljavamo teškoće.

Pojedite ga. Svrha hleba je da zadovolji naše svakodnevne potrebe neophodne za fizički rast, i da nam obezbedi energiju neophodnu za život i rad. Petar nas poziva da pronađemo snagu u Isusu i u Njegovim obećanjima da će ponovo doći, i istovremeno da rastemo u blagodati i znanju sve dok On ne dođe.

ODGOVORITE

1. Da li »počivate« u Isusu? Koje terete treba da predate Njemu?
2. Šta po vašem mišljenju znači da »rastete u Hristu«?

Kad drugi budu videli naše počivanje u Hristu, to i njih može privući k Njemu.

Džeren Tejlor Hamfris, Tinli Park, Illinois, SAD

Kad sam bio tinejdžer, majka bi me ostavljala kod kuće sa spiskom poslova koje treba da obavim dok je ona u kupovini. Najveća stavka na toj listi bilo je čišćenje kuhinje, aktivnost koju sam apsolutno prezirao. Znao sam koliko mi vremena treba da prebrišem pod, operem sudove, a zatim očistim sve radne površine, a ipak sam, umesto da odmah počnem s poslom kako bih ga ranije završio, odlučivao da ga ostavim za kasnije, a da se prvo poigram napolju. Pre nego što bih primetio, majka bi se već vratila, a moji poslovi su ostajali neobavljeni jer bih tokom igre izgubio osećaj za vreme.

**Bio sam
prestrašen jer
sam znao da će se
ljutiti na mene.**

U Mateju 24,44 Isus kaže: »I vi budite gotovi; jer u koji čas ne mislite doći će Sin Čovječij«. Isus nam je obećao da će se vratiti, ali mi ne znamo tačno kada će On doći. Ali ono što znamo jeste da nas je On pozvao da živimo svetim životom (1. Petrova 1,16) dok čekamo da se vrati. Nažalost, mnogi hrišćani su spremni da čekaju do poslednjeg trenutka pre nego što poprave svoj odnos sa Bogom. Smatraju da još imaju

vremena i da ne moraju odmah da počnu da žive za Njega. Međutim, Biblija kaže: »Stražite, dakle, jer ne znate u koji će čas doći Gospod vaš« (Matej 24,42).

Kad bi se majka vratila iz kupovine, bio sam prestrašen, jer sam znao da će se ljutiti na mene. Međutim, Isusova lista dužnosti je mnogo kraća i jednostavnija. On kaže: »Zaista, zaista vam kažem: Ko Moju riječ sluša i vjeruje Onome koji je Mene poslao, ima život vječni, i ne dolazi na sud, nego je prešao iz smrti u život« (Jovan 5,24). To što imamo veru u Isusa i sledimo Njegove reči omogućava nam da pređemo iz smrti u život.

ODGOVORITE

1. Kako realnost Drugog dolaska utiče na vaš svakodnevni život i način razmišljanja?
2. Zašto neki hrišćani čekaju dok se nešto veliko ne desi pre nego što se zaista predaju Hristu?
3. Kako biste se osećali kad bi Isus sutra došao?

Luk Stin, Ostin, Teksas, SAD

SVE ĆE TO IZGORETI?

ISTRAŽIVANJE (2. Petrova 1–3)

Pe

ZAKLJUČAK

Jednom prilikom, dok sam se pripremao za selidbu na drugi kraj zemlje, pastor mi je pomagao u tome. Praznili smo jedan veliki plakar i ja sam pomenuo kako mnogo stvari ima u njemu. »Sve će to izgoreti«, rekao je on aludirajući na tekst u 2. Petrovoj 3,10: »Nebesa /će/ s hukom proći, i stihije će se od vatre raspasti, a zemlja i djela što su na njoj izgorjeće«, ili »biće ogoljena«, kako stoji u nekim prevodima. Koliko god da cenimo to što posedujemo, jedino što možemo »poneti« na nebo su oni koji takođe prihvate Hrista. Zlato, srebro, kuće, imanja, prefinjena umetnička dela – čak i omiljene kolekcije – sve će to nestati kad se Hristos bude vratio. Iskupljeni će naslediti novu zemlju, potpuno obnovljenu i prepravljenu! Zbog toga moramo biti sigurni kakav je naš odnos sa Bogom, a Petar upozorava crkvu, i nas, koliko je opasno slediti lažne učitelje. Čuvajte se!

RAZMOTRITE

- Zapitajte se koja su od lažnih učenja danas popularna u hrišćanskim krugovima i zašto ljudi žele da veruju u to? Koje su vaše dragocenosti? Da li ste u stanju da ih »pustite« znajući da vas čeka nebesko blago? Postoji li nešto što biste mogli da date nekome ko je u oskudici, ili možda nešto da prodate da biste prikupili novac za evangelizam?
- U Pismu br. 43 iz 1895, Elen G. Vajt je pisala: »Prvo poglavlje 2. Petrove puno je pouka, i pogađa osnovni ton pobeđe. Istina se impresivno nameće umu načinom na koji je izneta u ovom poglavlju. Preporučujemo da se ove reči mnogo više proučavaju i da se te pouke primenjuju u praksi«. Pripremite kratak siže o tome kako se »osnovni ton« pobeđe nazire u 2. Petrovoj 1, i navedite neke od glavnih pouka koje se tu iznose.
- U 2. Petrovoj 1,5-8, data nam je lista vrlina koje treba da dodamo svom karakteru. Na koji način biste jednu od tih vrlina mogli da dodate ove sedmice? Napravite sistematičan plan kako da to uradite, možda po ugledu na »Trinaest vrlina« (»Thirteen Virtues«) američkog mislioca Bena Frenklina (<http://www.thirteenvirtues.com>).
- Nacrtajte sliku koja dočarava kako se Isus vraća »kao lupež«, prema Petrovom opisu. Uporedite to sa poznatom predstavom o oblaku koji dolazi sa istoka i postaje sve veći i veći, sve dok ne ugledamo kako se Hristos i anđeli približavaju. Razgovarajte o tome kako se te dve slike uzajamno nadopunjuju.

POVEŽITE

The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 2nd ed., vol. 7, pp. 547–619.

The Holman Illustrated Bible Handbook (Holman Reference, 2012), 1 and 2 Peter.

Mark A. Kelner, Solt Lejk Siti, Juta, SAD

Pouka 13

Od 17. do 23. juna 2017.

Glavne teme u 1. i 2. Petrovoj poslanici

*»Koji grijehе naše sam iznese na tijelu svojemu na drvo,
da za grijehе umremo, i za pravdu živimo;
kojega se ranom iscijeliste.«*

(1. Petrova 2,24)

Čitajući 1. i 2. Petrovu poslanicu, shvatio sam da je apostol Petar u samo nekoliko poglavlja izneo veoma važne reči, pune znanja i dobrih saveta, reči nadahnute od našeg brižnog Oca punog ljubavi. Čitanje tih poslanica pomoglo mi je da duhovno rastem i mnogo bolje upoznam Boga.

Tekst koji meni najviše znači nalazi se u 1. Petrovoj 2,24: »Koji grijehje naše sam iznese na tijelu svojemu na drvo, da za grijehje umremo, i za pravdu živimo; kojega se ranom iscijeliste«. Šta znači to: »Kojega se ranom iscijeliste«? Ko je On? To ne može biti niko drugi do Isus Hristos. Bog je poslao svog Sina da prođe kroz neizmernu patnju i umre na Zemlji za nas. Njegov bol nije bio samo fizičke već i duhovne prirode. Bio je to duhovni bol jer je On sagledao sve naše grehe i znao je da umire zbog njih. Zahvaljujući Isusovom bolu mi smo spaseni, isceljeni i iskupljeni.

U leto 2013. godine, moja mama i ja smo izašli da bismo se malo bavili misioniskim radom. Bio je prelep dan i proveli smo celo popodne deleći *Put Hristu* i mnoge druge knjige i časopise. Dok se spuštao mrak, moja mama i ja smo još uvek delili taj materijal. Tada nam je prišao jedan čovek i počeo da nam preti da će, ako ne prestanemo da delimo te knjige, izvaditi pušku i ubiti nas. Imao sam samo 13 godina u to vreme i veoma sam se uplašio. Hteo sam odmah da se povučem, ali moja majka je u tom trenutku učinila nešto neverovatno. Klekla je i počela da se moli. Čovek je bio veoma zbunjen. Kada je ustala, mama je rekla: »Hajde, ubij me, ali pusti moje dete da živi. Ne radim ništa loše. Ja sam Božja sluškinja i ovo je Njegova volja.« Zbog onog što se potom dogodilo, pozeleo sam da zaplačem. Čovek je sklonio svoju pušku i rekao: »Ja ne zaslužujem da budem spasen. Zaslužujem da umrem«. Zahvaljujući Božjoj isceljujućoj i iskupiteljskoj sili, taj čovek je sada član Crkve adventista sedmog dana.

Dok budete dalje proučavali svoju pouku tokom ove sedmice, imajte na umu da smo Njegovim ranama mi spaseni. A onda uradite svoj deo i delite ljubav koju vam je Bog pružio sa svima oko sebe. Neka vas Bog blagoslovi i da vam znanje i razumevanje dok budete čitali pouku za ovu sedmicu.

**Zahvaljujući
Isusovom bolu
mi smo spaseni,
isceljeni i iskupljeni.**

Alesandro Koronado Pahuelo, Ontario, Kanada

Hodanje ovim svetom (Jakov 1,14; 1. Petrova 1,13-16)

Zemlja nije naš konačni dom. Zato nam Petar ostavlja uputstva kako da živimo dok željno iščekujemo dolazak našeg Gospoda. »Zato, ljubazni, zapregnuvši be-dra svojega uma budite trijezni, i zacijelo se nadajte blagodati koja će vam se prinijeti kad dođe Isus Hristos. Kao poslušna djeca, ne vladajući se po prvijem željama u svojem neznanju, nego po Svecu koji vas je pozvao, i vi budite sveti u svemu življenju. Jer je pisano: Budite sveti, jer sam Ja svet« (1. Petrova 1,13-16). Od životne je važnosti da se molimo i tražimo od Boga da nam razotkrije telesne želje skrivene u našoj duši. Telesna želja (ako nije stavljena pod kontrolu) na kraju će se pretvoriti u greh, a greh kad se rodi, stvara strašan osećaj krivice u duši. Konačne posledice greha koje se stalno vraćaju obično nas još više udaljuju od Boga.

Premda smo svakodnevno kušani vatrom, Bog nas poziva da budemo blagoslov među onima koji nemaju vere.

Okušani vatrom (Jakov 2,14-26; 1. Petrova 4,12)

Božja deca neće biti okušana kamenjem i štapovima, već vatrom (1. Petrova 4,12). Vatra je, prema biblijskoj definiciji, poznata kao sredstvo pročišćenja (Isaija 48,10). Bog će dopustiti neprijatelju da okuša našu veru pod najsloženijim okolnostima. Vera bez dela je mrtva, tako da jedino vera potkrepljena delima predstavlja priznanje naše potčinjenosti Hristu. Mi bivamo okušani vatrom zato što smo poseban narod, izabrani rod, carsko sveštenstvo, na svetu, ali ne od sveta. A Bog će nam uvek davati duhovnu snagu da bismo hodali kroz vatru, a u najvećem broju slučajeva On sam će se otkriti u plamenu (Jevrejima 12,29). Kako da nastavimo da neprekidno hodamo kroz vatru, a da se ne opečemo?

Nećete biti jalovi i besplodni (Galatima 5,16-26; 2. Petrova 1,5-9)

Premda smo svakodnevno kušani vatrom, Bog nas poziva da budemo blagoslov među onima koji nemaju vere i svedoci onima koji su bez svetlosti, da pokažemo ljubaznost onima koji su neljubazni, i da volimo one koji nam uzvraćaju zlom (1. Petrova 3,8.9). Nemoguće je sve to postići samo ljudskom snagom. Sam Bog će nam dati snage da budemo oličenje Njegovog karaktera. Čitajte Galatima 5,16-26. Ne zaboravite da sve možete u Isusu Hristu koji vam moć daje (videti Filibljanima 4,13).

Glavni događaj (2. Petrova 3,10-15)

Glavna svrha našeg postojanja na zemlji je da tako živimo da bismo dospeli u carstvo. Stoga, dok čekamo, moramo biti živi primer Hristovog karaktera svakoj duši sa kojom se susrećemo. Da, to je teško i, da, biće trenutaka kad će se telo pobuniti protiv Duha. I pored toga, ne smemo se obeshrabiti. Hristos nas voli uprkos našim karakternim manama, i On će se vratiti da nas povede kući (2. Petrova 3,10-15).

ODGOVORITE

1. Navedite nekoliko pojedinosti koje nam odvlače pažnju od činjenice da Zemlja nije naš konačni dom.
2. Šta vas podstiče da ubrzate dolazak dana Gospodnjeg?

Niki Valentajn, Ontario, Kanada

»Isus je bio veličanstvo neba, omiljeni zapovednik anđela koji su sa zadovoljstvom činili ono što je ugodno pred Njim. On je bio jedno sa Bogom, 'u naručju Očinom' (Jovan 1,18), pa ipak nije smatrao poželjnim da bude jednak Bogu dok je čovek izgubljen u grehu i patnji. Sišao je sa svog prestola, odložio krunu i carski skiptar, i svoju božansku prirodu zaogrnuo ljudskom. Ponizio se do same smrti na krstu da bi čovek mogao biti uzdignut da sedne s Njim na Njegov presto. U Njemu imamo kompletan dar, beskrajnu žrtvu, moćnog Spasitelja koji može u potpunosti da spase sve koji dolaze Bogu preko Njega. On u ljubavi dolazi da otkrije Oca, da pomiri čoveka sa Bogom, da načini od njega novo stvorenje obnovljeno prema liku Onoga koji ga je stvorio.

»U Hristovom životu sve je bilo potčinjeno Njegovom delu.«

Isus je žrtva pomirenja. Mi ne možemo sami da se iskupimo, već moramo verom da prihvatimo žrtvu koju je On prineo da bi čoveka pomirio sa Bogom. 'Jer Hristos jedanput za grijeha naše postrada. Pravednik za nepravednike, da nas privede k Bogu' (1. Petrova 3,18).«¹

»U Hristovom životu sve je bilo potčinjeno Njegovom delu, velikom delu iskupljenja koje je došao da obavi. I ista predanost, isto samoodricanje i žrtvovanje, isto potčinjavanje zahtevima Božje reči treba da se ispolji u životu Njegovih učenika.

Svako ko prihvata Hrista kao svog ličnog Spasitelja čeznuće za prednošću da služi Bogu. Dok razmišlja šta je nebo učinilo za njega, njegovo srce biva dirnuto beskrajnom ljubavlju i zahvalnošću. On teži da istakne svoju zahvalnost posvećujući svoje najbolje sposobnosti službi Bogu. On čezne da pokaže ljubav prema Hristu i onima koje je Hristos iskupio. On žudi za mukotrpnim radom, teškoćama, žrtvovanjem.

Veran Božji radnik davaće sve od sebe da bi na taj način proslavio svog Učitelja. On će činiti ono što je pravo da bi ispoštovao Božje zahteve. Ulagaće veliki trud da bi poboljšao sve svoje sposobnosti. Obavljaće svaku dužnost kao da je čini za Boga. Njegova jedina želja biće da Hristos dobije dužnu čast i savršenu službu.«²

ODGOVORITE

1. Da li smo u potpunosti svesni žrtve koju je Hristos prineo za nas i iskreno zahvalni zbog toga?
2. Kako možemo postati »veran Božji radnik«?

Džozef Martin, Ontario, Kanada

1. Ellen G. White, *Selected Messages*, bk.1, pp. 321, 322.

2. Ellen G. White, *Help in Daily Living*, pp. 48, 49.

KRENIMO ODLUČNO NAPRED!

DOKAZ (1. Petrova; 2. Petrova)

Ut

Petrove poslanice su biblijske knjige bremenite značenjem; one bacaju svetlost na ono što se dogodilo i što će se tek dogoditi. Bog je preko Petra svom narodu pružio nadu. On nam je izneo razloge da ostanemo verni Bogu, uputio nam čitavo bogatstvo utešnih reči koje su kao melem za izmučenu dušu, i čak nam do tančina otkrio Boga kome služimo.

U vreme pisanja Petrovih poslanica, dve glavne prepreke bile su pokušaji da se hrišćani osujete u svojim nastojanjima da se čvrsto drže vere ili da se odvrate od nje. U 1. Petrovoj vidimo da je progonoštvu bilo glavni problem, dok u njegovoj drugoj poslanici prevladava tema o lažnim učenjima. Ta dva oružja kojima se sotona služio izazvala su metež i postavila zamku za sve koji su bili nespremni.

U svetu u kom mi živimo, spremnost je pitanje života ili smrti. Prvi korak da bismo se pripremili jeste da prepoznamo koji su suštinski problemi i koja su učenja lažna. Uz pomoć Petrovih poslanica, pronaći ćemo ključ za hvatanje u koštac sa tim problemima.

Prvo, progonoštvo je nešto što nikad neće potpuno nestati, dokle god na zemlji bude vernih hrišćana. To je jasno izloženo u 2. Timotiju 3,12. Kad čitamo 1. Petrovu 4,16, saznajemo da ne treba da se stidimo, već da hvalimo Boga kao oni koji veruju u Hrista i nose Njegovo ime. Toliko toga nas očekuje na nebu, mnogo više od svega što ovde imamo. Bog vidi kroz šta prolazimo i obećava da će nas utešiti. »Stavi na Gospoda breme svoje, i On će te potkrijepiti. Neće dati dovijeka pravedniku da posrne« (Psalam 55,22).

Drugo, u vezi sa lažnim učenjima, potrebno je da razumemo da je za postojanje falsifikata neophodno da postoji pravi original. Na primer, postoje falsifikatori koji štampaju lažni novac umesto da rade kako bi ga zaradili. Međutim, novac koji oni štampaju nikad nije potpuno identičan originalu. Zapazite, međutim, da u Americi nikad nećete naći falsifikovanu novčanicu od 6 dolara. A zašto? Jednostavno zato što ne postoji prava novčanica od šest dolara koja bi se mogla falsifikovati, tako da bi ona očigledno bila lažna. Isto važi i kad je reč o Božjim učenjima. U svetu ima bezbroj varijacija i iskrivljenih shvatanja o hrišćanstvu, koja su naizgled blizu istini, i jedini način da uočite razliku između pravog i lažnog hrišćanstva jeste da dobro poznajete Božju Reč i Božji karakter.

ODGOVORITE

1. Zašto su hrišćani izloženi progonoštvu?
2. Kojih ste falsifikovanih učenja postali svesni pošto ste saznali istinu?

Kamande Vaitara Muiruri, Ontario, Kanada

SAMO JEDNOM SE ŽIVI (SJSŽ) – DA LI JE ZAISTA TAKO?

PRIMENA (1. Petrova 4,7-11; 2. Petrova 3,11)

Hrišćani moraju da vode stalnu borbu da bi živeli po uzoru na Isusa. Čak i u Petrovo vreme, društvo i svet bili su uvek puni iskušenja, sa svojim zadovoljstvima bogatstva i slave. Kao mladi koji žive u današnje vreme, mi smo savršeni plen. Mediji usađuju u naš um ideju da imamo samo ovaj život, tako da možemo da radimo šta god poželimo. Zbog takvog gledanja na život, mnogi su obmanuti i žive ne mareći za svoju budućnost. Naravno, mi znamo da je takvo gledište pogrešno – mi se nadamo večnom životu sa Isusom i Njegovim pravednim narodom. Kako onda treba da živimo s obzirom da sotona vreba iza svakog ćoška? Petar nam predlaže nekoliko strategija:

Molite se. Sve počinje u vama. Kad god niste sigurni odakle da počnete, setite se da je Bog uvek spreman da sasluša sva naša pitanja. Mi samo treba da Mu se obratimo.

Upoznajte Boga sa svojim planovima i željama, i tražite Njegovo vođstvo.

Predajte se Bogu. Nakon što ste se molili, dopustite Bogu da preuzme kontrolu nad vašim životom. Upoznajte Ga sa svojim planovima i željama, i tražite Njegovo vođstvo. On će vam pomoći da vaš um ostane čist i da imate kontrolu nad sobom kad iskušenja naiđu (1. Petrova 5,7,8).

Ljubav. Baš kao što voli vas, Bog voli i druge. Kad budete voleli, razumećete radost življenja sa drugim ljudima, čak i kad vam učine nešto loše. Ljubav će vam pomoći da budete ljubazni, ponizni i da prihvatate druge (1. Petrova 3,8,9).

Budite otvorenog uma. Oslobodite se zla verujući da će sve ono do čega nas sotona dovodi uskoro biti uništeno: neće više biti tuge, bola, ni smrti. Budite otvoreni za službu Bogu i življenje svetim životom (2. Petrova 3,11).

ODGOVORITE

1. Zašto se mnogim mladima dopada ideja da je »život samo jedan«?
2. Kakve opasnosti vrebaju ako idemo u krajnosti, živeći bez Boga?
3. Kako možete govoriti o Božjem viđenju života sa drugim mladima?

Divajn Domingo, Ontario, Kanada

Hristos nije došao na Zemlju samo da bi platio cenu za naše grehe, već je obezbudio i savršen, precizan obrazac hrišćanskog života kakvim treba da živimo. Budući da smo okruženi nemoralom svake vrste i iskvarenim običajima koji su očigledno veoma popularni u svetu, za nas može predstavljati izazov da živimo naročitim životom na kakav nas Bog poziva. Iskušenja sa kojima se svakodnevno suočavamo vuku nas da se prilagodimo svetovnim navikama. Pazite i ne dozvolite da budete prevareni, jer Biblija jasno kaže: »Po Svecu koji vas je pozvao, i vi budite sveti u svemu življenju. Jer je pisano: Budite sveti, jer sam Ja svet« (1. Petrova 1,15.16).

Moramo težiti pravednosti sa Biblijom kao vodičem koji nam u tome pomaže. U Reči pronalazimo istinu koju treba da razumemo, poslušamo i da po njoj živimo. Ako ne provodimo vreme udubljeni u Božju Reč, dopustićemo drugim sredstvima tumačenja da utiču na naš um. Zato moramo biti trezni i upregnuti bedra svoga uma (1. Petrova 1,13).

Ključno što Hristos želi da prigrlimo jeste ljubav. »Duše svoje očistivši u poslušanju istine Duhom za bratoljublje nedvolično, od čista srca ljubite dobro jedan drugoga« (1. Petrova 1,22). Na koga se odnosi izraz »braća«? Da li je reč samo o našoj braći i sestrama u Hristu, ili se to može proširiti na sve ljude, bez obzira na njihovu rasu, religiju i poreklo? Premda je ponekad teško prihvatiti svakoga bez obzira kakav je, ipak ne treba da zaboravimo da je Isus patio i umro za čitavo čovečanstvo. Dok je bio na Zemlji, On se prema svima odnosio pošteno i pokazivao je velikodušno saosećanje prema grešnom narodu. Ako Bog, tako pravedan i čist, može da gleda na nas sa toliko ljubavi, onda i mi možemo činiti dela ljubavi svojim susedima, kolegama, ili drugovima iz razreda.

Hrišćanski put nije ravan drum. Ima mnogo kamenja o koje se spotičemo i padamo, a onda tražimo oproštaj od Boga. Zato je važno da ohrabrujemo jedni druge da ne odustanemo od ove trke, i da nastavimo dalje znajući da je Bog voljan i sposoban da nam da snagu da istrajemo! Bog poznaje naše srce i našu sklonost ka grehu, i On je tu da nas izbavi iz svake situacije i okolnosti!

ODGOVORITE

1. Na koji način možete ohrabriti nekog ko se bori na svom hrišćanskom putu?
2. Zašto je važno da ne sudimo onima koji još uvek nisu dopustili Hristu da uđe u njihovo srce?

Ne treba da zaboravimo da je Isus patio i umro za čitavo čovečanstvo.

ZAKLJUČAK

Pouka za ovu sedmicu pokriva glavne teme iz 1. i 2. Petrove poslanice, naime progonstvo sa kojim se prva crkva suočavala i potrebu za obazrivošću zbog pojave lažnih učitelja. Međutim, usred tih teških i prilično obeshrabrujućih tema, Petar bodri svoju braću hrišćane (i nas danas) jednom porukom nade. U 2. Petrovoj 3,1-10, on nas podseća da se isti Gospod koji je stvorio nebo i zemlju priprema da po drugi put dođe. Naša dužnost je da živimo svetim životom dok smo ovde na Zemlji. Moramo slediti Božje zapovesti i truditi se da upoznamo Isusa dok se pripremamo za nebo.

RAZMOTRITE

- Svakodnevno čitajte svoju Bibliju. Dok budete sami za sebe proučavali šta Biblija ima da kaže, upoznaćete Božji karakter.
- Molite se bez prestanka – naročito onda kad vam nešto ne izgleda »ispravno«. Bilo da ste u situaciji da se suočite sa progonstvom, ili da procenjujete istinitost neke doktrine, ako se povežete sa svojim nebeskim Ocem, to će vam pomoći da odredite koji sledeći korak treba da preduzmete.
- Sastanite se sa nekim vernikom da biste zajedno ručali, ili bar ugrabite priliku da zajedno užinate. Povezivanje sa drugim hrišćanima predstavlja sjajan način da ponovo potvrdite ono u šta verujete i ohrabrite se tokom teških perioda. Međutim, nemojte se samo truditi da tokom tih zajedničkih trenutaka nešto »dobijete«, već se potrudite da svom prijatelju uzvratite ukazivanjem pažnje i pružanjem ohrabrenja.
- Pođite u šetnju po prirodi da biste proveli neko vreme u komunikaciji sa Bogom. Dok budete šetali, tražite od Boga da vam otkrije specifične oblasti u vašem životu u kojima još uvek treba da rastete da biste mogli da postanete sveti kao što je Bog svet (videti 1. Petrova 1,14-16). U sedmicama koje dolaze nastavite da se molite za ta područja u kojima ste slabi.
- Služite sa lokalnom crkvom svojoj društvenoj zajednici – možda u javnoj kuhinji, domu za beskućnike, ili bolnici. Petar nas podseća: »Od čista srca ljubite dobro jedan drugoga« (1. Petrova 1,22). Nema boljeg načina da pokažemo ljubav prema nevoljnima nego da im pridemo tamo gde se nalaze i pokažemo Isusov prelepi karakter.
- Napišite pesmu u kojoj ćete opisati svoje ushićenje nebom. Ako je moguće, uključite i nešto u vezi sa vremenom koje ste proveli na Zemlji pripremajući se. Izrecitujte je ili otpevajte u svom subotnoškolskom razredu ili u maloj grupi.

POVEŽITE

Ellen G. White, *The Sanctified Life*.

Precept Ministries, *1 Peter—Precept Workbook* and *2 Peter—Precept Workbook*, available at <http://store.precept.org/>.

APRIL

OD GROBA DO SLAVE

Kriza u Izrailju

1. S Psalam 106,19.20. Kriza u Izrailju

Licem k licu

2. N 2. Mojsijeva 32,21. Izneverio je svoga brata
3. P 2. Mojsijeva 33,11. Licem k licu
4. U 3. Mojsijeva 10,1.2. Neobična vatra
5. S Priče 20,1. Previše pripit da bi se starao
6. Č Psalam 105,26. Ljubav iskazana na pogrešan način
7. P Psalam 106,13-15. Nenahranjene duše
8. S 4. Mojsijeva 12,8. Dvoje protiv jednog

Od groba do slave

9. N Priče 27,4. Najgora sotonska osobina
10. P 4. Mojsijeva 13,32. Protivrečan izveštaj
11. U 4. Mojsijeva 13,31. Zašto čekati?
12. S 2. Petrova 2,10. Pobuna u logoru
13. Č Jakov 1,4. Izgubio je strpljenje
14. P Psalam 106,32.33. Nema izgovora za greh
15. S 5. Mojsijeva 3,23-26. Od groba do slave

Kako do pobeđe?

16. N 2. Petrova 2,15. Nepravедna plata
17. P Priče 1,25. Dužnost ili želja
18. U Luka 12,15. Dve slične osobe
19. S Priče 6,23.24. Gresi koji ostavljaju ožiljak
20. Č Isus Navin 1,8. Kako do pobeđe?
21. P Isus Navin 1,5. Nevidljivi saveznik
22. S Isus Navin 6,5. Samo je Bog mogao to da učini

Od Boga se ne može sakriti

23. N Jevrejima 13,5. Jedan čovekov greh
24. P Isus Navin 7,12. Od Boga se ne može sakriti
25. U Priče 28,13. Prekasno
26. S Priče 12,22. Cena laži
27. Č Isus Navin 14,11.12. »Daj mi sada ovu goru.«
28. P Isus Navin 17,16. Gvozdena kola
29. S Isus Navin 24,15. »A ja...«

»Ne poslao li te?«

30. N Sudije 6,14. »Ne poslao li te?«

MAJ BOG SE OPOMENUO

Pre nego što se dete rodi

1. P	Sudije 7,2.	Previše vojnika
2. U	Sudije 7,4.	Još ih je mnogo
3. S	Sudije 8,27.	Učinjena greška
4. Č	Sudije 13,8.	Pre nego što se dete rodi
5. P	2. Korinćanima 6,14.	Kompromis
6. S	Sudije 13,5.	Moćni slabić

Bog se opomenuo

7. N	Sudije 16,6.	U čemu je tajna?
8. P	Sudije 16,20.	U ovome je tajna
9. U	Priče 1,10.	Izvesna žetva
10. S	Sudije 16,28.	Bog se opomenuo
11. Č	1. Samuilova 1,11.	Ona je održala svoje obećanje
12. P	1. Samuilova 1,28.	Božje vlasništvo
13. S	Priče 6,20.	Kakav roditelj, takvo dete

Obnovljenje

14. N	1. Samuilova 2,25.	Opasan primer
15. P	1. Samuilova 3,13.	Bez ograničenja
16. U	1. Samuilova 3,12.	Odložen sud
17. S	1. Samuilova 3,14.	Otac kukavičkog srca
18. Č	1. Samuilova 3,1.	Bez generacijskog jaza
19. P	1. Samuilova 7,6.8.	Obnovljenje
20. S	1. Samuilova 8,19.20.	Kao i svi drugi

Pravi car

21. N	1. Samuilova 12,5.	Nije potrebno izvinjenje
22. P	1. Samuilova 12,13.	Izbor naroda
23. U	1. Samuilova 9,2.	Sposobnosti su postojale
24. S	1. Samuilova 13,8.	Ići ispred Boga
25. Č	1. Samuilova 13,10.	Našao se lak
26. P	1. Samuilova 14,6.	Vreme za hrabrost
27. S	1. Samuilova 14,24.	Pravi car

Ponovo na probi

28. N	Matej 7,2.	Dva načina
29. P	1. Samuilova 15,3.	Ponovo na probi
30. U	1. Samuilova 15,9.	Ne treba mu ukazati poverenje
31. S	1. Samuilova 15,14.	Čujem blejanje ovaca

JUN

VELIČINA U PONIZNOSTI

Božji izbor, ne čovekov

1. Č 1. Samuilova 15,23. Nije iskreno žalio
2. P 1 Samuilova 15,26. Skoro izgubljen razum
3. S 1. Samuilova 16,1. Božji izbor, ne čovekov

Izvestan ishod

4. N 1. Samuilova 17,34.35. Pripremanje za vođstvo
5. P 1. Samuilova 17,10. Ljudsko hvalisanje
6. U 1. Samuilova 17,40. Pet glatkih kamenova
7. S 1. Samuilova 17,45. Izvestan ishod
8. Č 1 Samuilova 22,8. Nikom nije bilo žao
9. P Psalam 57,4. Muzika u pećini
10. S 1. Samuilova 22,16. Posledica bezumnosti

Božje tajne

11. N Priče 31,30. Neskladan par
12. P 1. Samuilova 25,28. Blagi ukor
13. U Rimljanima 12,19. Božanska osveta
14. S 1. Samuilova 28,6. Bog ne odgovara
15. Č Propovjednik 9,5. To nije Samuilo
16. P Dela 1,7. Božje tajne
17. S Priče 11,5. Smrt očajnika

Put greha je težak

18. N 2. Samuilova 1, 27. Prijatelj žali
19. P 2. Samuilova 6,6.7. Poslednja greška
20. U Efescima 6,12. Sotonin prikriveni posao
21. S 2. Samuilova 11,27. Jedan greh vodi u drugi
22. Č 2. Samuilova 12,7. Ukor upućen caru
23. P 2. Samuilova 12,14. Put greha je težak
24. S Psalam 3,3. Spoljašnja lepota

Veličina u poniznosti

25. N Mihej 7,8.9. Veličina u poniznosti
26. P 2. Samuilova 17,14. Nerazumnost mudrog čoveka
27. U 2. Samuilova 18,17. Gomila kamenja kao spomenik
28. S 1. Dnevnika 29,9. Više od novca
29. Č Psalam 71,9. Stariti mirno
30. P 2. Samuilova 23,1. Poslednje reči

ČITANJE BIBLIJE REDOM

April		Maj		Jun	
1. 1. O car.	4-6	1. 2. Dnev.	23-25	1. Psalam	15-17
2. «	7-9	2. «	26-30	2. «	18-20
3. «	10-12	3. «	31-33	3. «	21-23
4. «	13-16	4. «	34-36	4. «	24-26
5. «	17-19	5. Jezdra	1-3	5. «	27-29
6. «	20-22	6. «	4-6	6. «	30-34
7. 2. O car.	1-3	7. «	7-10	7. «	35-37
8. «	4-6	8. Nemija	1-3	8. «	38-40
9. «	7-9	9. «	4-7	9. «	41-43
10. «	10-12	10. «	8-11	10. «	44-46
11. «	13-16	11. «	12-13	11. «	47-49
12. «	17-19	12. O Jestiri	1-3	12. «	50-52
13. «	20-22	13. «	4-6	13. «	53-57
14. «	23-25	14. «	7-10	14. «	58-60
15. 1. Dnev.	1-3	15. O Jovu	1-3	15. «	61-63
16. «	4-6	16. «	4-8	16. «	64-66
17. «	7-9	17. «	9-11	17. «	67-69
18. «	10-14	18. «	12-14	18. «	70-72
19. «	15-17	19. «	15-17	19. «	73-75
20. «	18-20	20. «	18-20	20. «	76-80
21. «	21-23	21. «	21-23	21. «	81-83
22. «	24-26	22. «	24-26	22. «	84-86
23. «	27-29	23. «	27-30	23. «	87-89
24. 2. Dnev.	1-3	24. «	31-33	24. «	90-92
25. «	4-7	25. «	34-36	25. «	93-95
26. «	8-10	26. «	37-39	26. «	96-98
27. «	11-13	27. «	40-42	27. «	99-103
28. «	14-16	28. Psalam	1-3	28. «	104-106
29. «	17-19	29. «	4-6	29. «	107-109
30. «	20-22	30. «	7-11	30. «	110-114
		31. «	12-14		

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

April

1. Psalam 78,43-56.
2. Psalam 78,57-72.
3. Psalam 79.
4. Psalam 80.
5. Psalam 81.
6. Psalam 82.
7. Psalam 83.
8. Psalam 84.
9. Psalam 85.
10. Psalam 86.
11. Psalam 87.
12. Psalam 88
13. Psalam 89,1-13.
14. Psalam 89,14-26.
15. Psalam 89,27-39.
16. Psalam 89,40-52.
17. Psalam 90.
18. Psalam 91.
19. Psalam 92.
20. Psalam 93.
21. Psalam 94.
22. Psalam 95.
23. Psalam 96.
24. Psalam 97.
25. Psalam 98.
26. Psalam 99.
27. Psalam 100.
28. Psalam 101.
29. Psalam 102,1-14.
30. Psalam 102,15-28.

Maj

1. Psalam 103.
2. Psalam 104,1-18.
3. Psalam 104,19-35.
4. Psalam 105,1-15.
5. Psalam 105,16-31.
6. Psalam 105,32-45.
7. Psalam 106,1-16.
8. Psalam 106,17-32.
9. Psalam 106,33-48.
10. Psalam 107,1-21,
11. Psalam 107,22-43.
12. Psalam 108.
13. Psalam 109,1-16.
14. Psalam 109,17-31.
15. Psalam 110.
16. Psalam 111.
17. Psalam 112.
18. Psalam 113.
19. Psalam 114.
20. Psalam 115.
21. Psalam 116.
22. Psalam 117.
23. Psalam 118,1-14.
24. Psalam 118,15-29.
25. Psalam 119,1-34.
26. Psalam 119,35-63.
27. Psalam 119,64-90.
28. Psalam 119,91-117.
29. Psalam 119,118-143.
30. Psalam 119,144-176.
31. Psalam 120.

Jun

1. Psalam 121.
2. Psalam 122.
3. Psalam 123.
4. Psalam 124.
5. Psalam 125.
6. Psalam 126.
7. Psalam 127.
8. Psalam 128.
9. Psalam 129.
10. Psalam 130.
11. Psalam 131.
12. Psalam 132.
13. Psalam 133.
14. Psalam 134.
15. Psalam 135.
16. Psalam 136,1-14.
17. Psalam 136,15-26.
18. Psalam 137.
19. Psalam 138.
20. Psalam 139.
21. Psalam 140.
22. Psalam 141.
23. Psalam 142.
24. Psalam 143.
25. Psalam 144.
26. Psalam 145.
27. Psalam 146.
28. Psalam 147.
29. Psalam 148.
30. Psalam 149.

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužjenja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U APRILU 2017. GODINE

MESTO	DATUM			
	7.	14.	21.	28.
Strumica , Đevdelija	19,00	19,08	19,17	19,25
Radoviš, Kavadarci	19,02	19,10	19,19	19,27
Pirot , Veles, Prilep, Bitolj	19,04	19,12	19,21	19,29
Kladovo, Negotin , Bor, Zaječar, Knjaževac, Niš , Leskovac, Vranje, Kumanovo, Skoplje	19,06	19,14	19,23	19,31
Paraćin, Kruševac , Priština , Tetovo, Debar, Ohrid	19,08	19,16	19,25	19,33
Jagodina , Kosovska Mitrovica , Đakovica, Prizren	19,10	19,18	19,27	19,35
Vršac , Alibunar, Kovin, Smederevo, Požarevac, Smederevska Palanka, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Peć	19,12	19,20	19,29	19,37
Srpska Crnja, Pančevo, Beograd , Aranđelovac, Čačak , Berane	19,14	19,22	19,31	19,39
Kikinda, Zrenjanin , Valjevo, Ruma, Užice, Pljevlja, Kolašin, Podgorica , Bar, Ulcinj	19,16	19,24	19,33	19,41
Senta, Bečej, Vrbas, Novi Sad , Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac , Loznica, Zelenika	19,18	19,26	19,35	19,43
Subotica , Bačka Palanka, Sombor , Kula, Dalj, Vukovar, Bačka Topola, Šid, Bijeljina , Tuzla, Sarajevo , Foča, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	19,20	19,28	19,37	19,45
Beli Manastir , Osijek , Vinkovci, Mostar, Metković, Mljet	19,22	19,30	19,39	19,47
Slavonski Brod, Derвента, Doboj, Zenica, Pelješac	19,24	19,32	19,41	19,49
Podravska Slatina , Jajce, Slavonska Požega, Banja Luka , Livno, Hvar , Korčula	19,26	19,34	19,43	19,51
Virovitica, Daruvar, Prijedor , Bosanska Gradiška, Nova Gradiška, Split , Brač, Vis	19,28	19,36	19,45	19,53
Koprivnica , Bjelovar, Drvar, Knin , Šibenik	19,30	19,38	19,47	19,55
Ormož, Čakovec, Varaždin , Sisak, Bihać, Biograd	19,32	19,40	19,49	19,57
Murska Sobota, Ptuj , Celje , Krapina, Zagreb , Karlovac, Slunj, Gospić, Zadar, Dugi otok	19,34	19,42	19,51	19,59
Maribor , Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Zidani Most, Rab, Pag	19,36	10,44	19,53	20,01
Dravograd, Mežica, Ljubljana , Rijeka , Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj	19,38	19,46	19,55	20,03
Kranj, Postojna, Pula	19,40	19,48	19,57	20,05
Kranjska Gora , Jesenice , Gorica, Koper, Rovinj	19,42	19,50	19,59	20,07

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U MAJU 2017. GODINE

MESTO	DATUM			
	5.	12.	19.	26.
Strumica , Đevdelija	19,29	19,38	19,45	19,52
Radoviš, Kavadarci	19,31	19,40	19,47	19,54
Veles, Prilep, Bitolj	19,33	19,42	19,49	19,56
Piroć , Vranje, Kumanovo, Skoplje , Ohrid	19,35	19,44	19,51	19,58
Knjaževac, Niš , Leskovac, Tetovo, Debar	19,37	19,46	19,53	20,00
Kladovo, Negotin , Bor, Zaječar, Priština , Prizren, Đakovica	19,39	19,48	19,55	20,02
Paraćin, Kruševac , Kosovska Mitrovica	19,41	19,50	19,57	20,04
Jagodina , Novi Pazar, Peć	19,43	19,52	19,59	20,06
Vršac , Kovin, Smederevo, Požarevac, Smederevska Palanka, Kragujevac , Čačak , Kraljevo, Berane, Podgorica , Ulcinj	19,45	19,54	20,01	20,08
Alibunar, Pančevo, Beograd , Arandjelovac, Užice, Bar	19,47	19,56	20,03	20,10
Valjevo, Pljevlja, Zelenika	19,49	19,58	20,05	20,12
Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin , Novi Sad , Ruma, Sremska Mitrovica, Šabac , Foča, Bileća, Trebinje, Dubrovnik, Bogatić	19,51	20,00	20,07	20,14
Senta, Bečež, Vrbas, Kula , Bačka Palanka, Šid, Bijeljina , Loznica, Sarajevo , Mljet	19,53	20,02	20,09	20,16
Subotica , Bačka Topola, Dalj, Vukovar, Tuzla, Vinkovci, Mostar, Metković, Pelješac	19,55	20,04	20,11	20,18
Osijek , Dobož, Zenica, Korčula	19,57	20,06	20,13	20,20
Beli Manastir , Derвента, Slavonski Brod, Jajce, Livno, Brač, Hvar	19,59	20,08	20,15	20,22
Podravska Slatina , Slavonska Požeža, Bosanska Gradiška, Banja Luka , Split , Vis	20,01	20,10	20,17	20,24
Virovitica, Daruvar, Nova Gradiška, Prijedor , Drvar, Knin, Šibenik	20,03	20,12	20,19	20,26
Bjelovar , Biograd	20,05	20,14	20,21	20,28
Koprivnica , Sisak, Slunj, Bihać, Gospić , Zadar, Dugi Otok	20,07	20,16	20,23	20,30
Ormož, Čakovec, Varaždin , Krapina, Zagreb , Karlovac, Pag, Maribor , Celje	20,09	20,18	20,25	20,32
Murska Sobota, Ptuj , Zidani Most, Rijeka	20,11	20,20	20,27	20,34
Crikvenica, Krk, Lošinj, Rogaška Slatina	20,13	20,22	20,29	20,36
Dravograd, Mežica, Kranj, Ljubljana , Postojna, Rovinj, Pula	20,15	20,24	20,31	20,38
Jesenice , Koper, Gorica	20,17	20,26	20,33	20,40
Kranjska Gora	20,19	20,28	20,35	20,42

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U JUNU 2017. GODINE

MESTO	DATUM				
	2.	9.	16.	23.	30.
Strumica , Đevđelija	19,56	20,01	20,04	20,06	20,06
Radoviš, Kavadarci	19,58	20,03	20,06	20,08	20,08
Veles, Prilep , Bitolj	20,00	20,05	20,08	20,10	20,10
Pirot , Kumanovo, Skoplje , Ohrid	20,02	20,07	20,10	20,12	20,12
Leskovac, Vranje, Tetovo, Debar	20,04	20,09	20,12	20,14	20,14
Zaječar, Knjaževac, Niš , Priština , Prizren	20,06	20,11	20,14	20,16	20,16
Kladovo, Negotin , Bor, Kosovska Mitrovica , Đakovica	20,08	20,13	20,16	20,18	20,18
Paraćin, Kruševac , Peć	20,10	20,15	20,18	20,20	20,20
Jagodina, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Berane, Ulcinj	20,12	20,17	20,20	20,22	20,22
Požarevac, Smederevska Palanka, Čačak , Kolašin, Podgorica , Bar	20,14	20,19	20,22	20,24	20,24
Vršac , Alibunar, Kovin, Smederevo, Aranđelovac, Užice, Pljevlja, Zelenika	20,16	20,21	20,24	20,26	20,26
Pančevo, Beograd , Valjevo, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	20,18	20,23	20,26	20,28	20,28
Srpska Crnja, Zrenjanin , Ruma, Šabac , Foča	20,20	20,25	20,28	20,30	20,30
Kikinda, Bečej, Novi Sad , Sremska Mitrovica, Bogatić, Bijeljina, Loznica, Sarajevo , Mostar, Metković, Mljet, Pelješac	20,22	20,27	20,30	20,32	20,32
Senta, Bačka Topola, Kula, Vrbas, Bačka Palanka, Šid , Tuzla, Korčula	20,24	20,29	20,32	20,34	20,34
Subotica , Sombor , Dalj, Vukovar, Vinkovci, Doboje, Zenica, Hvar	20,26	20,31	20,34	20,36	20,36
Beli Manastir , Osijek , Slavonski Brod, Derвента, Jajce, Livno, Split, Brač, Vis	20,28	20,33	20,36	20,38	20,38
Slavonska Požega, Banja Luka	20,30	20,35	20,38	20,40	20,40
Podravska Slatina , Daruvar, Bosanska Gradiška, Prijedor , Nova Gradiška, Drvar, Knin, Šibenik	20,32	20,37	20,40	20,42	20,42
Virovitica, Biograd	20,34	20,39	20,42	20,44	20,44
Koprivnica , Bjelovar, Sisak, Bihać, Gospić , Zadar, Dugi otok	20,36	20,41	20,44	20,46	20,46
Zagreb , Čakovec, Varaždin , Slunj, Pag	20,38	20,43	20,46	20,48	20,48
Murska Sobota, Ormož, Krapina, Karlovac, Rab	20,40	20,45	20,48	20,50	20,50
Maribor , Ptuj , Celje , Zidani Most, Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj	20,42	20,47	20,50	20,52	20,52
Rogaška Slatina, Rijeka , Pula	20,44	20,49	20,52	20,54	20,54
Dravograd, Mežica, Kranj, Ljubljana , Postojna, Koper, Rovinj	20,46	20,51	20,54	20,56	20,56
Jesenice , Gorica	20,48	20,53	20,56	20,58	20,58
Kranjska gora	20,50	20,55	20,58	21,00	21,00

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.